

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM

ÁRA: 40 FILLER

KEDD, 1965. DECEMBER 7.

Mit várnak év végéig az üzemektől?

Zobák-bánya magára talált - A negyedik negyedben szakmai tervet teljesít a tröszt - Már most szükséges az 1966-os esztendő előkészítése

Év végén mind gyakrabban hangzik el a kérdés: Mit tettek, hogyan dolgoztak egész évben az üzemek a tervek teljesítése érdekében? Most, amikor a tröszt számot vet az egész évi munkával, Virág János, a termelési osztály vezetője adott tájékoztatást arról, kitől, mit vár a negyedik negyed végén a tröszt.

Figyelembe véve a Mecseki Szénbányászati Tröszt nehéz termelési helyzetét, főfelügyeleti hatóságunk, a Nehézipari Minisztérium, az eredeti termelési követelményeket 65 ezer tonnával csökkentette a trösztrel szemben. Az év első három negyedében a trösztnek összesen 44 038 tonna lemaradással kellett számolnia, így az utolsó negyedében az engedélyezett 65 ezer tonnából 21 ezer tonna lemaradási lehetőséggel számolhatunk volna. A tröszt pénzügyi helyzete azonban azt kívánta, hogy ne használjuk ki a 65 ezer tonnás tervcsökkentés teljes lehetőségét, azokról a Nehézipari Minisztérium, a 65 ezer tonna realizálhatósága ismeretében arra kérte fel a trösztöt, hogy ne használjuk fel a tervmódosítást. A két komponens találkozására révén úgy terveztük, hogy a negyedik negyedévben szakmai tervet teljesítsünk.

A szakmai terv teljesítésének milyen reális alapját látja a termelési osztály?

Október, november hónap e célkitűzésünk reális alapját magában rejt. Az üzemekkel a december havi telepítési megbeszéléseken már rögzítettük a decemberi termelési lehetőségeket. Ha üzemként vizsgáljuk, a következő termelési tervteljesítésekkel számolhatunk. Véleményünk szerint Pécsbánya a tervszint körül fog termelni, bár várható néhány száz tonnás túlteljesítés is. Szabolcsbánya tervezett túlteljesítése mintegy 500 tonna. Vasasbánya, bár telepítési tervében túlteljesítést nem tervezett, a különféle körülmények szükségessé teszik kétezertonna többletszén kitermelését.

Úgy értesültünk, hogy Vasasbányára ez évben mintegy 120 főt irányítanak más üzemekből. Mi ennek az oka?

Ezt az indokolja, hogy a jövő évi termelésfelfutás érdekében nagyobb termelést várunk, amely mintegy 300 tonnával magasabb mint az év első három negyedévéig. Ezért még december 16-án 100-120 főt irányítunk elsősorban Szabolcs, és a többi területéről.

Kossuth-bánya eléggé magas tervleamaradását hogyan értékeli a termelési osztály?

Kossuthon munkahelyi kapacitás hiányból és a berendezések hibájából adódóan a negyedik negyed első két hónapja 15 ezer 800 tonna lemaradást hozott. Mi úgy értékeljük, hogy munkahelyi kapacitás szempontjából az üzem rendbejött, így a negyedik színt 13-14 ezer tonnás lemaradást hoz az üzem. Béta-akna várható túlteljesítése 2100-2200 tonna. Ezt teljesíteni tudják, amennyiben újabb geológiai zavarok nem jelentkeznek.

Köztudott, hogy Zobák-akna rendkívül nagy erőfe-

szítéseket tett tervének teljesítése érdekében. Mit mutatnak a következő hetek?

Elmondhatjuk hogy Zobák üzem kiheverte a múlt évi sorozatos katasztrófákat. Sőt az első negyedévi bányatűz is, amely termelőkapacitásuk mintegy 70-80 százalékát tönkretette. A harmadik negyedévtől kezdve egyenletesen teljesítettek, sőt túlteljesítettek. A negyedik negyedévben mintegy 5 ezer tonna többletet várunk tőlük. Beszélésünk kell még az Eszaki üzemekről, ahol mintegy 800-1000 tonnás lemaradás várható a negyedik negyedévben. Ezt indokolja, a munkásszám hiánya, amely mintegy 100. fő.

Mindezek összevetésével mi várható az év végéig?

A tröszt véleményem szerint nemcsak teljesíti, hanem néhány ezer tonnával túl is teljesíti a szakmai tervét! Természetesen ehhez a tröszt valamennyi termelő és kisegítő üzemének fizikai, és műszaki kollektívájának fokozott munkájára és lelkes hozzáállására van szükség, mert csak így realizálhatjuk a számokat.

Visszatérve a nehéz helyzetben lévő Kossuth-bányára, mit várnak a gazdasági és műszaki vezetéstől?

Lemaradásukat, a kedvezőtlen eredményeket, nem vitás, hogy a néhány tervezett

koncentráció ellehetetlenülése okozta. Itt főleg a III/2., III/3. koncentrációt kell említeni. Sújtotta az üzemet az is, hogy geológiai zavargások kedvezőtlenessége miatt az előirányzott területnek csak egyharmadát művelték le. Az év folyamán leírt szénvagyont mintegy másfélmillió tonna, s ezt a szénvagyont kiesést az üzem nem tudta elviselni. A műszaki gazdasági vezetésre rendkívül nehéz feladatok várnak az elkövetkezendő napokban.

És mit hozhat az 1966-os év?

A népgazdasági szénigényeknek megfelelően, kellő gazdasági mérlegelés után, már üzemként lebontottuk a jövő évi termelési számokat. Ennek jegyében folynak az üzemenkénti szakmai tervek előkészítésének munkálatai. Összetett feladat hárul az üzemek gazdasági vezetőire, hiszen nemcsak a negyedik negyedévi tervek teljesítésében, hanem az 1966-os feladatok előkészítésében is tevékenykedniük kell. Úgy értékeljük, hogy az üzemek lehetőségei jövőre nem adnak olyan feszítést, 1965-höz viszonyítva, mint az elmúlt esztendő, 1964-hez viszonyítva, — mondotta interjúnk végén Virág János elvtárs.

Csóka Magda

Tanácsstagi beszámolók

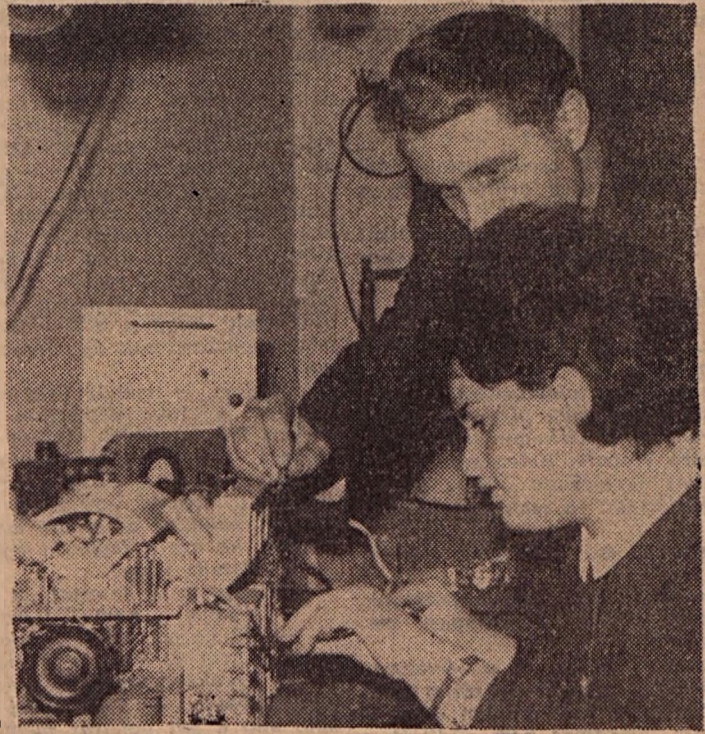
December 8 és 20-a között tartják Komlón a tanácsstagi beszámolókat. A féléves munkáról 11 választóközterben tartanak tájékoztatást. A 11 előadó tulajdonképpen 98 tanácsstagi munkájáról ad számot. A Hazafias Népfőrd és a városi tanács vezetői ezúton is kérik a lakosságot, hogy a beszámolókat hallgassák meg, mondják el véleményüket, adjanak javaslatokat.

December 8-án este 7 órakor Mecsekfalun a kultúrházban Füzes József tart tájékoztatót. Kisbattyánban 12-én délután 2 órakor a kultúrtházban jönnek össze, hogy meghallgassák Hauser Antal. A zobápusztaiak szintén vasárnap — délelőtt 9 órakor — az erdőszházban Schnell János tanácsstagi beszámolóját értékelhetik.

Ismerkedés a rádióval és az autómotorral

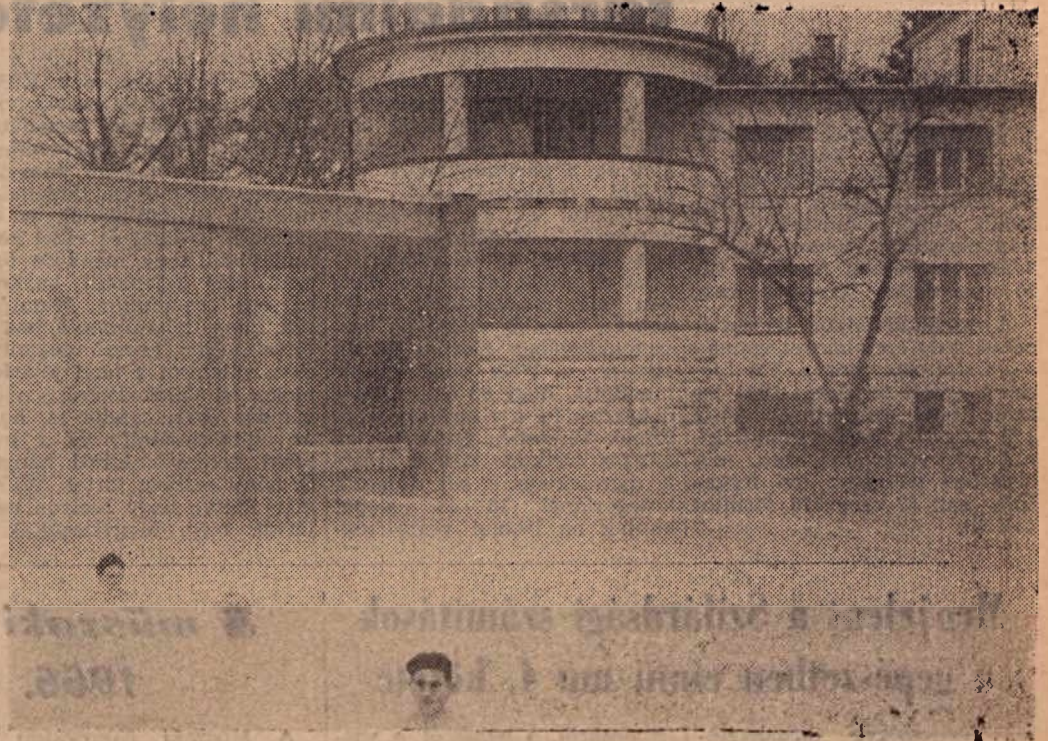
A komlói MHS-t egyre több fiatal keresi fel, hogy hasznosan töltsse el szabadidejét.

Császár Zoltán felvétele a rádiós klubban, készült. A képen Báta Ferenc szakvezető segítézik.

„Minden évszaknak megvan a maga szépsége...”

Téli üdülők között

Akik fittyet hánynak a télnek, a hidegnek, a szélnek: élvezik a vizet, a tiszt, a tiszta medencét. Hátterben az üdülő épülete, baloldalt a tető alá vont medence. (Császár Zoltán képrajza)

A hőmérő higanyszála a fagypontra mozdul. A lombjukat veszített fák ágai között fagyos szél muzsikál. Az emberek fázósan húzzák össze magukon a kabátot, s a nyári szép napokra gondolnak. Kietlen táj fogadja a látogatót Harkányban is. Mégis a Mecseki Szénbányászati Tröszt üdülőjéhez érve mintha a nyár egy ittfelejtett darabját találja meg az ember.

Az épület előtti medence most is tele van vízzel, s benne férfiak, nők fürödnek. Pontosan úgy, mint a legmelegebb nyári napokon.

Dér Mihály a feleségével együtt élvezzi a melegvizet.

Nem bántuk meg, hogy idejöttünk. Igaz, sokan mondták, télen nem érdemes üdülni, mi azonban már máskor is vol-

tunk ebben az évszakban, s tudjuk, hogy minden évszaknak megvan a maga szépsége. Mi pihenni jöttünk ide, nem szórakozni. Azt pedig most is éppen úgy lehet, mint bármikor máskor.

Látja az elvtárs — szól közbe Siák János tsz-tag —, hogy van a medencének fedett része is, mégis itt kívül van mindenki. Mert itt sokkal jobb.

Őt is, meg a többieket is, Barna Istvánt, Bodonyi Jánost az Állami Biztosító küldte Harkányba, jutalomképpen, hogy kipihenjék az egész évi munka fáradalmait.

Jól érzik magukat. Azt mondták, a koszt kitünő, a felszolgálás gyors, udvarias. Által-

ban mindennel elégedettek, csak a kenyér minőségével nem. Persze, erről nem tehet az üdülő személyzete.

Mondják, sokat mennek kirándulni. Voltak már buncitogatósan (csudamód) izlett mindenkinek a bor!), aztán el látogattak Pécsre, sőt, Siklóstra is rendeztek számukra kollektív kirándulást. Szombat-vasárnaponként táncdelután van az étteremben. Aztán ismerkedési estek. Népes tábora van a tükör is. Az idősebbek főleg a rex-asztalt állják körül, szívesen játszanak egy-egy partit. Az emeleti társalgóból kellemes tánczene árad szét az épületben.

Egy-egy kiadósabb fürdés vagy kirándulás után a beutaltak farkasétvágygal ülnekasztalhoz, hogy elfogyassák az izletes ebédet, vacsorát.

A mostani lakók már rájöttek, hogy télen is lehet üdülni.

Megtorpant a termelési lendület december első napjaiban

98,1 százalék a százalékos eredmény

November hónapban kitünő eredményeket ért el a tröszt időszakos tervének teljesítésében. A hónapot 101,0 százalékkal teljesítette, és 3955 tonna többlettel zárta a hónapot. Az üzemek közül ebben az időszakban Szabolcs és Zobák járt az élen, a szabolcsiak 110 százalékkal, 7356 tonna, míg a zobákiak 108,5 százalékkal 3756 tonna többletet termeltek. A többi üzemenél is több-kevesebb többlet mutatkozott, egyedül Kossuth-bányánál jelentkezett 11 216 tonnás lemaradás, ami a tröszt egész tervteljesítését negatív irányban befolyásolta.

Amilyen jól zártuk a novemberi, olyan rosszul kezdődött a december hónap. December 5-ig a tröszt 98,1 százalékkal teljesített (1381 tonna hlány), amely minőségi szénben még nagyobb, hiszen itt csak 95,7 százalék az eredmény, ez megfelel 2780 tonna lemaradásnak. A szenesmeddőben elért eredmény ugyan 118,5% (+ 1399 tonna), de ez összesítve is csak lemaradást eredményez. Az üzemek között egyedül Pécsbánya tartja a november havi lendületét, a többiek visszacsúsznak. Pécsbányaiakon kívül csak Zobák és Vasas érte el a 100 százalékot, a többiek tervük alatt maradtak. A szabolcsiak például a novemberi 110 százalékkal szemben jelenleg csak 97,8 százalékkal állnak. Pálfi Attila főmérnök-helyettes a visszacsúszással kapcsolatban elmondta, hogy körülbelül még egy hétnél nagy nehézségekkel küzdenek, mert a palahánytól új meddőszalag beállítására még nem sikerült, a régi paladöntő pedig már elavult, és ez szállítási problémákat okoz. A fejteseknél két új fejtést indítottak, amelyek gépi felszerelése és átköltözése veszi igénybe a közölt időt.

A visszacsúszás azonban nemcsak Szabolcsnál, hanem az első három üzem kivételével a többiekénél is jelentős. Kossuth-bánya még a novemberinél is gyengébb teljesítménnyel kezdte a hónapot, amely az első öt napban már 2836 tonna adósságot jelentett. A decemberi teljesítmények alapján 1-től 5-ig az üzemek sorrendje a következő:

1. Pécsbánya	109,9%	782 tonna többlet
2. Zobák-akna	102,2%	170 tonna többlet
3. Vasasbánya	101,5%	95 tonna többlet
4. Szabolcsbánya	97,8%	272 tonna adósság
5. Eszaki Üzemek	97,4%	78 tonna adósság
6. Béta-akna	94,8%	419 tonna adósság
7. Kossuth-bánya	85,0%	2836 tonna adósság

A tanbánya, amely november hónapban 61,7 százalékkal, 1298 tonna adóssággal zárt, december 5-ig 65,8 százalékkal teljesített, ez 222 tonna lemaradást jelent.

December 6.

a Magyar Sajtó Napja

A Mecseki Bányász Szerkesztősége a Magyar Sajtó Napja alkalmából szeretettel köszönti valamennyi olvasóját, tudósítóját. Továbbra is azt kéri, hogy észrevételeikkel, levelekkel keressék meg a Szerkesztőséget és olyan lelkes, áldozatkész munkával támogassák üzemi lapunkat, mint ahogy azt a Mecseki Bányász három éves fennállása alatt nap mint nap tették.

Te ev z ó az egyetemi hatalmas szolgálatban

A lengyel televízió a jövő tanévtől kezdve érdekes segítségével nyújt a főiskolásoknak és az egyetemistáknak. A tervek szerint hetenként öt alkalommal félórás matematikai, kémiai, fizikai, továbbá olyan tantárgyak anyagából közvetít előadásokat, amelyek a műszaki egyetemeken az első négy szemeszterben kötelezőek. A kezdeményezés az UNESCO érdeklődését is felkeltette. Ha sikerrel jár, úgy az UNESCO más országok számára is ajánlani fogja.

Műszaki és adminisztratív dolgozóink társadalmi helyzete

December 3-án, pénteken Pécsen tartott az MSZMP Trüszbizottságának végrehajtó bizottsága. Megvitatta a pártkiadványok terjesztésének és felhasználásának tapasztalatait, majd a műszaki és az adminisztratív dolgozóknak a trüsz társadalmi életében való részvételét vizsgálta meg.

A pártkiadványok terjesztésének szép eredményei vannak — állapította meg a VB ülése. A trüsz területén 1965 január 1-től szeptember 30-ig 124 ezer 571 forint értékű kiadványt vásároltak meg, míg 1964-ben az egész évi forgalom csak 67 ezer 776 forintot tett ki.

A VB határozata alapján 1966 januárjában valamennyi pártszervezet vezetőségi ülésén és taggyűlésén megtárgyalják a pártkiadványok politikai felhasználásával, terjesztésével és elszámolásával kapcsolatos kérdéseket.

A műszaki és az adminisztratív dolgozók társadalmi életében való részvételéről betervezték jelentős vitáinak összefoglalójában Kovács István elvtárs, a PTO vezetője elmondta, hogy 83 ezer adatot dolgoztak fel a vizsgálat során. Ennek keretében felmérték az átlagos életkort, ami a trüszti méretekben e két dolgozó kategóriánál 36 év. Képet kaptak az iskolai végzettség-

ról, a párttagság és a KISZ-tagság arányáról, arról, hogy hányan végeznek társadalmi munkát és mely szervezetben, illetve hogy hányan nem végeznek semmilyen társadalmi munkát. Megvizsgálták az el- tartottak számát és ezzel kapcsolatban, hogy mekkora összeg esik fejenként havonta egy-egy családtagra. Kimutatták, hány dolgozónak a házastársa végez kereső foglalkozást, valamint a havi jövedelmek is. Tájékoztatták a vizsgálódás során afelől is, hogy az adminisztratív és a műszaki dolgozók közül hányan és hány esetben jártak külföldön, illetve hogy hányan nem jártak még. Megvizsgálták a

lakásviszonyokat is és az eredmény szerint saját lakással rendelkezik 777 adminisztratív illetve műszaki dolgozó. A trüsz tulajdonát képező lakásban lakik 913; harmadik személy tulajdonában vagy állami tulajdonban lévő lakásban lakik 319, és albérletben, illetve szállón lakik 74 fő.

A műszaki és adminisztratív dolgozók helyzetéről lezajlott vita részletes anyagát lapunk következő számaiban alaposan feldolgozzuk. A felmérés alapján készült jelentés fontosabb részeit cikkünkben és riportjainkban felhasználjuk, mert azokból a vártnál is szélesebb körű következtetésekre lehet jutni. **GY.**

Szülők iskolája

A család és az iskola együttesen formálja gyermekeink egyéniségét, gondolkodását. Mit tanulnak gyermekeink az iskolában? Hogyan segítjük az iskola nevelőmunkáját? Ezekre a kérdésekre ad választ a Szülők iskolája, amelyet Komlón rendeznek az 1965-66-os népművelési évben.

Az első előadást jórészt minden iskolában megtartották már. December 7-14-ig az alábbi megosztás szerint tartják a következő foglalkozásokat: „Legenda és valóság a

Földről és a csillagokról” címmel. Kedden a belvárosi iskolában, szerdán Kenderföldön, csütörtökön a Fürst Sándor utcai iskolában, pénteken Dávidföldön, szombaton Mecsekjánosiban, vasárnap Kisbattyánban, hétfőn Gesztenyében (munkásklubban) december 14-én pedig a mátfai művelődési otthonban találkoznak a szülők és a tanárok. Az előadást filmvetítés követi: „A világegyetemen örök törvényei” és a „Földtörténeti krónika” címmel.

Beszélgetés két témáról

Erdélyes témáról beszélgetünk Huszár Ferenc párttitkárral, amikor az irodába lépett Bakó István. Egy mérnököt volt szó, aki munkája mellett, fáradságos, szívós tanulással szerezte meg képesítését. És eközben — eleinte a tanulás okozta elfoglaltságra hivatkozva, később viszont kissé a babérokon ülve — megelégedett társadalmi kötelességeiről. Igaz, nem utasította vissza a különböző megbízásokat, de nem is vállalta őket, valahogy megpróbált az „arany középutat” maradni.

Bakó Istvánnak persze semmi köze ehhez az ügyhöz, lát-szolgálat semmi. Ő nem tanult, várjálként kezdte meg Erdélyben és vajar maradt, míg most a napokban nyugdíjba nem vonult.

Huszár elvtárs leültette, kikérdezte, mi járatban van, telefonon elintéztet egy-két apró ügyet, amiért neki, Bakó Istvánnak esetleg félórát kellett volna várakoznia a különböző irodákban, aztán:

— Megszokta-e már a nyugdíjas életet, Pista bácsi?

— Á, nem lehet ezt olyan gyorsan megszokni. Az ember hirtelen nem is tudja, mit kezdjen a sok szabadidővel. Meg aztán tudod, hiányzik az üzem. Mintha az ember a családjától búcsúzna el ilyenkor...
— A párttitkár mondott erre valami olyat, hogy ezt a családot azért időnként fel lehet keresni, ha nagyon hiányzik.
— Tudod, Feri, azért szépen elbúcsúztattatok. Ott a tag-

gyűlésen nem tudtam megköszönni. Valahogy nem jöttem a számra a szavak. Hát most megköszönöm. A jókívánságokat is, az ajándékokat is...

— Nem jár ezért köszönet, Pista bácsi.

Még beszélgettek egy darabig erről-arról, aztán Bakó István elkészült. Mi pedig megelégedve az előző témáról, Pista bácsiról kezdünk beszélni. A párttitkár egészen érdekes portrért festett róla.

— Negyvenötös párttag az „öreg”. Szerény, csendes ember. Talán egész életében nem tett nevezetes dolgot, nem produkált kimagasló eredményeket. Hiszen a fizikuma is látható... De becsületesen, példás lelkiismerettel végigdolgozott egy életet. A felesége sohaem csalódott benne.

Bakó István párttagnak, kommunistának is ilyen volt. Az elmúlt húsz év alatt talán egyetlen taggyűlést sem hagyott ki. Meghallgatta és elraktározta magában, amit kellett, de szólni ritkán szolt. Viszont, ha rábíztak valamilyen munkát, senkinek sem lehetett kétsége, hogy azt példásan végrehajtja.

Bakó István most nyugdíjba vonult. Nem vált hőssé, de becsületesen, odaadó katonája volt és marad a pártnak. S akik most kellemes pihenést kívánnak neki, jól tudják, hogy egy szorgalmasan végigdolgozott élet töböt ér, mint a „sztráok” fellebbanása, amely után csak hamu marad.

B. J.

Megjelent a Szilárdági számítások a gépészetben című mű 4. kötete

„Teljességre természetesen nem törekedtünk...” — ez a frázis szinte már kötelező minden tudományos mű előszavában. Szinte már „tétel”.

Akadat azonban hat szovjet tudós, aki Ponomarjov professzor vezetésével éppen ennek mondanak ellent: ezt a közhelyet cáfolják meg kitartó munkával; a gépek szilárdági méretezésének teljes elméletét dolgozva fel három vaskos kötetben.

E megbízható teljességet által egyik legheresebb, örökös aggályától szabadulnak meg a lelkiismeretes gépészek: attól a gondolattól, hogy vajon valóban mindent elkövettek-e a biztonság és anyagtakarékosság örök ellentétének legjobb megoldása érdekében.

A magyar fordítás, viszonyainkunk megfelelően hét kötetben jelenik meg.

A már megjelent három kötet egyrészt az elméleti alapokat, másrészt, majd sorra veszi azokat a vizsgálati módszereket, amelyeknek birtokában a gépészmérnökök, tervezőmérnökök megoldhatják feladataikat. Beszélnek a kötetek a rudakról, a rugókról, a

lemezekről, a héjakról, a vastag falú csövekről, az anyagok érintkezési feszültségéről.

A Műszaki Könyvkiadó gondozásában most megjelentetett 4. kötet a képlekény alakváltozással és a tartós folyással foglalkozik. Alapja a kis rugalmas-képlekény alakváltozások elmélete, amelynek igen sok kísérleti ellenőrzését is felsorolja. Ismerteti e számításai mód alkalmazási lehetőségeit, továbbá a húzásnak és nyomásnak nem egyformán ellenálló anyagú alkatrészek méretezését. Közli a melegfolyású kísérleti vizsgálatoknak a lényegesebb eredményeit, azokat a legfontosabb elméleti és gyakorlati alkalmazásokat, amelyekkel a napi munka során hasznosítani lehet. Tárgyalja a hajlítást, csavart rudak tartós folyását. Ismerteti a szerkezeti anyagok szaktípiológiai és táblázatosan közli tulajdonságait.

Ez a mű elsősorban a tervező- és üzemeltetők számára íródott, de sikerrel használhatják az e témával foglalkozó tudományos dolgozók, egyetemi hallgatók és a magukat továbbképezni szándékozó technikusok is.

A műszaki könyvkiadás 1966. évi terve

A Műszaki Könyvklub a közelmúltban jelentette meg a műszaki könyvkiadás 1966. évi tervét. A 128 oldalas könyvecské 319 műszaki kiadványt közöl, rövid tartalmi ismertetővel és bibliográfiai adatokkal.

A könyvek a könnyebb áttekinthetőség érdekében 23 tematikai csoportba vannak besorolva és ezen belül kiadónként csoportosítva. A terv szerint 1966. évben a gépipar 33, a műszeripar és automatizálás 38, a híradástechnika 19, a bányászati és kohászat 10, az energiagazdálkodás 6, a vegy- és műanyagipar 29, az építőipar 38, a könnyűipar 14, a közlekedés 14, az élelmiszeripar 5 és végül az alaptudományok, tehát a matematika, fizika és kémia szakirodalmá összesen 47 új műszaki könyvvel gazdagodik.

A Műszaki Könyvkiadó népszerű sorozatai közül az Ipari Szakkönyvtárnak 17, az Új Technikának 18, az Automatizálásnak 6, a Korrozívóvédelemnek 3, a Textilkészítésnek 4, a Nyomdaipari füzeteknek 2 kötetet jelenik meg az 1966-os évben. A folyó évi Műszaki Könyvnapok alkalmával indított 2 új sorozat közül a

Technológiai sorozatból 11, a Szakmunkás Zsebkönyvek sorozatból pedig 4 új kötet jelenik meg.

A Műszaki Könyvklub novemberben már elküldte tagjainak a műszaki könyvkiadás jövő évi tervét. A klubtagok, ha a tervben szereplő kiadványokra előzetes megrendelést adnak fel, készpénzvárlásnál 15 százalékos engedményt kapnak.

Külön is felhívjuk az olvasók figyelmét, hogy az előzetes megrendeléseket, eltérően a tervben szereplő határidőtől, 1965. december 31-ig lehet a Műszaki Könyvklubnak megküldeni.

Azok a műszaki irodalom iránt érdeklődők, akik még nem tagjai a Műszaki Könyvklubnak, az Állami Könyvtárterjesztő Vállalat bármelyik könyvesboltjában bejelenthetik belépési igényüket. A kapott nyilatkozatot kitöltve, be lehet küldeni a klub központjába is: Bp., 5. Pf. 581. A tagsági igazolvánnyal együtt, 6K is megkapják az éves tervet, igénybe vehetik a kedvezményes előzetes megrendelést, ezen kívül a Műszaki Könyvklub egyéb szolgáltatásait is, amelyekről a belépési nyilatkozat részletesen tájékoztat.

Rab Ferenc:

Júdás pénz

XI.

Beleznay sokat ivott velem. Egymás után itta ki poharát, és csak a második liter bor után volt hajlandó beszélni.

— Nézd, barátom. Ezzel az egy információval szolgálhatok: közzöld a kintiekkel, hogy a Mecsekben végzett próbakísérletek sikerültek, és...

— Szén? — kérdeztem.

— Nem. Dehogy szén. Ők már tudják, miről van szó, úgyhogy csak ennyit kell mondanod, sikerültek a próbakísérletek, és néhány hónapon belül nagyarányú építkezés kezdődik, hogy az anyag kitermelésére felkészülhessenek...

Elgondolkoztam egy pillanatra, töltöttem magának, kiitta poharát, és tekintetét az asztalra szegezve így szólt:

— Csak ennyit az egész... Csak ennyit... Többet nem tudok, és a jövőben se látok, se tudok semmit.

— Félisz?

Rámnézett.

— Igen! Félek! Igenis, hogy félek! Mit csodálkoztok? Azt hiszed, tapsolnak ezek nekem itthon? Még örülök, hogy a fiam és a feleségem dolgozhat. De én?!
Beleznay szinte eszelősen kitört. Betegség gyötéri, a fizikai munkát nem bírja, más meg nincs. Azaz, ha lenne, akkor sem vállalná.

— Egy horthysta tiszt...? Ugyan kérem! Keserűen legyintett.

— Jobb is, ha nem ugrálok. Amit a család keres, abból megélünk, különösebb igényeim meg már rég nincsenek.

Most, hogy visszaemlékszem erre a találkozásra, tudom, hogy Beleznayt gerinctelen, gyáva embernek tartottam. Enyhe utat látott el, ahogy hátradőlve a székesemen összeszortott szájjal hallgattam ezt a síró embert. Beleznayban már nyoma sem volt a régi ludovikás nevelésnek. Itthon ül, öl-betett kézzel várja a családi alamizsnát, és csak gyűlölködik, ahelyett hogy tenne valamit.

Ezt az elvást, kikoptott kerekét ki kell emelnünk a gépezetből.

Nem is próbálkoztam vele tovább. Pécs fontos bázisunk, semmi értelme, hogy egy ingatag, idegileg összeroppanó személtre bízuk a további szolgálatot.

„Bizzuk”? Igen, igen! A magam személyét is beleértettem, hiszen most már nekem is érdekem, hogy hírszerzőm teljes odaadással dolgozzanak, különben félre kell tennem őket az útból, addig, míg egy szép napon nyakamra nem zúdítják a politikai rendőrséget.

Igen, ez lesz a leghelyesebb. Ezzel indultam útra, vissza Bécsbe...

Vallomásomban most már nem térek ki részletesebben a Pécsről Bécsig megtett utamra. A „gépezet” jól működött visszafelé is. Jaguár éppen olyan fa képpel várt rám a határon, mint amikor elváltunk. Bevitt Bécsbe, s egész úton csupán csak annyit mondott, hogy egyenesen Gréti lakására visz, ez az utasítás.

Gréti csodálta azt a kettősséget, amellyel viselkedtem irántam. Mindig próbálta — és persze sikerrel — összehangolni női múltját — s velem kapcsolatos érzelmeit — hivatalos megnyilvánulásaival. Kora hajnalban érkeztem meg, Gréti teljesen felőtörve, frissen fogadott. A reggeli már előre elkészíthette számomra, körülbelül tudta, hogy melyik időpontban érkezem. A játékmedvét ismét felhúzza és elindította a túlkörfényes parketten. Kedveskedni akart — ami persze rám is fért — de ez a medve...

Soha, — sem akkor, sem később — nem tudtam szabadulni attól a nyomasztó érzéstől, amelyet belőlem kiváltott ez a kis játékszer. Gréti olyan volt, mint egy gyerek, vagy inkább mint egy polgári jólétben, nyugodt légkörben élő fiatalasszony, akinek szemében egyetlen tartalma az életnek: a szép lakás, szép ruhák, szerető férj, lehet sokat nevetni, sírni, gügyögni, — egyszerűen házaspárostól játszani.

És éppen ezért máig sem vagyok tisztában Gréti lelki világával. Mert valóban olyan, miképpen itt elmondtam, de ha a medvére pillantok, — akkor azt is tudom, hogy Gréti, ez a modern Mata-Hari, hidegvérrel — vagy talán játékos kedvében, — egy sorozattal másvilágra küldte a határort s akkor a járó úskájából ktemelt játékmedvét elhozta nekem... Néha órákig elfoglalta gondolataimat Gréti léte, viselkedése, életformája, különös nézetei, mestersége, szerelmi kitérésai, kedvessége és egyben kegyetlen keménysége. Előfordult, hogy a szállodaszoba ágyán hanyattfekve, teljes magányomban csak úgy kiszaladt a számon ez a szó: „Gyilkos”.

Magam is megdöbbenem, amikor a szó szinte visszahangzott a szoba négy fala között. „Gréti gyilkos... Gréti embert ölt... Gréti gyilkos... embert ölt... ölt... ölt...”? Ne higgyék, hogy megdöbbenésem a vér és az elmúlás pusztá gondolata okozta. Csupán az, ahogyan ez az olasz szépség elhúzta a ravaszt, úgy talán egyszer nekem is fegyvert kell fognom valakire és akkor majd... kikiáltom-e magam gyilkosnak, ha azt a fegyvert egyszer el is sütöm?

— Fáradt vagy?

Felkaptam a fejemet. A lány kérdő tekintettel figyelt: — Neem... nem...! Bocssám meg elgondolkoztam...

— Uj úvegvebontok neked... Jobb mint a múltkor... — mondotta és egy üveg francia-konyakot tett az asztalra.

— Frankfurtra a Savoy-szállóban kaptál egy szép erkélyes szobát... — szolt Gréti minden bevezetés nélkül, csak egy, míg a két poharat megtöltötte. És mosolygott...

(Folytatása következik)

Pécsen a restiben megreggeliztem. Fizettem, és utána az állomásépület folyosójáról nyíló illemhelyen újra átöltöztem a jobbik ruhámba, a munkásruhát pedig begyömöszöltem a bőröndömbe. Az épületben ezekben a reggeli órákban olyan nagy volt a forgalom — hiszen egyre-másra érkeztek a vonatok —, hogy senkinek sem tűnt fel, amikor átöltözve elhagytam a pályaudvart. Jóllehet e sűrűn előforduló komspirációs ténykedésem kissé bizarrnak tűnik, de hiszem el, hogy amikor az ember ebben él, és már úgy véli, hogy az óvatosság tekintetében elment az abszolút határig, akkor még mindig akadhat egy kis rés, amelyen elbukhat. Meg voltam győződve arról, hogy az Államvédelmi Hatóság is — hogy Gréti szavaival éljek — „a közönség kizárásával mozog a porondon...”, legföljebb a kulisszák mögől figyeli ében szemmel ezt a színjátékot, hogy aztán alkalmas egy pillanatban...

De hagyjuk ezt...

A magam megnyugtatóására sem kívánok ezekkel a gondolatokkal foglalkozni, ellenkező esetben biztonságérzetem súlyosan kárát.

Beleznayt a szomszédos lakó telefonján hívtam fel. Amikor jelentkezett, nevemet nem mondtam, csupán csak annyit:

— Grétitől hoztam üzenetet...

Nem válaszolt mindjárt. Zavartan kőhécsett.

— Igen...? Ertem... Hm. Várjon meg a Nádor kávéházban. Tudja, hol van?

— Igen —, feleltet.

Beleznay nem ismerte meg a hangomat. Nem is csoda. A telefon amúgy is torzít, különben pedig évekkal ezelőtt beszéltem vele —, ha jól tudom, a visszavonuláskor, még a fronton. Azóta nem láttam, bár bizonyos voltam benne, hogy felismerném.

Nem sokat váratott magára.

Amikor felismert, arca semmi meglepetést nem árult el. Csapán csak kissé felhúzza szemöldökét, és fanyar mosollyal a száján, ezt kérdezte:

— Te jöttél...? Rég láttalak, Miklós...

Törődött ember benyomását keltette. Magas termetén eléggé viseltes ruha lőtyögött. Nyakkendőjének csomója feketére zsírosodott. Eszrevehette fürkésző pillantásomat, mert kissé gúnyos mosollyal tárta szét karját, és fáradt hangon mondta:

— Ne csodálkozz, hogy így látjuk viszont egymást. Tudod, hogy mi van...!

Csak néhány percet töltöttünk itt, azután javaslatára egy melléktácaiban lévő kiskocsmába mentünk.

— Éppenséggel nem hiányzik nekem, hogy kiüljek a kávéház kirakatába ilyen veszeljes fickóval... — mondotta tréfásan, de éreztem a hangján, hogy aggodalmának talán van némi alapja.

Megnőtt a lakóházi tüzecetek száma

Statistikai adatok bizonyítják, hogy a tél kezdetén, a fűtési idő beálltával, városban és falun egyaránt megnövekedtek a lakóházi tüzecetek száma. A tűz pedig nagyon sokszor nemcsak anyagi javakat semmisít meg, hanem emberéletet is követel. S az áldozatok nagy többsége gyermek. Éppen ezért nem lesz érdektelen — tanulságképpen — felidézni néhány olyan esetet, ami a közelmúltban történt Komlón.

Október 21-én tűz keletkezett a Kossuth-akna 27-es számú házban. Zákányi Ferenc négy esztendőes kislánya és öt esztendőes kislánya tartózkodott a lakásban. A kislány azzal játszott, hogy a konyhai tűzhelyben fadarabkákat gyújtott meg, s azt a másik szobában lévő ágyra hordta be. Az ágynemű meggyulladt, a lakás megtelt füsttel. Hogy az eset nem végződött tragikusan, az egyedül az 5 éves Erzsébetnek köszönhető, aki a tüzet látva, segítségért szaladt a szomszédokhoz. Sülyos mulasztást követtek el azonban a szülők, akik nemcsak úgy hagyták otthon gyermeküket, hogy nem oltották el a tüzet a kályhában, hanem ezen felül még nem is gondoskodtak a kiskorú megfelelő felügyeletéről.

November 5-én ugyancsak tűz keletkezett a Sallai utca 5. számú házban is. A tüzesetet a lakásban tartózkodó gyermekek idézték elő azzal, hogy kiharcolták a szülők távollétét, gyufával játszottak, s közben meggyújtották a konyhában lévő diványt. A gyerekek a tűz láttán megijedtek, és elszaladtak. Már az ágynemű és a közelben lévő ruha is égett, amikor az ablakon kláramló füstöt észrevette Lincz Péter honvédszázasos. Neki, valamint a tüzőtök gyors beavatkozásának tulajdonítható, hogy a tűz nem terjedt át a lakás többi részére. Intő példa ez arra, hogy a kiskorú gyermekek elől mindig el kell zárni a tűzgyújtó eszközöket.

Több kisebb tüzeset keletkezett azáltal is, hogy sokan nem tartották be a tűzrendészeti előírásnak azt a pontját, mely kimondja: ágyneműt, és minden gyúlékony anyagot a tűzölőberendezéstől 1 méter távolságon túl szabad csak elhelyezni.

A Komló városi Tűzrendészeti Parancsnokság éppen ezért felhívja a lakosság figyelmét, hogy vizsgálják felül a tűzölőberendezések állapotát, a fűstelvezető csövek hézagmentességét, és másfél méterenként rögzítését. Vizsgálják meg a kémények állapotát, különös tekintettel arra, hogy az nem érintkezik-e faszerezzel, nincs-e megrepedve valahol, vagy a közelében nem talál-e gyúlékony anyagot.

A tűzrendészeti hatóság ismételt felhívja a szülők figyelmét, hogy gyermekeiket ne hagyják őrizetlenül a lakásban, s minden tűzgyújtó eszközt biztonságosan zárjanak el, mert ezzel gyermekek életét védik.

A három napon túl gyógyuló balesetek 45-50 százaléka kézsérülés

Nem sikerült felkelteni eléggé a felelősségérzetet

A Bányász Szakszervezet Országos Elnöksége november 30-án ülést tartott.

Az elnökségi ülés a Mecseki Szénbányászati Tröszt balesetelhárítási munkáját, a szakszervezeti trösztbizottságnak a balesetelhárítás műszaki-technikai kérdéseivel kapcsolatos tevékenységét tárgyalta meg. Ezzel összefüggésben megvizsgálta a munkavédelmi propagandát, a munkavédelmi bizottság, a munkavédelmi felügyelők és a munkavédelmi örök tevékenységét is.

Az ülés elé a Szakszervezeti Intéző Bizottság terjesztett jelentést és a napirend előadója Markwart Károly elvtárs, az Intéző Bizottság titkára volt. Résztvett és felszólalt az elnökségi ülésen Pozsgay Károly elvtárs, a Mecseki Szénbányászati Tröszt megbízott igazgatója, trösztfőmérnök.

A Szakszervezet felelőssége a munkavédelemben

A munkavédelmi tevékenység mind nagyobb szerepet kap a szakszervezetek munkájában. A Szakszervezetek Országos Tanácsának X. plenumán hozott határozatok és ennek alapján a Bányai Dolgozók Szakszervezete által kiadott irányelvek tovább növelték a szakszervezet felelősségét a munkavédelmi tevékenységben.

A szakszervezeti intéző bizottság a Mecseki Szénbányászati Trösztnél is érzti ennek a felelősségnek a súlyát. Ennek szellemében terjesztette az elnökség elé Markwart Károly elvtárs a trösztünk üzemelnél folyó balesetvédelmi tevékenységről szóló jelentést.

A jelentés megállapítja, hogy a tröszt szakszervezeti intéző bizottsága a kerületi bányaműszaki felügyelőséggel és a trösztel közösen készített intézkedési tervet, amely-

ben meghatározták a feladatalikat. Ezek nem csak a műszaki kérdések megoldására, hanem az oktatási és nevelési feladatokra is kiterjedtek.

Ebből az intézkedési tervből az üzemekre eső feladatokat az üzemekben is ugyanígy elkészítették, a felelősök és a határidők megjelölésével.

A korszerű bányaművelés megköveteli, hogy a fejtések biztosítása acéltám és fém-sívvel történjen.

A tröszt területén a korszerűen biztosított homlokhosszarány az elmúlt évi 27,7 százalékról ez év III. negyedévének végére 28,1 százalékra emelkedett. Ez a biztonságosabb munkavégzést segíti.

A nagyobb mérvű koncentrációkkal növelték a fejtési sebességet, így a fejtési homlokhosszat a múlt évihez képest csökkenteni tudtuk. Eze-

ket a koncentrációkat folyamatos szállítóberendezésekkel láttuk el.

Ez évben a tröszt vezetősége célul tűzte ki, hogy az összes kihajtott vágat 54 százalékát TH-gyűrűvel fogja biztosítani. Az első háromnegyed évben az összes kihajtott vágat

59,3 százaléka volt TH-gyűrűvel biztosítva.

A jelentés a továbbiakban megállapította, hogy a nehéz fizikai munka csökkentése érdekében növelni kívántuk a rakodógéppel történő rakodást. De ezt nem tudtuk elérni, a vágatkihajtási tevékenységünk csökkentése miatt.

A lépegető biztosítás bevezetését javasoljuk

A bányabeli sújtólégbiztosítási berendezések javítására és vizsgálatára technológiát dolgoztunk ki — mondotta a jelentésben Markwart Károly elvtárs — s ezt az OBF jóváhagyta. Ennek alapján véghezvük a munkát. A lépegető biztosítás bevezetését is javasoltuk a tröszt igazgatóságának és a tűzvédelemmel kapcsolatban is jelentős intézkedéseket tettünk. A szilikózis ártalmának megszüntetése érdekében az úgynevezett tömegtermelő munkahelyeket, fejtéseket állandóan injektáljuk. A folyamatos szállítóberendezések átdobó részénél vízpermetezőket építettünk be, hogy a bányában lévő por-előterheltséget csökkentjük. Elrendeltük a bányász szállítógátáinak közlekedő telcesillékkel való permetezését is. Nagy nehézséget okoz ezen a vonalon, hogy Zobák-bánya vízhiány miatt nem tudja ezt az intézkedést végrehajtani. Ezen a területen sürgős intézkedésekre van szükség a szálló szénpor robbanásveszélyességének leküzdésére.

Markwart elvtárs a jelentés további részében a szilikózis betegségben szenvedők irányított telepítésének megoldásáról adott számot, majd az üzemi rend és tisztaság érde-

kében szervezett tavaszi tisztasági hónap eredményéről szökött.

Ezek után arról adott képet, hogy a trösztnél a három napon túl gyógyuló balesetek 45—50 százaléka kézsérülés.

Hosszú idő óta jelentős anyagiakat fordítunk a védőkesztyűvel való ellátásra, de sajnos, kevés eredménye van ennek. Ha megfelelő védőkesztyűket láthatnánk el a bányászokat, a kézsérülések száma 15—20 százalékkal lehetne csökkenteni.

Szeptemberben 4000 pár bányász védőkesztyűt kaptunk, amelyekkel használatba vettünk, sajnos a legelső tapasztalatok nem a legjobbak.

Ha a balesetokozók szerint vizsgáljuk a baleseteket, akkor azt látjuk, hogy az összes földalatti baleset 23,5 százaléka közetmunkából ered. Ezeket a technológiai fegyelmet és a munkafegyelmet szilárdításával lényegesen csökkenteni lehet. A másik fő baleseti okozó az anyagszállítás területén jelentkezik. Itt is megfelelő védőkesztyűk használatával nagy mértékben lehetne csökkenteni a baleseteket. Ebben az évben sajnos ezen a területen is romlottak a baleseti mutatószámok.

A felvilágosító munka változatos eszközei

A jelentésből kiténik, hogy mégis van fejlődés az egészségügyi és munkavédelmi felvilágosító munkában. A dolgozókkal a szakszervezeti bizottságok mindenütt ismertették az új munkavédelmi rendelkezéseket. Az agitációs és propaganda munka legváltozatosabb eszközeit alkalmazzuk.

Különböző szinteken munkavédelmi vetélkedőket rendeztünk, s ezeken a dolgozók nagy érdeklődéssel vettek részt. Munkavédelmi és egészségügyi ismereteiket ezzel szélesíteni tudták. Leszállás előtt rendszeresen — havonta egy alkalommal — filmvetítés van, balesetvédelmi témákban. A Mecseki Bányász rendszeresen közli azokat a baleseteket, amelyek a legtanulságosabbak. Az idén háromszor rendeztek munkavédelmi kiállításokat, amelyeket igen sokan látogattak. Kár, hogy a munkavédelmi plakátok elavultak, elmaradtak a technikai fejlődéstől. (Van néhány jó plakát, amely a közelmúltban jelent meg. Több ilyen újszerű plakát kellene az üzemünkbe, de nem kapunk.)

Nem sikerült megfelelően felkelteni a felelősségérzetet maguk és embertársaik testi épségéért a dolgozók között — állapítja meg a jelentés. Ez a legnehezebb feladatunk most a szakszervezeti aktívisztáknak.

Nagyon sok időt, türelmet és felvilágosító munkát kíván. A tröszt szakszervezeti intéző bizottsága rendszeresen napirendre tűzi a munkavédelemmel kapcsolatos feladatok végrehajtását. A tröszt szakszervezeti munkavédelmi felügyelője 1965 háromnegyed évében 121 földalatti és 40 külszíni ellenőrzést végzett. Őt esetben brigádmunkában vizsgálták a munkavédelmi

előírások betartását, 9 esetben a bányaműszaki felügyelőség komplex-szemlén és 1 üzembejárásán.

A munkavédelmi örök hálózata minden üzemben ki van építve.

A tröszt területén 1100 munkavédelmi ór tevékenykedik. Hiba, hogy az örök nem szeretnek írásban feljegyzést tenni, az észrevételek szóban hangzanak el, ezért a végrehajtás ellenőrzése körülményes.

A jelentés végül az alábbi feladatokat határozta meg.

A szakszervezet az egészség és biztonságos munkakörülmények megteremtéséért szolgáló tevékenységét fokozza. Trösztli szinten is megszervezik a munkavédelmi vetélkedőket, amelyekre az üzemek legjobbjait hívják meg. Javasolják a trösztigazgatóság-nak, hogy azokat a csapatokat, ahol hosszabb ideje nincs baleset, jutalmazza meg. Továbbképzést tartanak a munkavédelmi felügyelők és bizottságok részére a megjelent rendeletek végrehajtásának és ellenőrzésének tapasztalataiból.

A vitában nyolc elnökségi tag szökölt fel és mindnyájan realítsnak, jónak tartották az előterjesztést. A felszólalók emellett

felhívták a tröszt szakszervezeti intéző bizottságának figyelmét arra, hogy még tartalmasabb szakszervezeti nevelőmunkát végezzen a jó szervezeti intézkedésekkel párhuzamosan.

Arra is felhívta az elnökség a figyelmet, hogy a műszaki-technikai problémák megoldásában jobban kapcsolódják be a szakszervezet és főleg az anyagmozgatásban igyekezzenek a fizikai munkát csökkenteni.

Keresni a hatékonyabb nevelési módszereket!

A vitát Blaha Béla elvtárs, a szakszervezet főtitkára foglalta össze. Hangsúlyozta, hogy keresni kell a hatékonyabb nevelési módszereket a munkavédelmi örök és a munkavédelmi felügyelők színvonalasabb munkáját a kialakítása céljából. Javasolta, hogy

a tröszt a Bányászati Kutató Intézetrel lépjen kapcsolatba a védőkesztyűk megfelelő anyagának kutatása végett. Az elnökség külön határozatot nem hozott, kérte a tröszt szakszervezeti vezetőit, hogy a jelentésben meghatározott feladatok jó megvalósítását igyekezzenek biztosítani.

Kísérleti robbantást hajtottak végre a György-aknán épített külszíni táróban

Nem mindennapi kísérletnek voltak tanúi december elsején a szakemberek és a meghívott vendégek György-aknán. E napon került sor a Kutatási Osztály által létrehozott kísérleti táró felavatására.

A kísérleti táró abból a célból épült, hogy kísérleti lehetőséget biztosítson szeneink robbanásveszélyességének megismerésére, továbbá a szénpor-robbanások megállítására létesített különböző védekezési eljárások hatásosságának ellenőrzésére.

Mint ahogy dr. Szirtes Lajos, a Kutatási Osztály vezetője a helyszínen elmondotta, a 20 milliméter vastag acéllemezéből készült, hatvan méter hosszú, két méter átmérőjű, földdejj borított acélsatorna a jelenlegi állapotában már alkalmas arra, hogy az eddig elkészült részeinek műszaki próbáját tényleges robbantással hajtsák végre. Ezek a robbantások tehát nem jelentik a kísérleti program megkezdését, csupán szállársági és technológiai próbáknak tekintendők, amelyek azonban egyúttal arra is jök, hogy a szakemberek — a látottak alapján — fogalmat alkothassanak egy sújtólég- és szénporrobbanás hatásáról.

A kísérleti robbantás délután 11 órára volt kitűzve. Mivel a biztonsági előírások megkövetelték, hogy a megfigyelők biztos távolról figyeljék a robbanás hatását, a sűrű köd miatt ez csaknem a lehetetlennel volt egyenlő. Szerencsére azonban 11 óra után néhány perccel eloszlott a tejfehér köd, kisütött a nap.

Vijjgva megszökölt a sziréna, s a vezényszó elhangzása után két másodperccel hatalmas robbanás reszkettette meg a levegőt. A táró szájnyílásán át hatalmas láng- és füsttenger lövellt a szabadba. Meggökölyt tartóvasak és szilárdokra szaggatott fadarabok röpködtek. A robbanás ereje nyolcvan-száz méter hosszban megperzselt a földet. Féllelmetes látvány volt, s iszonyodva gondolt mindenki arra, hogy mi történik egy ilyen robbanásakor a föld mélyén...

A kísérleti feltételeket a szakemberek úgy választották meg, hogy az átlagosnál ki-

Az érdeklődők egy csoportja a robbanás után a táróból kláramló koromfekete füstfelhőt figyeli.

sebb hevessegu robbantást kapjanak. Sajnos, a bányában esetenként adóttak a feltételek ahhoz, hogy a látottnál sokszorta hevesebb robbanás jöjjön létre.

Dr. Szirtes Lajos elvtárs elmondotta még, hogy a táró zárt végénél 30 köbméter sújtólégkeveréket hoztak létre, amely a csatorna első tíz méteres szakaszát foglalta el. A további ötven méteres szaka-

szon a kísérlet előtt összesen 30 kg szénport hintettek szét. Ez a mennyiség igen kismérvű beporzottságnak felel meg, hiszen a porréteg vastagsága mindössze 0,16 milliméter volt. A sújtólégkeveréket robbanóanyagjal gyújtották meg, ennek következtében a nagy hevesseggel végbemenő sújtólégrobbanás a hozzá csatlakozó poros vágatszakasza csapott. A lerakódott szénpor-

aléglokés hatására felkavaródt, majd a sújtólég lángjától meggyulladt, és a sújtólégrobbanás egyre fokozódó hevesseggel szénporrobbanás-sá alakult át.

A Kutatási Osztály jövő évi tervében egyébként több ilyen robbantás szerepel, hogy a kísérletekkel valamennyi szám-bajbő erősségű robbanás lokalizálására megnyugtató módon lehetőséget találjon.

Hírek

bi taggyűlésén. Buzás János KISZ-tagársuk házépítésében kívánnak szombat—vasárnaponként segédkezni.

— Harminc évi zenekari munka után az elmúlt héten a pécsbányatelepi Bányászzenekar tagja, Beraczkó Pál Széchenyi-aknai külszíni dolgozó nyugalomba vonult. A zenekar többi tagja és a Zalka Máté Művelődési Ház vezetősége bensőséges ünnepsé-

gen búcsúztatta el az aktív kultúrmunkást. A zenekar nevében Czákó József búcsúzott el Beraczkó Páltól, és emlékül tárgyjutalmat adott a nyugalomba vonulóknak.

— Küzdelem az életért címmel filmszemináriumot tartanak 8-án, délután 5 órakor a Zalka Máté Művelődési Házban, a külszíni KISZ-szervezet rendezésében. Az előadás után a „49 nap” című szovjet filmet mutatják be. Előadó: dr. Angyán Lajos, az Orvosudományi Egyetem élettani intézetének tanára.

Szervezés, vezetés, gazdálkodás

Pénzjutalommal kombinált munkahelyi anyaggazdálkodási rendszer

A termelékenység fogalmát még ma is sokan leegyszerűsítik: az eleve munka valamely egységére számolt termelési volumenhányadra, holott valójában a termelékenység, mint közgazdasági kategória tartalmában ennél összetettebb. Általános megfogalmazásban a termelékenység színvonal; az eleve és holt munkafordítás együttes mennyiségére eső teljes termelési értékkel mérhető. Ugyanazon termelési volumen mellett tehát a termelékenység növelését épp úgy szolgálja a takarékosabb anyaggazdálkodás, vagy a termé-

kenység értékének növekedése, mint az eleve munka megtakarítása. A termelékenység ilyen értelmezése már egész közel esik a gazdaságosság fogalmához; növekedése kedvező, csökkenése kedvezőtlen értelemben befolyásolja a gazdaságosságot.

Az itt ismertetendő rendkívül egyszerű, de új elemeket tartalmazó anyaggazdálkodási rendszer a termelékenység növelését — ezen keresztül a gazdaságosság javítását — nem az eleve, hanem a holtmunka megtakarítása; magyaráz a takarékosabb anyaggazdálkodás eszközeivel kívánja szolgálni.

Az új anyaggazdálkodási rendszer lényege

A pénzjutalmazással kombinált munkahelyi anyaggazdálkodási rend alapfogolata egyszerű; tulajdonképpen azt célozza, hogy a munkahelyi takarékos anyagfelhasználásban teremtjük meg a munkahelyen dolgozók közötti anyagi érdekelttséget mindaddig, míg a személyes érdekelttség egybe esik a népgazdasági érdekekkel. Lényegét egy példán keresztül világítjuk meg.

Egy takarító részleg — melynek a munkája időszakról időszakra változatlan — az új anyaggazdálkodási rend bevezetése előtt havonta tízezer forint tisztítószert és takarítószerszámot használt fel. Az új anyagvételezési rend bevezetésekor normatívák és egyéb megfontolások, valamint az elkövetkező időszakban várható munkamennyiség felmérése alapján meghatározható, hogy a részleg átgondolt anyaggazdálkodással havonta 9 ezer forint értékű anyagot és szerszámfelhasználást használhat fel. Az így meghatározott 9 ezer forintos limit összegben belüli a részleg úgy gazdálkodik, ahogy akar, azzal a feltétellel, hogy a limitösszeghez mért minden további anyag-

megtakarítás értékösszegének fele a részleg dolgozóit illeti. Példánk során tehát, ha a részleg egy hónap alatt csak ötezer forint értékű anyagot használt fel, a limitösszeghez mért 4 ezer forintos megtakarítás felét, tehát 2 ezer forintot a részleg dolgozóit a tárgy hónap végeztével azonnal kézhez kapják.

A jutalom alapfeltétele csak az, hogy az anyagtakarékosság sem a munka mennyiségének, sem az elvégzett munka minőségének és biztonságosságának rovására nem mehet. Amennyiben a tényleges anyagvételezés mértéke a limitösszegét meghaladja, a többletvételezés a tárgyhót követő időszakra, mint adósság húzódik át.

A példánknál maradva könnyen belátható, hogy a rendszeren a népgazdaság épp úgy nyert, mint a gondosabb anyagfelhasználásra késztetett dolgozók. A népgazdaság tiszta haszna 3 ezer forint, ami egyrészt az anyagpocsékolás megszüntetéséből, másrészt az átgondoltabb munkahelyi anyaggazdálkodásból fakadt. A munkahelyen dolgozók ezért 2 ezer forint jutalmat kaptak.

A várható előnyök és hátrányok

Az új vételezési rendszer előnyös és hátrányos kihatásának latolgatásánál alapjában véve könnyű helyzetben vagyunk, ugyanis míg trösztünkönél a rendszer kísérleti és előkészítési stádiumban van, addig a Mecseki Ércbánya Vállalatnál ez bevált gyakorlat. Az előnyök kézenfekvők.

1. Mindazon helyeken, ahol a rendszer bevezetésére kerül; megszűnik az esetleges anyagpocsékolás, az elvevő anyagok felhasználásra kerülnek, megszűnik, vagy legalábbis mérséklődik a néhány helyen még fellelhető „fusizás”.

2. Az átlagos normatív anyagfelhasználási irányértékekhez képest további anyagtakarékosságra ösztönöz.

3. Megszűnik, vagy mérséklődik a fölösleges munkahelyi anyagartárolás, ami különösebb jelentős, ha hiánycikkekről van szó.

4. Annak, hogy a dolgozó közvetlenül érdekelt az átgondoltabb anyaggazdálkodásban, óhatatlanul az az eredménye, hogy a felhasználandó anyagot és a kezügyébe eső szerszámot jobban magáénak érzi, s egyáltalában nem baj az, ha ezt a bizonyára észrevehető szemléletváltozást nem szóbeli agitációval, hanem anyagi érdekelttséggel teremtjük meg.

5. A munkahelyeken bizonyos értelemben megváltozik az emberek kapcsolata: további közös érdek fűzi őket össze, ami bizonyára kedvezően befolyásolja a munkahelyi légkört.

6. A fentiek együttes hatásaként az élömlenki vonatkozásában teljesítménynövekedés következhet be.

7. Nem lebecsülendő az az előny sem, hogy — a munkahely jellegétől függően — a részleget, vagy csapatot irányító művezető, vagy aknász

érdeklődését vállal a részleggel, vagy csapattal. Ez által adva van egyrészt az a lehetőség, hogy a művezető a munkák ésszerűbb irányításával további tekinthetőt szerezzen magának, másrészt nyilvánvalóan közelebb kerülnek egymáshoz a dolgozók és felügyelőik.

8. Nem utolsó a dolgozóknak — béren felül — jutott pénzijutalom, s nem lebecsülendő annak erkölcsi háttere sem.

Az új rendszer bevezetése során felmerülő aggályok legalább annyira figyelmet érdemelnek, mint az előnyök. Röviden ezeket is összefoglaljuk:

1. Eleve szépséghibája a rendszernek, hogy helyenkint anyagpocsékolás, avagy nem eléggé átgondolt anyaggazdálkodást feltételez, ugyanis ha biztosak lehetnének abban, hogy mindenütt annyi anyagot használnának fel, amennyi a munkákhoz feltétlenül szükséges, akkor nem lenne mit megtakarítani. Egyesek ellentmondást vélnek felfedni a vételezés és a szocialista embertípusról, kialakított nézetek közt. Az ellentmondást sértődöttség nélkül és csak a kölcsönös őszinteség jegyében lehet feloldani. Valljuk be őszintén, a takarékos anyaggazdálkodás terén van még tennivalónk, s ne csak az eszközt nézzük, amivel előre lépünk, hanem a célt is.

2. További igazságtalanságot rejt magában az a lehetőség, hogy pont azok a rész-

legek, vagy emberek nyernek legtöbbet a rendszer bevezetése által, ahol az új vételezési rend bevezetése előtt a legnagyobb volt az anyagpocsékolás, ugyanis bármilyen gondosan kísérlik meg az anyagnormákat meghatározni, az esetek többségében az előző időszak tényszámait nem hagyhatók figyelmen kívül. Elkerülhető ez a paradoxon azon helyeken, ahol a végzendő munkák függvényében viszonylag nagy biztonsággal állapíthatók meg az anyagnormák.

2. A fentebb emlegetettakhoz hasonló az a viszonylagos méltánytalanság, amely azon dolgozókra éri, akiknek körében valamely okból kifolyólag a rendszert nem lehet bevezetni (pl. a bányabiztosítványok bizonyos körére).

4. Félő, hogy a túlzott „anyagtakarékosság” helyenként a minőség avagy a biztonság rovására megy.

5. Az sem kizárt, hogy az érdekeltek közül egyesek mepróbálják kijátszani a rendszert, érdemtelen előnyök reményében. Ennek különös képp a kísérleti időszakban áll fenn a veszélye. Ezek a jelenségek a kísérletek hitelét

Vázlatos elképzelések a bevezetésre

Egy újságicikk természeténél és terjedelménél fogva nem törekedhet teljességre, s többet nem igényelhet, mint az érdeklődők figyelmének felkeltését egy viszonylag régi gondolat, de ugyanakkor új gyakorlat iránt. A Mecseki Ércbánya Vállalat példáján okulva, s a tröszt pártbizottság biztatására nagy vonalakban felmértük e rendszer alkalmazásának lehetőségét trösztünkönél. Az elvi megfontolások és statisztikai számítások helyett terveink közül ismertetünk néhányat:

1. Kísérletképpen ez év november 1-től Kossuth-bánya-üzem fűrdő, távfűtő- és lámpakamra-részlegénél bevezetjük a limitgazdálkodási rendszert. A viszonylag sok anyagfelhasználást elemző havi anyagnormatívát állapítottunk meg egy kerek pénzösszegben (58 ezer forint), azzal a kikötéssel, hogy az üzemszám a tárgyhó folyamán kizárólag ezen összeg terhére vételezhet bármennyi anyagot. Amennyiben a részleg a tárgyhó elteltével nem merít ki a rendelkezésükre bocsátott limitösszeget, a megtakarított anyag értékösszegének a fele az üzemszám dol-

komoly mértékben ronthatják.

6. A pénzjutalommal kombinált anyaggazdálkodási rendszer bizonyos mértékben feltételezi azt, hogy a raktárakban mindenkor elegendő mennyiségben és választékban áll rendelkezésre az igényelt anyagféleség. Ez az „árubőség” hivatott biztosítani, hogy a munkahelyeken feleslegesen ne tároljanak anyagokat a dolgozók. Sajnos, ezt a „árubőséget” pillanatnyilag szinte lehetetlen biztosítani, bár az is igaz, hogy a hiánycikkekre egyre szűkül.

Mint ahogy az előnyök, úgy a hátrányokat is vázlatosan és hézagosan érintettük, azonban a felsoroltakból is jól kitűnik, hogy

a várható eredményekkel szemben ennek a rendszernek hibái, ennek folytatásának hátrányai is vannak. Az új anyagvételezési mód bevezetésénél tehát körültekintően kell eljárni: a hibák kizárására, avagy hatásuk mérséklésére oly módon kell törekedni, hogy úgy a népgazdaság, mint a megtakarítást elérő dolgozók jól járjanak.

nak megfelelő szerszámokról. Aki vigyáz a szerszámaira, az a szerszámaitól magának pénzt, aki azonban gondatlanul bánik szerszámjaival, ráfizet. E rendszer maival, ráfizet.

E rendszer bevezetése előtt — több más adminisztratív teendővel egyidőben — gondoskodni kell valami módon arról, hogy a kérdéses szerszámok bármikor megvásárolhatók legyenek.

4. A fentiekhez hasonlóan képzelhető el az a megoldás is, hogy egyes irodai részlegek titkárnője vagy gépirőnője az eddig igényelt irodapapír helyett pénzt kap. amiből köteles osztálya vagy részlege papírellátását biztosítani. Ha ügyesen gazdálkodik, pénzt takaríthat meg magának, ami természetesen az övé.

5. Bizonyos bányabeli anyagféleségekre (préslégtömők, TH-kötőelemek stb.) hosszabb időszak tényadatait figyelem-

be véve ugyancsak képezhetők anyagnormák. E normatívák alapján az elvégzett munkával arányos, és könnyen mérhető paraméter lehet. (Jövesztett szénmennyiség, beépített TH-gyűrű stb.) Amennyiben a felhasználók köre egyértelműen kijelölhető, úgy azok felé kezdeményezhető a már ismertetett limitrendszer, ugyan csak a megtakarítással arányos pénzjutalommal kombinálva, amelynél ez esetben is az a lényeg, hogy a takarékoskodó dolgozó legalább havonta élvezze igyekezetének anyagi előnyeit.

A leírt gondolatok és vázlatosan ismertetett elképzelések során arra törekedhetünk, hogy némi tájékoztatást nyújtsunk egy olyan kezdeményezésről, amely egyrészt figyelmet, másrészt további megfontolást igényel. Mindkét vonatkozásban számítunk a Mecseki Bányász olvasóinak támogatására.

Tóth Tibor
bányamérnök

Egy csehszlovák szerelő levele

Tisztelt Szerkesztőség!

Engedjék meg, hogy az Önök lapjának közvetítésével elbúcsúzhassak magyar barátaimtól. A ciklonmosó szerelésének befejezésekor ugyancsak a Mecseki Bányász használtam fel az egyes munkacsoportok együttműködésének megköszönésére, és most, hogy a ciklonmosó megbízhatóan üzemel, nyugodtan utazom haza, mert úgy látom, jó kezekben van az üzem. Néhány hónap múlt el, amióta a próbaüzemelés lezajlott, majd a garanciális próbák is, s szabad legyen megjegyznem: elég idegesítő körülmények között. Most, midőn mindezeket már túl vagyunk, s a Szénelőkészítő Üzemben visszatért az élet a rendes kerékvágásba, nyugodt lelkiismerettel távozom.

Nagy örömet okozott nekem az, hogy láttam, az üzem dolgozóit mennyire szeretik a szénmosót. Megfigyeltem, mennyire bedolgozták magukat a gépek kezelői a beosztásukba, mert hiszen csak így lehet eredményt elérni. Az összehangolt munka azép példáját lehet ebben felfedezni és a Szénelőkészítő Üzem vezetőségének nem kis érdemét.

Köszönöm elsősorban Kárpáti üzemvezető elvtársnak a hozzáam s munkatársaimhoz való elvtársias viszonyát, a munkahelyen nyújtott összes segítségét és azt, hogy még szabadidejében is kellemesebbé tette itt-tartózkodásomat. Jó együttműködésem volt Herrfurth főmérnök elvtársal, az üzemben pedig Schwartz, Kamocsai, Bencze András és más dolgozó-társaimmal. S ha esetleg a gépi berendezésben valami hiba következne be, ne haragudjanak ránk, hiszen az ilyen nagy és nehéz üzemben, mint amilyen egy szénmosó, mindig előfordul valami. Biztos vagyok abban, hogy minden hibát ki tudnak javítani, hiszen értenek a gépekhez, és olyan szakemberek állnak az üzem rendelkezésére, mint Pető és Rausch mérnökök, Mészáros műhelyvezető, Pintér, Koller, Horváth és Németh lakatosok, és sokan még velük együtt.

Ugyancsak köszönetet mondok a tröszt beruházási osztályának és a Chemokomplex összes dolgozóinak az együttműködésükért. Kívánok Önöknek sok sikert a munkaterületükön és a magánéletben egyaránt. Búcsúzom azzal, hogy viszontlátásra nálunk, a Csehszlovák Szocialista Köztársaságban.

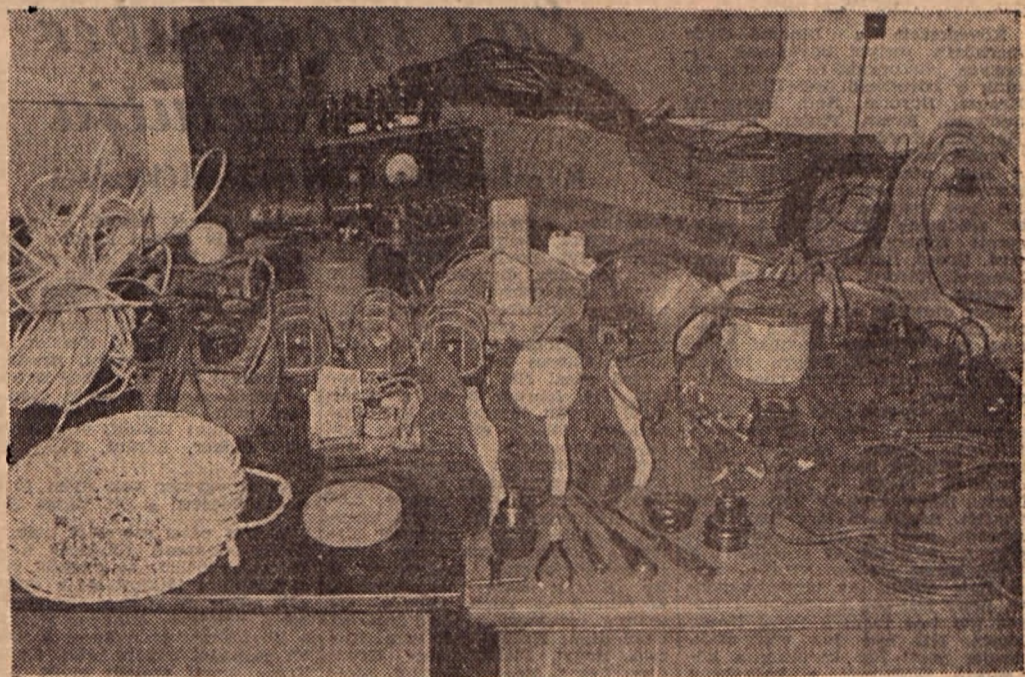
Bula Drahomír

Értékes anyagokat, gépeket loptak a villamos üzemből

A Komlói Városi Rendőrkapitányság, az Ügyészség jóváhagyása alapján letartóztatásba helyezte Ruppert Antal 35 éves üzemvezetőt és Bitter József 38 éves villanyszerelőt. Mindketten a Tröszt villamosüzemének dolgozói. Az eddigi megállapítás szerint a nevezettek huzamosabb idő óta lopkodták az üzem szerszám- és anyagkészletét. A házkutatás során kb. 25 000 — Ft értékű anyagot foglaltak le náluk. Egyebek között villany fűtő, villanymotor, bányában használt vezeték, akkumulátor-töltő stb. került elő.

Mindkét dolgozó a jól keresők közé tartozott. Bűncselekményük ezért különösen figyelemre méltó. Ruppertre jellemző; annak ellenére, hogy saját személygépkocsival és négyszobás lakással rendelkezik, még a háztartásban használatos kisebb eszközöket is (pl. partvis) az üzemből hordta haza.

A lopott és a fusizások alkalmával felhasznált anyagok hollétére és mennyiségére a további nyomozás derít fényt.

A felfoglalt értékes anyagok egy része.

SPORT

HOL művelődünk? SZÓRAKOZZUNK!

Moziműsör

Eredményes évet zárt a Pécsi Bányász Sportkör

A Pécsi Bányász Sportkör az MSZMP művelődéspolitikájának értelmezése a testnevelés és sportmozgalom tézisének alapján szabja meg minden esztendőben a feladatait, tennivalókat. Most, az 1965-ös esztendő végén, hogyan sikerült megvalósítani mindazt a gazdasági programot, amelyet a Pécsi Bányász SK elnöksége az 1965-ös évről elképzelt? Bódi Dezső sportkör elnök bevezetőjében a következőket mondotta:

Ila az 1965. év sikeres, nehezéggel összetett, megállapíthatjuk, hogy a Pécsi Bányász Sportkör vezetői, sportolói eredményes esztendőről adhatnak számot. Mind nagyobb eredményt ért el a tömegesítésben, ez volt az evig legfontosabb feladatunk. Az 1965-ös esztendőben is ez lesz az evig legfontosabb feladatunk. A TSZ határozata értelmében tavaszal úgy indultunk, hogy az Újhegyi Sportház területén jelleggel működők majd. Elsősorban a széntrüsztről dolgozóira támaszkodva, másrészt a környező üzemek, Porcslánggyár, Téglygyár dolgozóit várjuk a rendezvényeinkre. A szervezés azonban nem jól sikerült. Maradtak a széntrüsztről, mint a tömegsport alapjai. A tömegsport fejlesztésében nagy segítséget kaptunk a mezési munkásszálló vezetőjétől, Pánczli Ferenc elvtársától, a KISZ trüsztrbizottságától, akik elsősorban a kispályás labdarúgó bajnokságok szervezésében, asztalitenisz és sakksportok vonatkozásában jelentős tömeget vontak be. Jó képet mutat a szakosztályok körüli csoportosult sportolók létszáma. Például a kézilabdában 135 sportiskolák vett rendszeresen részt az edzéseken, a kispályás labdarúgásban 150-en versenyeztek, a sakksport pedig mintegy 100 főt mozgalt. Ennek továbbfejlesztése természetesen, a jövő esztendőben is elsőrendű kötelessége valamilyen szakosztályunknak! Bir-közintéknél és öklözöknél nem sikerült mindezt megvalósítani.

beszélünk kell. Az öklözövőknek nem érték el azt az eredményt, amit vártunk tőlük. Jövőre ugyanezzel a csapattal kell törekednünk sikeresebb eredményekre. Az asztalitenisz-zók a kitűzött feladatokat teljesítették, elégedettek vagyunk szereplésükkel. A birkozó szakosztálynál az alap megvan, a következő esztendőben a fokozottabb munka, a tömegesítés szerepel tervünkben. Ki kell emelnünk a szakosztály igen tehetséges tagját, Vánai Károlyt. Neve már országosan is ismert, szereplésével hírnevet szerzett a sportkörnek. A kézilabdások tevénytettek a rájuk rótt feladatokat! Itt elsősorban a jó kollektív szellem eredményeként következtek el a sikerek. Férjalknál a kupamezőkessel jobb eredményt is hozhattak volna. Az országos listán így is szép helyezést értek el, a hatodik helyen végeztek. A női csapat mint minden évben, idén is új tagokkal kezdte az esztendőt. Ennek ellenére is sikerült az élvonalba kerülni a harmadik helyezésükkel. Jövőben tőlük továbbra is a jelenlegi színvonal tartását várjuk. Példaként ki kell emelni a csapatból Schmidt-né-játékát, aki azon túl, hogy az együttes erőssége volt, a világbajnokságon is kitűnően szerepelt, ezzel önbiztosította a Bányász sportolók hírnevét. A legeredményesebb munkát ebben az esztendőben végezték el a sakkszakosztály vezetői, 77 igazolt versenyzőjük közül, mintegy 80 százaléka földalatti dolgozó. Szépen szerepelt a 12 fős leány-csapat és a 30 gyermek-sakkozó, akik a mezési és fehéregyi általános iskolákból kerültek sportkörünkbe.

A labdarúgó szakosztálytól többet vártunk. Az elnökség úgy látja, hogy alaposabb felkészüléssel, a csapat tagjainak jelenlegi összetételével remény van a tavaszi jobb szereplésükre! A tekezők a töltek megsokszorozták sikerüket, akiket az edzők, kikérdőztről adhatnak számot, rendkívül ötletesen foglalkoztak a tömegesítéssel, pl. a bányásznapon mintegy 300 bányász dolgozózt vontak be a tekeportba.

reténk, és elsősorban a KISZ trüsztrbizottsága kíván lépéseket tenni, hiszen valamilyen sportkörünk tagunk fiatal és lenne munkája a KISZ-csoportnak.

— Vátozott-e az elmúlt évhez viszonyítva a vezetési színvonal? — A Pécsi Bányász sportkör 44 olyan szakoktatóval rendelkezik, akik társadalmi munkában végzik teendőiket. Tevékenységük a sportágak szerzetéből fakad. Ezek az emberek azok, akik elmélyíthetik a fiatal sportolókban a sportzserepet, és az ő munkájukra támaszkodva, sikerül a sportkörnek az eredményeket elérni. Jövőben számukat még növelni szeretnénk.

— Nem vitatott, hogy a sporteredmények mögött mindig ott találjuk az edzők munkáját. E tekintetben hogyan áll a Pécsi Bányász Sportkör? — Hogy az eredményekből mennyit kérhet az edző, azt szakleltékben kifejezni nehéz lenne. A siker kiváncsi, nem vitás, hogy az. A legtöbb időt töltek a sportolók, ezért a nevelés eredménye kulcsa is a kezdetben van. Azt mondhatjuk, hogy edzőnk jó képzettségű, nevelői munkájuk kifogástalan! Határozott következtességgel vezetik az ifjúságot. Azt azonban sajnos nem sikerült elérni, hogy a sportkörnél, jó edzői kollektíva alakuljon ki. Kü-

lönösen ott, ahol szakosztályonként több edző is működik.

— A Pécsi Bányász Sportkör ként több edző is működik. Ezért határozott úgy a sportkör elnök-sége, hogy a jövőben egymélyit-kül szerződést fektünk, és csak olyan edzőket kívánunk 1966-ban működtetni sportkörünk-nél, akik minden vonatkozásban megfelelnek elközelésünknek.

— Létesítmények vonatkozásában mit hoz az újesztendő? — Ötéves tervvel dolgozunk, amelyben 1966-os évében Újhegyen elsősorban a kispályás labdarúgás elősegítésére kialakítjuk a labdarúgó pályát. Ennél elsősor-ban társadalmi munkára számítunk. Továbbiakban megkezdődik a teke-pályá tervének elkészítése, és sor kerül a sportház felújítá-sára. Elmondhatom, hogy a trüsztr gazdsággal, párt és szakszervezetivel vezetői a legmesszebbmenőkig támogatást kapunk a felsoroltak megvalósításához! Most már csak az szükséges, hogy sportvezetők, és sportolók közös összefogással, jó kollektív szellem kialakításával törekedjenek az 1965. évről na-gyobb eredményekre, amelyhez a Pécsi Bányász Sportkör nevében ezúton is sok sikert kívánok — felelte be interjúját Bódi De-zső.

Csóka Magda

Az átigazolások margójára

Az átigazolások nagy csatája sportköröinket közelebről is érinti, a bányász-szakolákat is élénken foglalkoztatja. Erthető ez, hiszen az átigazolásoktól függően alakulnak az élvonalbeli csapatok erőviszonyai, s az erősítés problémája kihat a Komlói Bányász, a Pécsi Bányász, a Máza-Szászvári Bányász és a többi bányász sportkörre is.

A bajnokság végén a Komlói Bányásznál csak Rozmisi jelentette be távozását szándékát. Akkor ezt mi is készpénzben vittük és megírtuk. Most Józsa, Lutz és Rónai is új egyesület felé orientálódnak. Józsa átigazolással a KBSK elnöksége egyetért, a Csepel ad helyette másik játékost), s így a középhátvéd a következő bajnoki évben a fővárosi csapatban játszik.

Lutz és Rónai lapjára az egyesület vezetői azt írták, hogy nem járulnak hozzá az átigazoláshoz. Ugyútkben, és további két más egyesületbeli labdarúgó sorsáról hétfőn — lapzárta után — döntenek az MLSZ-ben. (Ha egyáltalán döntés született!)

A Lutz-Rónai kettős esetében több kérdés vetődik fel. Először: amikor a KBSK, illetve a trüsztrigazgatóság szóban és írásban kérte az MLSZ védnökségét, ígeretet is kaptak erre. Ma azonban más a helyzet... Másodsor: Lutz és Rónai a pillanatnyi jobb kenyéért hűtlenek lettek ahhoz a klubhoz, amely lehetőséget teremtett tehetőség kibontakozásához, anyagi létük megalapozásához.

Ismeretes, hogy a trüsztrigazgatóság egyértelműen döntött afelől, hogy a játékosok fizetéséhez nem nyúl, marad azon a szinten, amelyet az NB I-ben (!) kaptak. A szakosztály vezetői azt is kiszámították, hogy az NB I B-ben sem lesz kisebb a labdarúgók havi jövedelme, ha a csapat átlagosan 75 százalékos teljesítményt nyújt. A „B” osztály különben sem olyan szintkülönbségű, hogy bármelyik játékos fejlődése veszélybe kerülne.

Mégis mi vette őket olyan elhatározásra, hogy a Pécsi Dózsa-hoz kérik átigazolásukat. Nehéz erre választ keresni. Megközelítőleg Rónai kijelentése ad erre magyarázatot, amikor azt mondta: olyan ajánlatot kapott, amit nem tudott visszautasítani. Nem akarunk vétségűsölk lenni, de rendszerint ezzel kezdődik egy-egy játékos lejtőrejutása. Ez látszik a fenti esetben is, amikor például a trüsztrigazgatóság tiltakozása ellenére önkényes munkakönyvvel távoztak.

Harmadszor: bár nem kötelezi magát senki örökre egy sportkörhöz, az átigazolásnak mégis van egy bizonyos rendje, egy bizonyos erkölcsi normája. Ha azt akarták menni, miért nem az egyenes utat választották? Mindkét játékosról elhangzott olyan nyilatkozatok, nem mennek sehova, nem árgyálnak senkivel. Elítéljük a Dózsa egyes vezetőinek a módszerét is. A Bp. Honvéd, a Csepel, a Ferencváros képviselői előbb a vezetőikkel tárgyaltak. A péciek csak akkor jelentkeztek, amikor a játékosokkal már elkötelték magukat. Ez az eljárás semmiképpen nem szolgálja az amúgyis gyöngének mondható egyesületközi sportbarátság elmélyítését.

— Minőségi sport területén milyen elképzelések vannak a sportkör elnökségének?

— Feltehetően beszélnünk kell arról a 350 sportiskoláról, akik üdönpótlást adják a szakosztályolónak. Többézer hallottuk az elmúlt évben: „hol vannak azok a fiatalok, akik három évvel előtől a sportiskolákban kezdtek?” Nos, a jövő esztendő lesz az, amikor a nagyobb versenyzők között is jutjuk majd ezeket a fiatalokat.

— Minőségi sport vonatkozásában szakosztályainkról részletesen is

Mozgalmas sportmunka folyik a mezési munkásszállón

A mezési munkásszálló lakói a tömegsport kiszélesítése érdekében mozgalmas sporttevékenységet folytattak ez évben. A munkásszállók közötti bajnokságban, kispályás labdarúgásban első és második helyezést szereztek. A városi kispályás bajnokságban a csapat bajnokságot nyert, és így a következő évben eggyel magasabb osztályban szerepel. Résztvettek a labdarúgó a Tanács Kupa versenysorozatán is, ahol ez évben harmadszor nyertek egymást követően bajnokságot, és így a kupa örökös

védője lett a mezési munkásszálló. A különböző csapatok összesen 112 bajnoki és 20 barátságos mérkőzést játszottak. A téli idő beálltával sem szűnt meg a sportélet, jelenleg az asztalitenisz-zók és sakkozók bonyolítják le a házi bajnokságokat. A győztesekből alakítják ki a válogatott csapatot, amelyek a téli hónapokban megmérkőznek a komlói és az Ércbánya munkásszálló gárdáival. A szálló sportbizottságának vitrinje ez évben két serleggel, oklevelekkel, 25 arany és 15 ezüst éremmel gazdagodott.

Következett a Dinamo-Győr mérkőzése, melyet ugyancsak Újhegyen játszottunk és 3-0-ra nyertünk a következő összeállításban: Krausz, Bordosi, Réti, Bence III, Schwara, Keszler, Pintér, Steiner, Horváth, Koszler, Lengyel.

Emlékezetes mérkőzést vívtunk a Hun utcai PBTC pályán. A Bányász válogatott és a PVSZ NB I-es csapata között 5:3 volt az eredmény javunkra. A válogatott tizenegy: Karczag, Bándócs, Orosz, Bence III., Schwara, Lengyel, Kányóly, Steiner, Schmelz, Keszler, Huzsi.

Nem dicőség, de a krónikához tartozik, jó volt ugyan a csapatunk az NB II-ben, azonban mindíg csak a 2-3. helyre jutotta eredményből, bajnokságot nem tudtunk nyerni.

Ezt az állapotot akarták megváltoztatni a sportkör vezetői 1964-ben, amikor edzőnek Czibulka Mihályt hozták, és hozzánk igazolták Hegyi Sanyit, Lovig Lászlót, Leber Gyulát és Horváth Istvánt. Sajnos, a terv csak terv maradt, mert a gárdát szétszedték. A játékosok 80 százalékát a Pécsi Dózsa alakuló NB I-es csapatához adták. Az történt, ugyan, hogy a későbbi eredmények mutatták, sikeres volt.

Első pécsi NB I-es mérkőzésemet 1955. február 27-én, a Tűzér utcai pályán játszottam a Szombathelyi Haladás ellen. Pécsi Dózsa-Szombathelyi Haladás 3:0 (3:0). Résztvevők: Krausz, Szócs, Kocsis, Hegyi, Pleck, Keszler, Grozdics, Lehel, Brada, Keszler, Lovig. Góllövő: Grozdics, Brada. A mérkőzést 22 ezer ember szurkolta végig. A Bp. Honvéd csapataiban nem kisebb játékosok játszottak mint Bocsik, Puskás, Kocsis, Czibor, Lóránt, Tichy, Budai.

Azóta egyszer volt ilyen jó mérkőzés Pécsen, a Bp. Vasas ellen.

Sikeres pécsi szereplés után, sikeres budapesti folytatás következett Csepelen. Az ellenfél végig egy kapura játszott, és a győztes gólt mégis mi rúgtuk három perccel a befejezés előtt. A története a következő: 40 méterre a kaputól szabadon rúgott Lehel Gyuszi Keszler Sanyi szaladt előre, hogy ő majd kapura fejel. Mint csa-

patkapitány mondom neki, hogy maradjon hátul, ezt a három perccel kihúzzuk, és mégis szerzettünk egy pontot. Közben Gyula bevált a labdát, Sanyi felugrik fejélni, és a következő pillanatban a hátóban táncol a labda. Az egyik mellé Sanyi megszerzte a második pontot is.

A következő ellenfelünk Szolnokon a Légerők csapata volt. Itt majdnem megléptetődtünk a Csepel ellen mérkőzés története. A Légerők csapata szinte végig támadta a mérkőzést, Siposai az élen, s a végén, 1 perccel a befejezés előtt, Grozdics az úres kapuvál szemben, két méterrel hibázott. Ez következett a második legmaradandó emlékem, a Bp. Vasas elleni mérkőzés, de hazatértem Pécsi Dózsa-Bp. Vasas 4:3 (2:3). Egy kellemetlen igazságtalanság kezdődött, a Bp. Vasas ellen. Pécsen a Bp. Vörös Lobogó ellen. A Vörös Lobogóban játszott Gellér, Lantos, Börzsei, Hildekúti (pédaképe), Kovács, H. Sándor, Palotás. Egy budapesti győzelem következett: Újpesti Dózsa-Pécsi Dózsa 0:1 (0:0). Danka, Szócs, Kocsis, Hegyi, Pleck, Schwara, Grozdics, Lehel, Brada, Keszler, Lovig. A mérkőzés egyetlen gólját én löttam. Egy beívelt szögletnégyes után kapusból az ellenkező 16-os sarkáról rúgtam a kapuba a labdát.

(Folytatása következik)

Egy sportember életútja

Keszler Máttyás visszaemlékezései

Nem sokkal később a magyar labdarúgás akkori legjobb csapata, a Bp. Honvéd volt az ellenfelünk. Pécsi Dózsa-Bp. Honvéd 2:0 (1:0). A győztes csapat a következő volt: Danka, Szócs, Kocsis, Hegyi, Pleck, Keszler, Grozdics, Lehel, Brada, Keszler, Lovig. Góllövő: Grozdics, Brada. A mérkőzést 22 ezer ember szurkolta végig. A Bp. Honvéd csapataiban nem kisebb játékosok játszottak mint Bocsik, Puskás, Kocsis, Czibor, Lóránt, Tichy, Budai.

Azóta egyszer volt ilyen jó mérkőzés Pécsen, a Bp. Vasas ellen.

Sikeres pécsi szereplés után, sikeres budapesti folytatás következett Csepelen. Az ellenfél végig egy kapura játszott, és a győztes gólt mégis mi rúgtuk három perccel a befejezés előtt. A története a következő: 40 méterre a kaputól szabadon rúgott Lehel Gyuszi Keszler Sanyi szaladt előre, hogy ő majd kapura fejel. Mint csa-

— A labdarúgó szakosztálytól többet vártunk. Az elnökség úgy látja, hogy alaposabb felkészüléssel, a csapat tagjainak jelenlegi összetételével remény van a tavaszi jobb szereplésükre! A tekezők a töltek megsokszorozták sikerüket, akiket az edzők, kikérdőztről adhatnak számot, rendkívül ötletesen foglalkoztak a tömegesítéssel, pl. a bányásznapon mintegy 300 bányász dolgozózt vontak be a tekeportba.

- 8.05: Iskola-tv. 17.10: Hírek. 17.15: 100 kérdés — 100 felelet. 17.55: Pályaválasztási tanácsadó. 18.05: Kutatóuton Előpláiban. 18.35: A Felnőtt Körtársaság nemzet ünnep. Kisfilm Finnországról. 18.45: Esti mese. 18.55: Demeter Imre színházi jegyzete. 19.05: Gorkij. Éjjelei menedékhely. Dráma 2 részben. Közvetítés a Miskolci Nemzeti Színházról. A közvetítés szünetében: TV-híradó — 2. kiadás.
- 12.30: Telesport (ism.). 14.30: Elővilág (ált. isk. 5. oszt., ism.). 17.10: Fizika (középszik. I. oszt.). 17.50: Angol nyelv (ism.). 18.10: Az iskolav. postaja. 19.00: Téli falusi esték.
- DECEMBER 11., SZOMBAT**
- 16.48: Játsszunk bábszínházat. I. 17.30: Hírek. 17.55: 500 ifjúsági klubot. Beszélgetés a klub életéről fiatalokkal. 18.05: A hét könyve. 18.10: Kibernetika. V. 18.40: A TV jelténi. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-híradó. 19.50: Edgar Wallace: Az üzenetlen nyomor. Magyarul beszélő angol bünyű filmsorozat. 20.50: Zenés séta Pozsonyban. 21.40: Emlekézés Humphrey Bogart-ra. 22.05: TV-híradó. — 2. kiadás. 22.25: Vámosi János énekel.
- DECEMBER 12., VASÁRNAP**
- 8.45: A világ múzeumai. Közvetítés a leningrádi Allami Orosz Múzeumból. 9.15: Iskola-tv. Kémia (középszik. I. oszt.). 9.40: Hétmérföldes kamera. 10.15: Foxi Maxi kalandjai. Magyarul beszélő amerikai rajzfilmsorozat. 10.40: Sibélius hangszereny. 14.55: Mezőgazdasági szakfilmsorozat. Korszerű takarmányozási módszerek (ism.). 15.05: Kék fény. 16.15: A Magyar Hírdető műsora. 16.25: Bp. Honvéd-Szlavia Praha. Kosárlabda-mérkőzés. 18.00: Kisfilm. 18.15: Nyomorult. Magyarul beszélő olasz film. V. rész. 19.10: Esti mese. 19.20: TV-híradó. 19.40: Prostorová ná. TV-játék. 20.45: Téli táj. Zenés műsor Bukarestből. 21.15: Magazin. A TV-híradó melléklete. 21.55: Sporthírek. 22.05: Közvetítés: „Oly korban éltam én e földön.” Radnóti Miklós verséből. 22.25: TV-híradó — 2. kiadás.
- (A Magyar Rádió és Televízió a műsorváltozás jogát fenntartja).
- Mecseki Bányász**
- A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja
- Felölts szerkesztő: Gyevi Károly Szerkesztőség: Pécs VI. (Pécsbánya) Kórház tér 7. II. emelet Telefon: 65-28. 65-31. 18-58. 36-62 (11-83 mellék)
- Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
- Felölts kiadó: Braun Károly Kiadóhivatal: Pécs. Hunyadi u. 11. Telefon: 15-32. 15-33. 00-00
- PÉCSI SZIKRA NYOMDA**
- Pécs. Munkácsy Mihály u. 10. sz. Felölts vezető: Melles Rezső
- Terjesztő a Magyar Posta
- Előfizethető a helyi postahivataloknál. kézbesítőknél és az üzemi sajtófelosztásoknál
- Előfizetési díj félre 10.20 Ft. egész évre 30.40 Ft.
- Megjelenik minden kedden
- Indexszám: 25 917

A televízió műsora

DECEMBER 7., KEDD

8.05: Iskola-tv. 17.10: Hírek. 17.15: 100 kérdés — 100 felelet. 17.55: Pályaválasztási tanácsadó. 18.05: Kutatóuton Előpláiban. 18.35: A Felnőtt Körtársaság nemzet ünnep. Kisfilm Finnországról. 18.45: Esti mese. 18.55: Demeter Imre színházi jegyzete. 19.05: Gorkij. Éjjelei menedékhely. Dráma 2 részben. Közvetítés a Miskolci Nemzeti Színházról. A közvetítés szünetében: TV-híradó — 2. kiadás.

DECEMBER 8., SZERDA

17.28: Hírek. 17.35: Titokzatos üzenet. Kisfilm. 17.50: Paletta. 18.20: A Magyar Hírdető műsora. 18.30: Vándordinnyések. 18.50: 25 éves a Budapesti Kórus. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-híradó. 19.50: A nők kongresszusa előtt. 20.00: Éjszákra hajnal. Magyar film. 21.40: A Veszély bendzsó zenekar műsorából. 21.55: TV-híradó. — 2. kiadás.

DECEMBER 9., CSÜTÖRTÖK

8.05: Iskola-tv. 10.25: Éjszákra hajnal. Magyar dokumentumfilm. (ism.) 13.35: Környezetismeret — olvasás (ism.) 17.48: Hírek. 17.55: Falusi dolgokról. 18.00: Az udvari vadász. Szovjet kisfilm. 18.15: A Magyar Hírdető műsora. 18.25: Mezőgazdasági szakfilmsorozat. Korszerű takarmányozási módszerek. 18.45: Akkor születtek. Magyar kisfilm. 18.55: Telesport. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-híradó. 19.50: Napló. 19.55: Matróz a rakétában. Angol film. 21.35: Egy kis jazz. 21.55: TV-híradó. — 2. kiadás.

DECEMBER 10., PÉNTEK

8.20: Iskola-tv. Angol nyelv (középszik. II. oszt.). Walter a kórházban (ism.). 9.05: Elővilág (ált. isk. 5. oszt.). 9.30: Matróz a rakétában. Angol film (ism.). 11.10 Vándordinnyések (ism.).

Halálos baleset Pécsbányán

A Mecseki Szénbányászati Trüsztr Pécsbánya üzemében a VII. szinti aknarakodón december 5-én a délelőtti műszakban Vörös János a kassa betölt faskosci alá alátétet akart helyezni, eközben a kassz elmozdított, és a dolgozó halálos kimenetelű balesetet szenvedett. Vörös János 45 éves volt. 1956 óta dolgozott Pécsbányán, három gyermek van. A baleset kivizsgálására alakult bizottság megkezdte a vizsgálatot.

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 50 SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. DECEMBER 14.

Munkásörök eskütétele

Novics János elvtárs, a Magyar Szocialista Munkáspárt Baranya megyei Bizottságának titkára felolvassa a megyei pártbizottság üdvözlő levelét.

A széntröszt beruházási programjának idei végrehajtása jó ütemben halad

A jövő esztendőre 229 millió forint az előirányzat

A Mecseki Szénbányászati Tröszt beruházási osztályán máris pontos képet kaphatunk arról, hogy az idei beruházási program végrehajtásánál milyen eredmény várható. Nos, a gondosan vezetett kimutatás szerint az előirányzott 315 millió forint jelentős részét máris felhasználták. Az új létesítményekből 144 millió forint értékét már üzembe helyezték. A Zobák-aknai folyamatos beépítésre 116,5 millió forintot fordít a tröszt. A beruházó tröszt és a kivitelező vállalatok közös erőfeszítése nyomán az idei előirányzat kb. 98 százalékos végrehajtást ígér.

Az 1965. évi terv fontosabb munkálatai: az István II. aknai beruházás befejezése, a Széchenyi-aknai feltárás, az Újhegyi szénmosó építése, a szabolcsi légakna munkálatainak befejezése, továbbá a komlói, és a szászvári aknák korszerűsítése. Széchenyi-aknán nagyarányú feltárásokat végeznek a II. szinten az állandó bányatérsek kialakítására. Jelentősnek mondható

a III-as akna, a Kossuth-, Béta- és Anna-akna területén végzett munka, valamint a szászvári új Béke-akna kivitelezése.

Bár még december 8-tól 31-ig 20 munkanap hátra van, s főleg a program végrehajtásán fáradoznak, mégis jelentős figyelmet szentelnek a trösztnél az 1966. évi terv kidolgozására. A Nehézipari Minisztérium a keretszámokat megadta. E szerint a széntermelés vonatkozásában mintegy 10 ezer tonna csökkentést jelöl meg az 1965. évi alaptervezet. A minisztérium tájékoztatása szerint 1966-ban kevesebb szén kell az országnak, különösen a barnaszén termelését mérsékelik. A nehézipar jövőre 6-7 százalékkal termel többet mint az idén, s ezen belül a vegyipar felfutása 9 százalékos lesz.

A nehézipar fejlesztésére a népgazdaság 1966-ban tízmilliárd forintot biztosít. A bányászati fejlesztése közül legfontosabb a zobáki és az István-aknai beruházás. A Mecseki Széntröszt 1966-ra 229 millió forintot kap beruházási

alapként. Az előtervek további takarékosági elvet mutatnak.

A jövő évi beruházási programot nagyrészt előkészítették, és a felügyeleti hatóságok jóvá is hagyták. Ezek szerint Zobák-akna további fejlesztésére (300 vagonos kapacitásra) 72 milliót építünk be 1966-ban. Egyéb bányászati beruházásokra 100 millió forintot fordítunk. A további összegből gépeket vásárol a tröszt, és 98 lakás építését kezdi meg — Pécsen — 1967-es átadással.

A beruházási program figyelemre méltó tétele, hogy a tervezők a meglévő üzemek élet tartományának növelésére is gondoltak a kapacitás bővítése mellett. Bizonyára az is tetszettel találkozik, hogy a NIM — külön keretből — mintegy 30 millió forintot áldoz Komlón a szilvási lakások járulékos és kapcsolódó létesítményeinek építésére. A közel 500 család részére orvosi rendelőt, bölcsődét, üzletet, utat, járdát, közvilágítást építenek, s tanácsi beruházásból iskola épül.

A Steinmetz Miklós Kapitány bányász-munkásör zászólta szombaton délután tartotta ünnepélyes évzáró gyűlését Pécsen a Puskin Művelődési Házban.

Az ünnepi gyűlés alkalmával búcsúztatták a tartalékállományba menő és leszerelő munkásöröket és egyidejűleg kioskították a kitüntetőket.

Megjelent az ünnepi gyűlésen Novics János elvtárs, a megyei pártbizottság titkára, dr. Steinmetz Endre, a megyei pártbizottság tagja, Kerékgyártó Béla örnagy helyőrségparancsnok, Kaluczki László alezredes, Kovács István, a tröszt pártbizottságának PTO vezetője, Patkó Gyula, a munkásörök megyei parancsnokának helyettese. Az elnökségben helyet foglalt Koós László, a Kossuth-bányai pártbizottság titkára, Parti József, a KISZ trösztbizottsági titkára, Bachmann

Mátyás trösztfőkönyvelő, Kirsching János, a Széchenyi-akna üzemvezetője.

Erdősi Lajos parancsnok mondott évi értékelő beszámolót a munkásörök egész évi munkájáról. Értékelte a kiképzési és a politikai munkában elért eredményeket és nyilvános dícséretben részesítette a kiképzésben élenjáró munkásöröket.

Novics János elvtárs, a megyei pártbizottság titkára felolvasta a megyei pártvégrehajtó bizottság levelét, amelyben a megyei párt v. b. elismerését és köszönetét fejezte ki a bányász-munkásöröknek azért, mert ütöképesen, harcrakészen, a szakmai és a politikai munkában szilárdan helytálltak az év folyamán.

Kovács István elvtárs a tröszt pártbizottságának üdvözlőlevelét adta át és felszólalásában hangoztatta, hogy a családok, a feleségek mun-

kája is elismerést érdemel, mert ők tették lehetővé, hogy férjük és fiúk a kiképzésben részt vehessen. Vállalták a családi és otthoni gondokat helyettük is, amíg ők a kiképzésben és a politikai munkában helytálltak.

Patkó Gyula elvtárs, megyei parancsnokhelyettes kiosztotta a kiváló munkásör jelvényeket, majd a munkásör-emlékerméket és emléklapokat osztották ki. Az emléklapokat Kovács István elvtárs adta át a kitüntetetteknek.

Gyönyörű és látványos volt a sötét estebe nyúló fáklvas szabadtéri ünnepség, amikor a sportpályán a most felszerelt új munkásörök eskütettek.

Az eskütételen megjelentek a hozzátartozók, szülők, gyermekek, sőt nagymamákat is láttunk, pedig süvítő hideg szél fújt és ugyancsak kipirosította az arcokat. Mégis mindenki fejelemzetten végig várta az eskütételt.

Szép, felemelő ünnepség volt és felragyogtak az arcok, amikor a csapatzászló előtt díszmenetben vonultak el a munkásörök alakulatai.

Magas metángáztartalom = sújtólégrobbanás Szabálytalan jövesztés = omlás

ÁBBSZ-vizsga a trösztnél

Törvényerejű rendelet írja elő: „A bányavállalatnak (bányászati vállalatnak) és felügyeleti szerveinek vezető és ellenőrző munkakörét betöltő műszaki dolgozói kötelesek a bányahatóság által előírt időszakonként a biztonsági szabályzatok ismeretéből vizsgát tenni.”

Nos, erre a felmérésre a múlt héten került sor a trösztnél. Harmincöt műszaki ember: osztályvezető, főmérnök, üzemvezető adott ísmert felkészültségéről. A vizsgán megjelent dr. Máthé Béla, az Országos Bányaműszaki Felügyelőség ellenőrzési osztályának vezetője, dr. Koncsag Károly, dr. Székely Gábor a KBF képviselői, Pozsgay Károly a tröszt megbízott igazgatója, és Fulmer József, a tröszt főmérnök-helyettese.

MEGELŐZTEK A SÚJTÓLÉGROBBANÁST

A vizsga kifrását nagyon helyesnek tartjuk — mondotta Fulmer elvtárs —, mert a trösztnél 1954-ben volt ilyen szintű beszámoló. Az azóta megváltozott technológiák, művelési módok, az azóta alkalmazott gépek, továbbá a korszerű biztosítás új feladatok elé állított bennünket a bányaművelés és a biztonsági szempontokból egyaránt.

A vizsga anyagát az 1964-65-ben — az OBF által — újonnan kiadott és átdolgozott szabályból állították össze. A Bányaművelés, a Bányaszellőtetés, a Vízbetörésvészély és a Térképek című fejezetekből sok-sok olyan tételre kellett választ adni, amelyre a mindennapi élet is föltételezi a kérdést. Ilyen volt például a metánnal vagy a kőzettel kapcsolatos tétel. Az frásos dolgozatok rendre helyesen adták választ arra, hogy olyan bányatérsekben, ahol a levegő metángáztartalma eléri a 2,5 százalékot, tartózkodni tilos és

bármilyen munkát csak mentőkészülékkel szabad végezni. A feleletekben arról is olvashattunk, hogy a metángázzal elárasztott bányatérsek szellőtetéséhez a szükséges intézkedéseket haladéktalanul meg kell tenni.

Ha e szabály szerint jártak volna el 1964. augusztus 4-én Zobák-aknán — emelte ki Koncsag elvtárs —, nem történt volna meg a sújtólégrobbanás. Az ideji tapasztalatok már kedvezőbbek. Az év elején, amikor a külső légnyomás rövid idő alatt nagyot esett, a bányákban a metán váratlanul felszaporodott. Több bányatérsekben (elsősorban Pécsbányán és Szabolcsban) a metángáztartalom meghaladta a 2,5 százalékot. Az érintett üzem műszaki dolgozói — helyes intézkedéssel — kivonták a munkásokat a kérdéses területről, s a szellőtétést azonnal megkezdték. Így komoly veszélyt hártottak el.

OMLÁS MIATT HÁROM HALOTT

A vizsgaanyag egyik praktikus tétele volt az is, hogy miként szabad dolgozni kisszilárdaságú kőzetben, homokban vagy folyásra hajlamos szénben. A választ bizonyára sokan tudják, úgy gondoljuk azonban, nem árt, ha felelevenítjük. Az említett szilárdaság anyag művelésénél feltörést csak zárt munkahellyel (vándorgerendával biztosított teljes homlokbaléssal) és rövid, legfeljebb 0,8 m-es jövesztési fogásokkal szabad hajtani. Ilyen kőzetben 60 foknál nagyobb dőléssel feltörést hajtani tilos... Kihajtás alatt álló telepített feltörésbe, illetve ereszkébe csak előzetes jelzés és visszajelzés után szabad fel-, illetve lemenni.

E technológiai szabály megnevezésénél elmaradhatatlanul friss keletű. Az 1955-

ben (a pécsi Széchenyi-aknán) gurítóhajtás közben, meneküléssel összefüggő hármas halálos baleset talán nem történik meg, ha már ekkor is érvényben van ez az útmutatás. Az utóbbi években ilyen természetű omlásos baleset nem fordult elő, a szabály alkalmazása tehát igazolta azokat, akik kidolgozták a fenti rendelkezést. Persze kisebb sérülések még ma is gyakoriak, ugyanis sokan jelzés nélkül

mennek fel egy-egy munkahelyre.

SZABÁLYOK ISMERETE A MUNKATÁRSÁK VÉDELMEBEN

Az ellenőrző vizsga igen pozitív képet mutat, az országos átlag fölé emelkedett. Erről az OBF képviselője, dr. Máthé Béla így nyilatkozott: — Megnyugtató, hogy a résztvevők milyen komolyan vették a felmerést. Látszott, hogy nem a vizsga letétele az elsődleges

cél, hanem az ismeret olyan mérvű elsajátítása, amely a gyakorlati életben is kamatoztatható, — a munkatársaink, az emberek védelmében. Ahhoz, hogy egy viszonylag igen kedvező felkészültségi fok állapítható meg, a tröszt is megfelelő segítséget adott. A dolgozók érdeklődésének további védelme azonban újabb és újabb ismeretek megszerzését, a szabályok következetesebb alkalmazását kívánja.

Vizhányó Imre

A társadalmi bíróságok többsége eredményesen dolgozik

Társadalmi bírósági elnökök, hivatásos ügyészek, bírák, ügyvédek és más jogi szakemberek adtak egymásnak találkozózt a múlt héten az SZMT székházában. Dr. Szalmágy Lajos megyei főügyész köszöntötte a résztvevőket, s rövid áttekintést adott a társadalmi bíróságok eddigi fejlődéséről. Hazánkban 1956-ban kezdte meg munkáját ez az intézmény. A többi testvérországban hasonlóan az 50-es években választották az első társadalmi bíróságokat. A Szovjetunióban 1917-ben Petrográdon alakult az első ilyen jellegű igazságszolgáltató szerv, a Kantonai-elvtársi Bíróság.

Tihanyi János, a szakszervezetek megyei tanácsa képviselőjében számolt be a társadalmi bíróságok tevékenységéről. A Szénbányászati Tröszt társadalmi bíróságait kedvező előjellel értékelte. Amíg Baranyában átlagosan 1000 fegyelmi ügyre 100 társadalmi bírósági tárgyalás jut, addig a trösztnél ez a mutató 120-130. A szocialis-

ta erkölcsi normák megteremtéséért tehát az üzeminkben működő társadalmi bíróságok igen sokat tesznek. Foglalkozott azokkal is, hogy a Karbantartó Üzemben — a helytelen szemlélet miatt — 1965-ben egyetlen ügyet sem tárgyaltak. Több üzemben előfordul (más vállalatoknál is), hogy hamis tekintély-tisztelet következtében csak a fizikai dolgozók ügyében rendelik el a társadalmi bírósági tárgyalásokat.

A beszámoló után többen felszólaltak, így Gadó József vājár Szabolcsbánya, Tárnai János szb-titkár Kossuthbánya képviselőjében. A tanácskozás második napirendi pont-

— HELYREIGAZÍTÁS. De-

cember 7-i számunkban a Vilamos Üzemmel kapcsolatos cikkben elírás történt. A szóves helyesen: „A Komlói Városi Rendőrkapitányság, az Ügyészség jóváhagyása alapján letartóztatásba helyezte Ruppert Antal 35 éves művezetőt...”

ja alkalmával kitüntették a legjobb munkát végző társadalmi bírósági tagokat. A Szakszervezeti Munkáért Aranyfokozat jelvényt Gadó József (István-akna), a bronzfokozatot Barabás Gergely (Béta-akna) és Pecze György (Szászvár) érdemelte ki.

Továbbra is Pécsbánya az élen

A tröszt december havi eredménye 11-ig 98,1 százalék, 3059 tonna hiány. A minőségi széntermelésben 95,9 százalékot teljesítettünk, ez 5838 tonna tisztaszen lemaradás. Szentes-meddőben 116,7 százalék az eredmény, 2779 tonna többlettel. Az elmúlt héthez képest szinte semmit nem változott az össztermelés, és az üzemek közötti sorrendben is csak a 3. és 6. hely között történtek helyesrék, az első két helyen Pécsbánya és Zobák, míg az utolsó helyen Kossuthbánya szilárdan tartja magát.

1. Pécsbánya	109,4 ^{0/0} , 1629 tonna többlet
2. Zobák-akna	101,9 ^{0/0} , 312 tonna többlet
3. Északi Üzemek	100,7 ^{0/0} , 49 tonna többlet
4. Vasbánya	94,7 ^{0/0} , 745 tonna adósság
5. Béta-akna	94,2 ^{0/0} , 1032 tonna adósság
6. Szabolcsbánya	94,0 ^{0/0} , 1613 tonna adósság
7. Kossuthbánya	90,6 ^{0/0} , 3913 tonna adósság

A tanbányának 493 tonna adóssága van, eredménye 65,5 százalék.

A társadalmi tulajdon védelme valamennyiünk elsőrendű kötelessége!

Kétezeren tanulnak a pártoktatás különböző formáin — Ülést tartott a párt vb.

Az MSZMP Trösztbizottságának Végrehajtó Bizottsága szombaton délelőtt a társadalmi tulajdon védelmének helyzetét vizsgálta tárgyalóasztalán. A végrehajtó bizottság megállapította, hogy 1965. május utolsó napjának állapotára tekintve a társadalmi tulajdon védelmében az intézkedés végrehajtása, az ellenőrzések gyakorolása nyomán javult az anyagokkal, az alkatrészekkel való takarékos gazdálkodás, és nem utolsósorban az egyszerű tárolás, a rendeltetészerű felhasználás. A következtetések elvégzése, a társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett cselekmények megtorlását a beszüntetett dolgozók is helyeslik, és segítik a munkában az üzemek párt- és gazdasági vezetőit.

Örvendetesnek tartja a végrehajtó bizottság, hogy javult a társadalmi tulajdon védelme Szabolcs, Zórák- és Kossuth-bányán, ahol a nagyjelentőségű beruházások kivételével egyidejűleg olyan közszellem kialakítását sikerült elérni, amellyel a kisebb jelentőségű bűneseteket ugyan úgy elítélik, mint a nagyobb kárt okozó cselekményeket. — Szabolcs és Kossuthon például több üzemág összehívásával olyan helytelen gyakorlatot és szokásokat kellett felszámolniuk, ami korábban károsan érezte a fegyverekben, a társadalmi tulajdon védelmében egyaránt. Békéskőn például a mélyszinti és külszíni berendezések, a fa-telep körülrúd kerítések kivételével, rendeltetési helyükre kerültek. Fenti üzemekben

szaki gazdasági vezetők, valamint a fizikai dolgozók mondják el véleményüket a társadalmi tulajdon védelmével kapcsolatos kérdésekről. Az újságon keresztül kifejtett véleményeket igen hasznosnak ítélte a pártbizottság, azok elősegítették a párt- és tömegszervezetek, valamint a gazdasági vezetés elmozdító munkájának javítását.

A végrehajtó bizottság úgy látja, hogy az újjáalakított társadalmi bíróságok alkalmasságát a mai követelményeknek megfelelő munka végzésére. Ennek ellenére, feltűnően alacsony azoknak az eseteknek a száma, amit a társadalmi bíróságok elé utalnak. Például Kossuth-bányán, a Karbantartó Üzemnél, az Anyagellátónál, a Villamos Üzemnél, valamint Újhegyen. A tröszt területén lefolytatott társadalmi bírósági tárgyalások nevelő hatással vannak a dolgozókra. Jelentősnek ítélte a végrehajtó bizottság a társadalmi tulajdon védelmével kapcsolatos ifjúsági mozgalmakat. Úgy látja, hogy az ifjúsági szocialista brigádok anyagmentés területére tett vállalásai jelentősen segítettek az üzemek

anyagvédelmével, a berendezések megóvásával, anyagok összegyűjtésével kapcsolatos tevékenységét. Állandó jellegű tevékenységet tapasztaltak Kossuth-bányán, ahol az anyag mentő akció keretében 230 000 forint értékű anyagot mentettek meg. Zórákon 80 fő végzettszerűen ilyen feladatot, s eddig mintegy 120 ezer forint értéket szállítottak a külszínre. Hasonló a helyzet Vasas, ahol 713 társadalmi órát fordítottak erre a célra. Eredményes beindítás után sajnos sikerek ellenére sem noszodott meg „Ifjúsági Kommunista Órjárát”, és eredmények éves szinten nem kiemelkedtek.

A jelentős az üzemrendészet és üzem szervek kapcsolatával is foglalkozott, hangsúlyozta, hogy nagymértékben javult az együttműködésük, ami a jobban szervezett, és hatékonyabb ellenőrzésekben kedvezően érezteti hatását. Foglalkozott továbbá a vb. az üzemőrök helyzetével. Az elmúlt évhez viszonyítva sajnos nem megnyugtató a helyzet, elsősorban a kor szerinti összetételük szempontjából.

lex vizsgálataikban térjenek ki a társadalmi tulajdon védelmével kapcsolatos kérdések vizsgálatára is, és erre hívják fel a párt vb figyelmét. A második napirend során a végrehajtó bizottság a pártoktatás beindításának tapasztalatait vitatta meg.

A pártoktatás 85 különböző formáján

mintegy 1950-en tanulnak. Az előadásos propaganda egy-egy hallgatókat végig. Ha az összehangolás elmarad, mintegy 9 ezren 116 oktatási formát alapul vesszük, a Mecseki Szénbányászati Trösztnél 11 ezer ember tanul, ami a tröszt dolgozóinak 56 százalékát jelenti. Nagy segítséget nyújt a pártoktatáshoz a pártbizottság mellett működő Oktatási Bizottság, és az ellenőri hálózat. A korábbi évekhez viszonyítva a propagandisták kiválasztása helyesnek bizonyult. A propagandisták 50 százaléka marxista-leninista egyetemi végzettséggel rendelkezik, szakképzettük szerint mérnöki és technikai beosztásban dolgoznak. A végrehajtó bizottság úgy látja, hogy a hallgatók érdeklődési körének megfelelő oktatási formákat sikerült létrehozni. Jó módszer volt, hogy elbeszélgető bizottságokban már a propagandisták is részt vettek, így még a szemínáriumok kezdete előtt megismerkedhettek hallgatóikkal. A pártoktatás másként hónapja alatt lemorzsolódás nem

történt. Beszámoltak a marxista-leninista esti középiszkoláról. Komlón november 29-én indult be, Pécsen január közepén veszi kezdetét. Folyónak az előkészületek az öthónapos bányászpartiskola előkészületeire. Dicséret hangzott el a politikai oktatás tananyagának elosztásával kapcsolatban, a korábbi évekhez viszonyítva időben és nagyobb szervezettséggel jutottak el a hallgatókhoz. Megbírálták a Pécsen tartandó előkészítő tanfolyamok szervezőit, mert a propagandisták az alacsony színvonalú előadásokra nem szívesen járunk el. E téren féltékeny javulást kérnek a városi pártbizottságtól. A párt-szervezetek a jövőben is rendszeresen foglalkozzanak a pártoktatás helyzetével, mert e tevékenység nem csupán az agitprop. titkárok feladata. Nagyön fontos, hogy a propagandisták felkészülten, a napi politikai élet eseményeit előadásokba beépítve tartják meg foglalkozásaikat. A végrehajtó bizottság befejezésül 1966. első félév munkatervét hagyta jóvá.

csökkent a bűncselekmények száma,

csökkent az okozott károk összege, ami annak tudható be, egyrészt, hogy a párt-szervezetek állandóan napirenden tartják a fontos kérdést, és társadalmi segítség felhasználásával a gazdasági vezetéssel biztosítani tudták az ehhez szükséges feltételeket. Zórák-bánya dicsérendő munkát végzett az anyagok, berendezések, alkatrészek szakszerű és rendszeres raktározása, kezelése terén. A bányavezető több utasítást adott az üzem területén történő anyagok ki- és beszállításával kapcsolatban, a közlekedő gépjárművek ellenőrzéséhez.

A végrehajtó bizottság megállapította, hogy igen helyesen a laggyűlések és termelési tanácskozások beszámolóiban kell a súlyos problémákat és tévességeket a szabócskányai pártbizottság munkájáról elmondták, hogy a gazdasági vezetési kezdeményezésekben előtérbe került az üzem területén a pártbizottság a társadalmi tulajdon védelmének fokozására és megszilárdítására még tavaly július 21-től szeptemberig a Mecseki Bányász hasábjain vitát indított. A vita során a tröszt és üzemi mű-

vezetők a NECS munkáját örökös piszkálódásnak tartják, és az észrevételek, javaslatok nem kerülnek megvalósításra. Amíg a termelő és kiszolgáló üzemeknél javulás tapasztalható például az anyagigénylésektől a felhasználásig, a Villamos üzemben túl lassú ez a javulás. Túlméretezett az anyagigénylés, a kivételzett, de fel nem használt anyagok visszavételezése nem történik meg.

A pártbizottság a társadalmi tulajdon védelmének fokozására és megszilárdítására még tavaly július 21-től szeptemberig a Mecseki Bányász hasábjain vitát indított. A vita során a tröszt és üzemi mű-

Szükséges az üzemőrök üzemi állományba vétele,

és a jövőben elsősorban e területen rokkant és sérült bányászok alkalmazását akarják elérni.

A végrehajtó bizottság szerint is megvizsgálta a társadalmi tulajdon kárára elkövetett eseteket. Amíg 1964-ben összesen 777 eset volt, a kár mintegy 243 ezer forintot tett ki, ebből mindössze 73 ezer forint került meg! Ez év december 1-ig 816 esetről ad számot a statisztika, és az ebből származó kár 543 ezer forint. Ha hozzávesszük a megtérült 105 ezer forintot, a tényleges kár összege megfelel mintegy 160 vajúr egyhavi keresetének. A végrehajtó bizottság felhívta a figyelmet, hogy sok javítanivaló van a Villamos Üzemnél, a többi kisegítő és termelő üzemnél is.

A jövőre vonatkozóan a gazdasági vezetésnek csökkenteni kell a szakmai téren elkövetett hibák számát. Nem egy esetben előrelátás hiánya miatt, több millió forintnyi kárt okoznak a trösztnek, a népgazdaságnak. Itt különösen a beruházások és az anyagbeszerzések vonatkozásában van tennivaló. Ezen esetek mellett a jövőben a tröszt pártvégrehajtó bizottsága nem mehet el szó nélkül, és alkalmazni fogja a fegyelmi felelősségrevonásokat. A társadalmi tulajdon védelme nem kampányfeladat, a párt és a gazdasági vezetésnek állandóan napirenden kell tartani. A nép vagyonával való foglalkozás súlyos felelősséget ró valamennyi vezetőre. Felkérjük majd a Bányaműszaki Felügyelőséget, hogy kom-

Számadás a II. félévi tanácsi munkáról

December 8-án kezdődött meg Komlón a tanácstagok 1965. II. félévi számadása. A Hazafias Népfőnt és a tanács rendezésében tartott beszámoló élénk érdeklődést váltott ki. Erthető ez, hiszen 98 tanácstag munkáját bírálják el a választók. Ezekben a napokban további nyolc választókerületben találkozunk az érdeklődők és a tanácstagok. Egy-egy városnegyedben összevontan tartják az ismertetőket. December 20-ig következő a beosztás: 16-án délután 4 órakor a Kőkőnyös ke-

leti és nyugati párt-szervezet felkészítésében Jankovits Imre, illetve dr. Decsi János; 17-én, délután 5 órakor a kenderföldi pártfelkészítésben Batki István és mecseki-jánosi iskolában, a gesztenyési klubban Sirok Gyula; 17-én este 6 órakor a Kertész Imre; este 6 órakor a mátfai kultúrteremben Kollós György; 18-án délután 5 órakor, a Kossuth-aknai kultúrteremben Pista József-ne; 20-án délután 4 órakor a belvárosiak részére a tanács-háza nagytermében dr. Simek Árpád ad számot a végzett munkáról.

Jelen pillanatban Budapest többet ért nekem mindennél. Csábító volt a maga szerénységével, mint egy tiszta szívű, kékszemű asszony. S ha Frankfurt helyett szívesebben maradtam volna Bécsben, oka csak az volt, hogy az osztrák főváros közelebb esik Budapesthez.

Mielőtt bevonultam volna a fürdőszobába, Gréti nek átadta a Koroknay-féle fotokópiákat, úgyszintén Bodor jelentését. A szóbeli közléseket és tapasztalataimat már fürdés után mondtam el a lányomnak, aki figyelmesen hallgatott. Beleznay ejtésére vonatkozó javaslatomat Gréti tudomásul vette.

— A budapesti emberünk szerint tehát egy hónap múlva elfogadható az állás?

— Igen — feleltem.

Gréti elgondolkodott, majd csak ennyi megjegyzést fűzött hozzá...

— Kár... Várhattunk volna még néhány hónapot. Mind-egy!

Nem tudom Gréti mire célozott, nem is voltam rá kíváncsi. Gyakran előfordult, hogy töprengés közben néhány gondolata élő szavakká formálódott, hangosan gondolkodott s ilyenkor én tapintatosan hallgattam, nem kíváncsiskodtam.

Egy óra múlva indultam tehát...

Amikor elérünk az utcára, Gréti intett, hogy várjak és előreszaladt a sarokig, majd ott befordult. Néhány másodperc múlva aztán a járdá mellé siklott egy gyönyörű kocsival.

— Tessék parancsolni, Herr Rodyn...!

Gréti szólt ki nevével a kormány mellől.

Szóltanul ültem melléje és már a Kärntner strassen hajtottunk, amikor Gréti bosszuan megkérdezte:

— Nem is érdekli, hogy honnét van a kocsid? És hogy szép-e?!

— Nagyon szép. Elájulok a gyönyörtől... — feleltem cinikusan, de aztán mindjárt meg is bántam. Nem akartam rossz hangulattal a lányt megbántani. A pályaudvar előtt a kocsiiban megcsókoltam, néhány percig átölelve ülünk, mi sem törődve azzal, hogy a járókelők — menetközben bepillantottak az ablakon.

— Azért vettem, hogy a nyáron ezzel a kocsival néhány hétre Olaszországba megyünk... — mondom a halkan Gréti. — De... — tekintettel budapesti és pécsi embereink üzeneteire — azt hiszem még sem megyünk Bolnámba...

Szomorú volt, amikor kiléptem a kocsiból és elindultam a pályaudvar hatalmas bejárati kapuja irányába...

Frankfurtban gyönyörű volt a tavasz.

Harmadik napomat töltöttem itt, s időegységem szemmel láthatóan megszűnt. Amilyen kedvetlenül indultam el Bécsből, e három nap alatt úgy éreztem, hogy visszafelé fordítottam és nem vágytam Berlin felé. Itt a szálló előtt egy csokor ibolyát vettem...

Most itt áll a szobámban.

Budai emlékek...

Este az étteremben vacsoráztam. Minden asztal foglalt

Rab Ferenc:

Júdáspénz

XII.

volt, egy kivételével. Helyet foglaltam s a pincér máris ott termelt. Zavartan nézett rám:

— Uram... köszi, de Önnek kell az asztal... — Az én belegegyezésem elég, nemde?

Megfordultam s egy idegen nő állt mosolyogva mögöttem, aki egyetlen szempillantással megnyugtatóan, hogy maradjak csak nyugodtan. Fehér gyapjúszövetből készült bő köpenyét levettém a válláról, átnyújtottam a pincérnek. A nő halkan, finoman mosolyogva köszönte meg figyelmességemet. Bemutatkoztam:

— Hella... — felelte. — Tudom, nagyon kellemetlen ilyen vacsoraidőben asztal nélkül maradni.

— Köszönettel tartozom asszonyom... — mondtam, de asztaltársam elhárító mozdulattal tett kezével:

— Nem vagyok asszonyom... — szölt közbe és szemével pajkosan mosolygott rám.

Határozottan szép teremtés, — ezt mindjárt megállapítottam magamban. Magas, nyulánk, formás termete bizonyos tekintélyt biztosított számára s ezt betöltötte büszke fejtartása, rövidre formált, gesztenyebarna hajkönténye. Apoti, finoman öltözködő nő, — első pillantásra határozott egyéniség.

Tüzetes, firkésző vizsgálódásomat észrevehette, mert amikor táskáját és feketé csipkekesztyűjét végül is elhelyezte az asztal sarkán — kissé pirulva nézett rám:

— Nos? Mit állapított meg?

Kinosan éreztem magam.

— Bocsásson meg zavarba hozott... — mondtam, de Felnevetett: — Inkább én jöhök zavarba, nem gondolja? Elvégre is Ön vet rám olyan kutató pillantást, amelyeket persze... a férjaktól el kell tőrnünk, mert Önök már csak ilyenek...

A pincér szerencsére közben megérkezett, felvette a rendelést. A vacsora mellé a szokásos konyakot kértem, csinos asztaltársam azonban nem kért italt: — Kiejtésé után itélve Ön nem osztrák, igaz? — kérdezte.

— Nem, magyar vagyok.

— Én sem vagyok osztrák, azaz, hogy csak az apám. Anyám amerikai. Én már kint születtem Floridában. De amint látja, az osztrák szokásokba nagyszerűen beleélem magam. Itt bátrabbak a nők, önállóbbak, különben nem mertem volna megosztani Önnel az asztalom.

— Hálás vagyok... — vettem közbe, de ismét félbeszakított.

— Ne hálálkodjon. Akár holnap is vendéglátom az asztalomnál. Nekem ezt minden este fölntartják. Bizonyára Ön is egyedül van...

Bőltöntem. De még mennyire! Sőt, legszívesebben én az egyedüliséget oszthatom meg Hellával, de persze ezt csak gondolatban javasoltam magamnak. Közvetlenségem nem tévesztett meg, mert tudtam, hogy e mögött bizonyos tartózkodás lapang, ami különben jellemző is az önálló, határozott fellépésű nőkre.

Vacsora után Hella elbúcsúzott tőlem.

— ... Bár bizonyos vagyok benne, hogy ma még viszontlátjuk egymást...! — mondom és kezet nyújtott.

Jóslát nem tudtam mire véljem. Mindenestre — szokásos esti programom megváltoztattam, miután kint megérett az eső, a sétából már úgy sem lesz semmi — ezért inkább a bárban szándékoztam eltölteni esteimet. A bár egy varietészű helyiség. Két oldalt páholyok félkör alakban, lent ugyancsak asztalokat helyeztek el a színpadaj szemben. A színpadhoz legközelebb eső páholyban foglaltam helyet.

Fél óra elteltével bejelentették, hogy megkezdődik a műsor. Gershwin-motívumokból összeállított egyveleggel nyitott a zenekar, majd a színpadon megjelent — Hella... Egyszerű ruhában, kissé kócos hajjal, karján virágkosárral... Kellemes, bájos hangon adta elő a Broadway virágáruválynak minden bánatát, apró örömét és a járókelők jó és rossz típusait, s hogy az utóbbiak nem is a virágot vásárolniak meg, hanem a virágáruvályná alkudnának... stb. Ez a színpad lényege. Hella számát őszinte tapsal jutalmazták.

A műsor végével a pincér hozzám jött:

— A művészneki üzeni, amennyiben nincs kifogása ellene, akkor egy vendégét idehozna az Ön asztalához.

— Kérem, örömmel...! — feleltem.

E pillanatban már meg is jelent Hella, habfésű estélyiben, s magával hozta vendégét is. Első pillanatban tudtam, hogy valahol már láttam ezt az idősebb, simamodori, markánsarcú férfit. De hol? Nem volt időm töprengésre...

— Mr. Carry... — mutatta be Hella — Mr. Rodyn... Hella még elmondotta, hogy Mr. Carry távoli rokona, amerikai üzletember. Jelenleg Bécsben tartózkodik és csak az ő meghívására jött át Frankfurtba, néhány napra.

— Az amerikai, francia pezsgőt rendelt.

Ettől az esettől — tekintettel Hellára — sokat reméltem, csak éppen azt nem, ami történt velem.

E naptól kezdve ausztriai tartózkodásom új szakaszához érkeztem, amely végül is kihatott sorsom tragikus jövőjére is... De akkor még mit sem sejtettem...

* Most pedig hagyjuk magára Rodyn urat, egy rövidke időre. Hiszen újra viszontlátjuk őt nemsokára s akkor majd beszélgethetünk naplójába, amelyből értesülünk a frankfurti kávéházokról.

(Folytatása következik)

Új hajítás

A MECSEKI BANYÁSZ IRODALMI ÉS MŰVÉSZETI KÖR ROVATA

Emberré válásunkra emlékezni

Boldogult nagyanyám életében sokat imádkozott. Ha én, a kisgyermek, olyankor megkérdeztem, minek teszi azt, így felelt: „Az élőkért és a boltakért, és azért a kegyelemért, hogy majd a halálom után én is a mennyországba kerüljek.”

Persze az imádságon kívül mégiscsak legtöbbet dolgozott szegény. Mit is tehetett volna, amikor a fia (az én apám) az első világháborúban volt, majd onnan mint rokkant, munkaképtelen beteg került haza. A kenyérkereső családfő szerepét anyámnak kellett betöltenie.

Nagyanyám, a szegény kis hajlotthátú öregasszony vezette a háztartást, főzött, mosott, takarított rám és a két bátyámról, gondozta az aprójószágokat és művelte a konyhakertet. Anyámat pedig jó volt, ha egy héten egyszer — rendszerint szombatkor vasárnapra — láthattuk. Ő a nyári időkben az uradalomba járt kapálni, és utatáskor a tértájaknak is nehéz bévedobáló munkát vállalt. Azért, hogy majd a rész mérésénél neki valamivel több jusson a zsákba. Ebből vette felre nekünk a cipőt, ruhát. Télen a városban lakó uraknak mosott, vasalt, és napszamba járt, hogy legyen a háznál só, cukor, gyufa, petróleum. Nagyanyám azonban vasárnap, ha bármilyen rossz, hideg is volt

az idő, vagy akármilyen sok dolga is volt, azért azt úgy osztotta be, hogy a templomlátogatást soha de soha el nem mulasztotta. Ilyenkor rendszerint engem is magával vitt. Volt idő, hogy nem örültem az ilyen városi sétának. Öreganyám nem ismerte a betűt, így hát nem is volt neki csatos imakönyve, mit unalmamban, mint más gyerek, szívesen elnézegettem volna. Ilyenkor legtöbbször az lett az ájtatoskodás vége, hogy elaludtam öreganyám szoknyáján.

Úgy ahogy mondok, a szoknyáján, mert ő sohasem a padokban foglalt helyet, hanem az egyik eldugott mellékkoltár lépcsőjére térdeltem, ahonnan nem láthattam a papi ceremóniát, csak hallottam a „Dominusz vóbiszium”-ot. Ez meg rendszerint elálmosított. Ilyenkor arról álmodoztam, hogy majd én is felnövök, tanult ember leszek, világjáró. Hazafelé, mert jól viselkedtem, mindig kijárt 2-2 krajcárért a bábosnál egy pohár márc, vagy a cukrásznál egy adag törökméz.

Öreganyám, aki ugyan a sok munka mellett is elég hosszú, 80 valahány esztendő élte, és úgyszólván beteg is keveset volt, egy koratavaszi napon, márciusban, zsákok foltozása közben örökre elaludt. Még csak alkalmam se volt szegénykének megköszönni a sok-sok

fáradtságát. Ahogy nőtem, az élet elszakított a családtól, és engem is munkába állított. Az életemben a második világháború szólt bele, amikor már nős voltam, és két kis gyerek apja.

A fogságból betegem kerültem haza a semmire. Mert valóban semmink sem volt. Az üres lakásban egy félzsák holmi, feleségem és a két kisgyermek. Az éjjelt is nappallá kellett tenni, hogy a család létét biztosítani tudjam. Aztán jött a betegség. Miért és hogyan lettem végül is bányász?

Hogy a nagy feladatok közül az elsőt: a család létét, és a másodikat: a gyerekek tanítását biztosítani tudjam, választottam a bányamunkát. Már 40 éves voltam akkor, fizikailag sem rendelkeztem nagy erővel. Erős akarattal bíztam azonban önmagamban. És nem csalódtam. Úgy érzem, hogy a bánya sem csalódott bennem. Ez minden nap új erőt ad nekem. Sok bányász azért már házat, szőlőt, motort, autót vásárolt, én nem. Gyermekeim taníttatását vállaltam, hogy azok tanulmányaikat elvégezve majd hasznos polgárai lehessenek a szocialista társadalomnak.

Nagyanyám jámbor, vallásos asszony volt. Szegénykém nem lehetett más. A belenyugvás, az urak és szolgák társadalmá ilyenné tette. Korunk emberei re viszont az utókor majd elmondhatja: „Csak az halt meg, akit elfelejtettek!”

Ezt a mi korunkat pedig nem felejtí el a történelem. Nem felejtí el az utókor. A hozzám hasonló bányászokra is emlékezni fognak, ha névtelenül is Emberré válásunkra, emelkedésünkre érdemes lesz emlékezni.

Karádi István

Leszkó Margit:

Tengerparton — Hágában

A víz háta messze felpúposodott, mintha sóhajtana a tenger, s kilégzőskor habos hullámokat görgtetett a part felé. Aztán visszaszívta mind, s ezt szünet nélkül, robogva, egészen dagályig, míg feltöltötte önmaga medrét, közben keményre verve a homokot, hogy nem hagyott rajta nyomot a kerék.

Régen volt, alig hat óra augusztusban — ott úgyszólván hajnal még, a napnak kétezer kilométert kellett utánunk ballagnia — az égen vastag felhők kergetőztek, amitől szürke lett a tenger, a homok, a parti házak falai, s az épp hogy csak ébredő város. Úgy tíz felé napfényes s merőben más minden, de én csak ilyenkor jutottam ki a napi programok kezdete előtt. Különböznél is ezt szerettem, ezt a magába húzódozt, morózus nagy vadat, aki morogva nyújtogatta a mancsát. Utánamentem mélyen a parttól, s kendőbe-kabátba burkolózva néztem meg nem szűnő, félelmetes játékát. Fürödni persze nem merészkedtem, a víz nemcsak hatalmas volt és idegen — hideg is, s csak ritkán veselkedett neki valaki ilyenkor. Ember még alig járt, egy férfi sétáltatta kutyát, s közel hozzám két fiú taposta a víz szélét. Hirtelenszökén, melegítőben, a sós tengervíz-től és hidegtől kimarjult láb-bal tocskoltak, hajladoztak a víz fölé. — nylon zacskóba kagylót gyűjtöttek, tengeri csilлагot, csigát. Tenyéryi lágytestű állatot is tettek bele, olyan volt, mint a romlásnak induló kocsonya. Később meg-gondolták, s kihalászták a zacskónyi vízből.

— Nem érdemes — néztek felém, mintegy várva, hagyjam jóvá én is.

— Csúnya — mondtam —, olyan, mintha egyszer már emészteni próbálta volna valaki.

A nagyobbik fiú kezében lejjebb ereszkedett az apró lényektől nyüzsgő zsák, értetlenül fürkészett egy darabig, társára, a kis pulykatojárásra nézett, majd vissza rám,

s összefelve lába vörös két ujját, megkérdezte:

— Milyen nyelven beszél?

— Magyarul.

Gondterhelten pillantottak egymásra, illet nem is hallottak. Azaz mégis.

— Ön itt lakik?

— Nem.

— De itt marad, ugye?

Csodálkozva intettem nemet.

— Heer Pietersonnál van egy magyar, aki nem akar visszamenni.

A nyelvükhöz leginkább hasonló tört németiséggel mentegőztem, hogy nem tartozom azok közé.

A fiú kinyitotta a zacskó száját, bepillantott, s megemelte kissé, mintegy mérlegelve, hogy mi fér bele még, de mielőtt megfordult, végigszántott rajtam figyelmes szemre.

— Milyen jelvény az ott a hajlókáján?

— Eszperantó.

Eszperantó! Gondolhatták volna, zöldbetűs feliratokkal van tele a környék, s a Kurhaus előtt színes zászlók tömege leng. Kongresszus van a városban. Eddáék vendéget is kaptak, egy spanyolt, meg egy belgát. Ez utóbbi nem különösen érdekes, flamand anyanyelvű, de most csak eszperantóul beszél. Nyilván a spanyol kedvéért. Azt hiszik, beállhatnék oda negyediknek. Szóval nem akarok ittmaradni. Hát jó, elvégre az én dolgom, különben sem olyan érdekes, van itt idegen mindig annyi...

Valahogy mégsem akarózik elmenni nekik, tanakodnak fel-felpislogva rám, mintha sorsom felől döntenének, aztán a kisebb lép egyet felém.

— Az hol van?

— Magyarországon?

Amit emlegettem. Budapest, vagy Pécs, vagy hogy mondtam. És Párizst emlegeti, Koppenhágát, meg New Yorkot, irányt keresgélve.

Meglegyintettem kezem, amerre a napot sejtettem, s kerestem a megfelelő szót. Igen...

— Nehéz ezt megismerni? —

bökött a jelvényem felé —, az iskolában hirdették egyszer.

Úgy hiszi, megtanulná, talán hamarabb, mint németül én, vagy hollandul éppen, ha ennyi idő koromra sem megy jobban... Meg aztán az ember szeretne utazni is egyszer, s a világ nagy, meg soknyelvű...

— Oda például hogy lehet eljutni?

— Magyarországra? Persze. Hol is kezdjem csak? Nem könnyű gyerekek, ahogy itt állnak válaszra várva, kivált a kis pulykatojás, felnöttes türelemmel figyelve rám. Hirtelen körülnéz, aztán egy, a víz szélére sodort halcsontváznak letöri bordáját s odahozza nekem.

— Rajzolja! — s a főnyeré mutatót.

Nem rossz. Fogom az „írószer”, s rajzolni kezdek a plágera.

— Ez itt Hollandia.

Helyeslőben bólint, s belebóki a pontot ujjával.

— Den Haag.

Elvégre legyünk pontosak.

És húzom a vonalat Achen—Köln—Passau.

Osztatlan figyelemmel követ, a másik is leguggol mellénk, a zacskót a homokra rakja. kifolyik belőle a víz, s az előbb még élénken lebegő tengeri csillag benuult marad a szájánál.

— Wien — bökö újabb pontot a kicsi vonal végére. Már tanult földrajzot, de tovább nem jut ezúttal, számára Pécs csig a világ. Én azért húzom a vonalat Pestig.

— Ott lakik.

— Még délre egy kicsit — s a két város közé írom, 200 kilométer.

— Annyi Hágától Ostende. Az már Belgium.

Tisztességes terjedelmű ország, ahol kétszáz kilométerre van egyik város a másiktól, s még az ország határán belül. Fel sem emelem a szemem ne lássák benne a megindultságot, a hálát.

— Ott nem lesz ilyen kongresszus?

Nevetve emelkedek fel.

— Pécsen?! Aligha.

— Kár. — mondják, mintha éppen oda készültek volna csak.

Akkor még én sem tudtam, a vezetőség sem biztosan, hogy két év múlva, 1966-ban Pécsen tartják majd a 22. Eszperantó Ifjúsági Világkongresszust, egy héttel a kongresszus 51-ik, budapesti kongresszusa előtt. Hogy kb. ezer fiatal várunk, nyilván az a hazájukból is, ahol az eszperantónak már nagy múltja és tág tere van. Hogy komoly igyekezettel készülünk a régi öreg eszperantisták is foci-sukra, és szeretnék, ha elvinnék magukkal Pécs kezét, amilyennek Hága él bennem, mint a kölcsönös barátság, megértés, és belső elősegíteni kész helye válnának.

Üzennék nekik, de nem kerdeztem a címüket akkor. Talán hallanak róla az iskolában, hiszen beszélnek eszperantóról, tanítják — de nem is kötelezően eddig —, mint legtöbb országában Európában, pának,

Képeslap Tatabányáról

Meglepő a hasonlatosság. Nem a kék sebhelyekkel teleszortt kézfejek, vagy a fáradt szemgödörök hasonlatossága, de a belső egyformaság ami még így, közelebről nézve is meglepően azonos egy — város — összefűzte otthoni testvéreim belső megformáltságával, és nem a házak vagy a parkok hasonlósága, amik sohasem látva is ismerősek, mert nem ez határozza meg két város egyformaságát, bár legyenek tökéletes tülkörképek egymásnak, én a kivilágított ablakok hasonlóságát találtam meg, amelyek mögött ugyanúgy a holnapi csillékre gondolnak és ugyanúgy a megszokásával jelentéktelenné zsugorodott félelemre amit az alattomosan támadó földalatti természet miatt kell érezniük, és ugyanúgy rettegik harcosait is: az ellenük szövetkezett vizet és gázt, mint ott, honnét útrakeltem, hogy testvérüdvözetet hozzak a testvérek és viszontvigyem a szép és nehéz munka üdvözetét a szép és nehéz munkának, és az emberek szénporos kézzorítását az embereknek: innét, a turul kitért acélszárnyai alól a Mecsek szénporos arcú lakóinak.

(Tatabánya, 1964. aug. 4.)

Tóth László

ÖREG KOMLÓI UDVAR

(Kratky Éva tusrajza)

MUNKA

Két világ küszöbén

Turi Klára:

Borús éj

Elfeküdt a lomha éj.
 Esők csüngnek dús szakállán.
 páras, meleg lehelletek
 áramlanak orrlükéből.
 — Feltekintek szivacsbőrű,
 mély redőjű lány arcába,
 sóvárogva kutatom.
 csillagfényű szemeit.
 — Fáradt, roskadt öregember
 lepihent az éjszaka.
 alszik... páras lehelletek
 szívárognak orrlükéből,
 borult csillagszemeit
 jó szorosan lezárta.

Toll tinta
 füzetek kék köpenyben
 éjféli kellék
 tanító-műhelyben
 Anyám az árva
 vég nélkül bányássza
 különíti a jót
 s a meddő rosszat

Csendesek az értelem csúka-
 [nyai]

Segíteni-vágyó
 pizsmogásom se bántja
 bomló tajtékában a fáradtság-
 [nak]

fulladozik a sürt-fényű lámpa
 s a vaskos dioptriákon
 betekintve szegyéntelenül
 látom
 már a gyilkos dózis
 peremén kúszik vakon
 a fekete szilikózis

Boda Miklós

Önállóság

(Tunmese felnőtteknek)

Egyszer volt, hol nem volt,
 még az óperenciás tengeren is
 túl de a Me... lzé... az üveg-
 hegyen innen volt egy nagy
 birodalom. Határai között so-
 hasem nyugodott le (s nem is
 kelt fel) a Nap. Csillagó drá-
 gakövel, meg a nem drága kö-
 veit mérhetetlenek és meg-
 számlálhatatlanok voltak.

A bölcs I. Emeszté király
 — aki a nevezetes Péeszté fiak-
 — Káeszté csodálatosan
 szép lányát vette feleségül —
 messze földön híres volt jósa-
 gáról, emberségességéről, Gaz-
 dagságát, kincseit az egyszerű
 emberek boldogulására fordí-
 totta és aggodó szeretettel gon-
 doskodott alattvalóiról, így
 minisztereiről és főembere-
 iről is.

Érthető volt hát a király
 megdöbbenése, amikor az ud-
 vari csillagjós baljós arccal
 elé állt és ezt mondta:

— Ó, bölcs Emeszté, néhány
 főemberedet nagy veszély fe-
 nyegeli.

— A csillagok állásából kö-
 vetkeztesz erre? — kérdezte
 a király.

— Nem, uram királyom. Biz-
 tosabb jelek sejtetik a vést.
 Főembereid sokat dolgoznak
 és idegölő a munkájuk. S mér-
 hetetlenül fogyasztják ama
 göpplingoló-szereket, amelyek
 lerontják egészségüket. — A

A barátságok a gyermek-
 korban kötődnek, a meg-
 próbáltatások pedig ezt köve-
 tően érik az embert, hogy
 mivé lettünk, azt leginkább
 egymason mérhetjük le. Ken-
 de Sándor új, hatodik regé-
 nyének két főhőse, dr. Há-
 mor Balázs és dr. Imrik József
 gyermekkori barátok. Kettő-
 jük útja egy nemzedék útja.
 A regény harminc évet fog
 át, annak a nemzedéknek az
 útját, amely az első világ-
 háborút követően indult, a
 második háború után minden
 eddigi nemzedéknél jobban
 szétszóródott.

Dr. Három Balázs egy vi-
 déki város jönevű és jómódú
 orvosa. A mikroklíma, mely
 körülveszi, tipikusan polgári.
 Gondosan körülkerített villa,
 nagyzoló, estélyeket adó fele-
 ség, bridszre járó urak és
 hölgyek. A világ eseményei
 megtorpannak a villa kapuja
 előtt. Ami bejut, tompa, él-
 telen. Dr. Hámor számára
 idegen ez a környezet, utálja
 a tétlenséget, nagyzolást, s a

semmitmondó csevegéseket.
 Hogy mit akar? Maga sem
 tudja. Rendelőjét külön fallal
 zárja el a lakástól, családját
 eltiltja a belépéstől. A mun-
 kájába temetkezik.

Kende Sándor

Elete első nagy próbája egy-
 beesik a város bányászainak
 sztrájkjával. Egy este, titok-
 ban, súlyosan megbesült
 munkáshoz hívják. Felesége,
 anélkül, hogy értesítette vol-
 na, nemet mondott a nevé-
 ben. A sebesülthöz Imre
 megy. Másnap letartóztatják.
 A két barát útja ezzel ketté
 vált. Kitért a háború. Imrik
 ellenálló lesz, az életét koc-
 káztatja, ő aranygalléros,
 karddal járó ezredorvos. A
 kettősséget azonban a mun-
 dár nem tudja elfojtani
 benne. Érti, nem jól van így.
 Hogy mi lenne jobb? Ezt már
 nem tudja. Nem meri. Egy-
 szer, mint főtisztnek, alkalma
 lenne megmenteni Imriket,
 egyetlen barátját a Gestapo
 kezéből, tudja is, hogy ezt
 kellene tennie, mégsem te-
 szí. A döntő pillanatban va-
 lami mindíg lefogja a kezét.

KENDE SÁNDOR: ELÁRULT ELET (MAGVETŐ)

A háború alatt nem tett
 sem jót, sem rosszat, mihez
 is kezdhetne hát a béke éveit-
 ben? Ahhoz, hogy apró kiál-
 lásaiból erényt kovácsoljon —
 túl bécsületes: ahhoz hogy
 valóban kiálljon, gyáva. A
 munkához menekül. Hajnaltól
 estig dolgozik, de ez a mun-
 ka senkihez sem hozza kö-
 zelebb. Aztán jön még egy
 próba, az utolsó lehetőség:
 1956. Mint volt tisztet, a kör-
 ház igazgatójává akarják ten-
 ni. Nem vállalja. Ugyanakkor,
 mikor barátja élete újra ve-
 szélybe kerül, egykori tiszti
 mivoltára hivatkozva akar
 segíteni.

Dr. Hámor Balázs megöreg-
 szik és betegé lesz. Barát-
 ját elveszti, leányát — aki
 már annyiszor visszarántotta,
 mikor már-már kitört a pol-
 gári világ büvöréből, — meg-
 gyűlöli.

Kende Sándor dr. Há-
 mor életútjának megajzoló-
 sával három évtized történel-
 mi eseményeinek és ezek em-
 bert-próbáló szerepének elem-
 zésére vállalkozott. A könyv
 — a kissé nehézkes indítás
 után — olvasmányos, néha
 szinte filmszerűen pergő. A
 gyilkosság tényével kezdődő
 keret hatáson kezdést ígér
 ugyan, de végül is felesleges.
 Elhagyása kizárta volna a
 Rozsdatemetőre emlékeztető
 utóérzéseket.

„Az ember a saját életét
 is csak egyszer árulhatja
 el...” — tér vissza az író
 újra és újra a két barát
 egyik közös gyermekkori fel-
 ismerésére. Ez a tétel kissé
 misztikusá teszi Hámor alak-
 ját: úgy tűnik, sorsa eleve
 elrendeltetett. Eppen ezért a
 regény egy másik — bár köz-
 zel sem ilyen határozottan
 megfogalmazott — tétele a
 szimpatikusabb: a munka csak
 akkor adhat nyugalmat, ha
 nem a menekülés eszköze,
 hanem kapocs ember és világ
 között. Békés Sándor

Mi ketten

Sírt, nyögött és ujjongott az ország.
 sírt, nyögött és ujjongott a népe,
 szóta, fűszerezte a levegőt
 fáradt puskapor és hadak lépte.

Kis házunk fölött örjögött a tél.
 vad karmait a szél belevájta,
 sírt, nyögött s ujjongott jó anyám:
 akkor születtem e napvilágra!

Együtt vajúdott anyám s a nemzet,
 testvérek lettünk, a szabadság s én,
 együtt nőtt hangunk, együtt nőtt izmunk,
 együtt nőttünk egy tavasz emlőjén,

együtt említett minket a világ:
 tanúja volt tisztuló vérünknek!
 Kiáltuk hát most világgá együtt
 büszke diadalát húsz évünknek!

(Pécs, 1965.)

Kimpf László

Tanulmánykötet, Nemzetközi almanach, Szülők lexikonja

Huszonöt jelentősebb mű
 megjelenését hirdeti a Kossuth
 Könyvkiadó. Az olvasók bizo-
 nyára szívesen fogadják azt
 a bevált kezdeményezést, hogy
 a kiadványok előjegyzés útján
 is beszerezhetőek. Az érdeklő-
 dők január 15-ig küldhetik be
 igényüket.

Az ismertető első felében
 a klasszikusok műveiről ad-
 nak előzetest. Olvashatunk ar-
 ról is, hogy megjelenik az
 MSZMP története (I. kötet)
 amely a Tanácsköztársaság
 megdöntéséig tárgyalja a párt,
 a munkásmozgalom történetét.
 Ugyancsak a munkásmozga-
 lom tanulmányozásához ad
 segítséget az a munka, amely
 100 év (1848-1948) kronológi-
 áját adja — rövid leírásokkal
 magyarázatokkal.

Tanulmánykötet jelenik meg
 a szocializmus teljes felépíté-
 sének társadalmi problémáiról.
 A gyűjteményben olyan fon-
 tos kérdésekkel foglalkoznak,

mint a szocialista nemzeti egy-
 ség, az egységes paraszti osz-
 tály kialakítása, az állam, a
 párt, a munkásosztály vezető
 szerepe stb.

A Nemzetközi almanach,
 mint új kiadású lexikon tar-
 talmazza a világ összes orszá-
 gára vonatkozó legfrissebb
 földrajzi, népességi, gazdasági
 és politikai adatait, sok-sok
 térképpel, névmutatóval. Bizo-
 nyára érdeklődésre tarthat
 számot a Szülők lexikonja.
 A könyv összefoglalja a leg-
 fontosabb gyermek-pszicholó-
 giai nevelési — lélektani és
 pedagógiai ismereteket. Fela-
 data, hogy emelje a szülők
 pedagógiai kultúráját, hogy a
 családi neveléssel kapcsolatos
 lényeges tudnivalókat egyet-
 len kézikönyvben összefoglal-
 va adja a szülőknek és peda-
 gógusoknak, s hogy a szocia-
 lista pedagógiai és pszicholó-
 giai ismeretterjesztéssel meg-
 gyorsítsa a tudati fejlődést.

Új bemutatóra készül az Ifjúsági Színpad 2-es Stúdió-a

Egy évvel ezelőtt alakult,
 jelenleg tizennégy taggal
 működik a komlói Ifjúsági
 Színpad 2-es Stúdiója. E rövid
 idő alatt is sikerült bizonyíta-
 niuk tehetségüket, szorgalmu-
 kat: néhány kisebb lélegzetű
 darab bemutatása után —
 egyikkel a Ki mit tud? buda-
 pesti előselejtezőjéig jutottak
 — július 10-én színpadra vit-
 ték Plautus: A hetvenkedő
 katoná című komédiáját. A
 második előadás alkalmával
 (szeptember 11-én) a műsort
 középkori bohózatok bemuta-
 tásával bővítették.

Legközelebb december 18-

án, szombaton este 8 órakor a
 Zrínyi Művelődési Házban lép
 fel a lelkes fiatal gárda. Ezút-
 tal Racine: Pereskedők című
 komédiáját mutatják be. Az
 előadással egyben részvesznek
 a Baranya megyei Tanács nép-
 művelési pályázatán.

Még ebben az évadban sze-
 retneik bemutatni Racine: Bere-
 nice; Corneille: Cid; Machia-
 velli: Mandragóra és Shakes-
 peare: Vízkereszt, vagy amit
 akartok című művét.

Dicséretes, hogy a bemuta-
 tásra kerülő művek diszleteit
 és jelmezeit az együttes tagjai
 maguk tervezik és készítik.

A szakma ifjú mesterei vizsgáztak

A vizsgabizottság tagjai (balról jobbra): Glock József, a szakszervezeti bizottság titkára, Hámori József, a pártbizottság titkára és Sebestyén Béla főmérnök, a Szakma Ifjú Mestere mozgalom egyik résztvevőjének feleletét hallgatja

Székényi-akna üzemvezető-sége, szakszervezeti és pártbizottsága a KISZ-szervezettel közösen ez év márciusában, mintegy 70 fő részvételével Szakma Ifjú Mestere mozgalmat indított a vágár szakmában. A mintegy tíz hónap alatt tanulmányokról december 11-én

adtak számot a fiatalok: ekkor került sor a vizsgára.

A vizsgakérdések között geológiai kutatási, feltárási, fenntartási és elővájási, robbantási, gépészeti, technológiai, tömédékeltési, szállítási, szellőztetési, valamint baleset-

védelmi és elsősegélynyújtási kérdések szerepeltek.

Báti a vizsgáztatás lapzártakor még tartott, azt már meg lehetett állapítani a kezdéskor is, hogy a fiatalok nagy elméleti felkészültséggel rendelkeznek.

A politikai és gazdasági munka kapcsolata a műszaki és gazdasági vezetők tevékenységében

A szocialista tudat kialakítása egyre inkább a szocializmus építése meggyorsításának alapkérdésévé válik. Most, hogy hazánkban befejeztük a szocializmus alapjainak lerakását, az építőmunka megkövetelte, hogy a Központi Bizottság egy-két elméleti problémára ráirányítsa a figyelmet.

Szükségessé vált, hogy a párt rámutasson az emberek szemléletének, gondolkodásának, világnézetének az építő munkával való szoros összefüggésére. Arra, hogy az embereket helyes gondolkodásra készítse, hogy marxista szempontból értékeljék társadalmi, gazdasági életünk jelenségeit, fellépjenek a még létező káros nézetek, a nemtörődomség, a tunyaság ellen.

RENDSZERESEN POLITIZÁLNI

Az irányelvek széleskörű megtárgyalása pezsgő politikai vitákat eredményezett. A taggyűléseken, ahol eddig főleg

termelési problémákat tárgyaltunk, az irányelvek vitáján

bátran felvetették és megvitatták a politikai kérdéseket. A munka során az eredmények mellett hibák és aránytalanságok is keletkez-

tek. A hibák kijavítása, az aránytalanságok felszámolása, a helyes célkitűzések meghatározása pedig csak úgy lehetséges, ha a párttagság rendszeresen politikál.

A párt biztosította a viták szabadságát, ez azonban azt a követelményt állítja a tagság elé, hogy a kommunisták hangja ezeken a vitákon a legmeggyőzőbb legyen. A szocialista államok külpolitikája, a békés gazdasági verseny, belpolitikai szempontból a szocializmus alapjainak lerakása eredményezte, hogy a proletariátus osztályharcában központi helyet kapott az építőmunka meggyorsítása és vele párhuzamosan a szocialista tudat kialakítása.

Az osztályharc területének és eszközeinek változása jelentősen növelte a műszaki és gazdasági vezetők szerepét. E vezetők elméleti felkészültségükkel, a gazdasági élet szervezésében elfoglalt helyükkel, a gazdasági tevékenységükkel jelentősen meggyorsították a szocialista építőmunkát, és kedvezően befolyásolhatják az ideológiai tevékenységet.

A párt december 10-i határozatai és az ideológiai irányelvekből adódó feladatok ki is tüzték ezt a műszaki és gazdasági vezetők elé.

Ezzel párhuzamosan növekedett a vezetők hatásköre. Ebből a tényből egyesek, akik csak a felszíni jelenségeket látják, levonták azt a következtetést, hogy nem a munkásszféra, hanem a munkások vezetők a szocializmus építését.

Ezek az elvtársak megfeledeznek arról, hogy a műszaki vezetők a párt célkitűzéseit hajtják végre.

Nem veszik figyelembe, hogy a pártvezetés nem azt jelenti, hogy a párt közvetlenül vezeti a gazdasági építőmunkát. Mások (főleg jobbról), egyenesen tagadják a munkásszféra vezető szerepét, hangsúlyozva, hogy a technika mai fejlettségén a vezetés a gazdasági vezetők feladata. Ezek az emberek elfelejtik, hogy az értelmiség, így a gazdasági vezetők nem alkotnak önálló osztályt, külön osztályérdekeik nincsenek. A munkásszféra belül és közté az egyes párttagokban is ezért jelentkezik a léves nézet, mert a műszaki párttagok megbízatása nagyrészt csak a termeléssel összefüggő, és ritka a pártépítéssel, agitációval, propagandamunkával való megbízatása. A másik az, hogy a szocialista brigádok tudatformáló szerepe egyre fokozódik, és ezzel nemcsak lépést kell tartani, hanem azt meg kell előznie. Ennek felismeretése a műszakiakkal és a feltételeknek a megteremtése bányász-pártiszervezeteink egyik fontos feladata.

GAZDASÁGI ÉS POLITIKAI VEZETÉS

Az értelmiség vagy a munkásszféra vagy a tőkésosztály érdekeit képviselheti.

Az értelmiség gondjait is a munkásszféra politikájának megvalósítása oldja meg. Elmondhatjuk, hogy értelmiségünk döntő többsége ezt fel is ismerte és hűen szolgálja a szocializmus építését.

Különösen vonatkozik ez a pártunk soraiban dolgozó kommunista gazdasági vezetőkre. Munkájukra általában az jellemző, hogy tudatosan kapcsolják össze a gazdasági irá-

nyító munkát a politikai tevékenységgel. Ezt a viszonyt elmondhatjuk a párttagok párttagon kívüli műszaki tevékenységére is. Biztató, hogy számuk gyorsan növekszik.

A gyakorlatban tapasztalható azonban a gazdasági vezetők egy részének közömbössége, a politikától való elzárkózása. A párttag-műszakiak egy részénél ez úgy jelentkezik, hogy a pártban képviseli a gazdasági vezetést, és nem a gazdasági munkában a pártot.

Pedig a párttagon kívüli gazdasági vezető nem lehet politikai kérdésekben semleges ma hazánkban. Az üzemi pártbizottságoknak, pártiszervezeteknek a gazdasági vezetés területén dolgozó kommunistáknak feladata, hogy tanítsák meg a gazdasági vezetőket politikizálni. Legyenek ők is politikusi emberek, értsék, hogy a jutalmak elosztása, a bérezés és hasonló kérdések nemcsak gazdasági, hanem politikai problémák is. A kommunisták megbecsülik a szakismeretet, de elvárják a politikai felkészültséget, a politikai ismereteket, a politikai vezetés tudományának elismerését. A termelő munka megköveteli az egyszemélyi vezetés és felelősség elvnek megvalósítását, nem mond ellent a pártellenőrzés jogának. A gazdasági vezető akkor dolgozik helyesen, ha meghallgatja a pártiszervezet, a szakszervezet, a KISZ véleményét minden fontos kérdésben.

A műszakiak saját érdeke is, hogy politikai tevékenységet végezzenek és magukat képezésk. Egyes gazdasági vezetők a mozgalmi szervek képviselőit nem tartják magukkal egyenrangú félnek. Ez különösen megmutatkozik a közép-kaderekénél (szakvezetőknél, művezetőknél), hogy a szakbizalmiakkal a feladatok végrehajtását, annak politikai kihatását nem beszéljük meg. Ennek eredménye, hogy a politikai alátámasztás hiánvos, a műszaki intézkedések, a helyes döntések a végrehajtás során eltorzulnak.

SEGÍTSÉGI KAPCSOLAT

A tudatformálásnak is feltehető, hogy a pártiszervezet és a gazdasági vezetés harmonikusan együttműködjen. A gazdasági vezetés a gazdasági és a politikai munka összehangolásának fontos eszköze. Szélesítsse az üzemi demokráciát.

Az üzemi demokrácia szélesítésének feltétele, hogy a dolgozók a különböző fórumokon nemcsak a feladatok (utasításokat) ismerjék meg, hanem érezzék, hogy a vezetők igénylik segítségüket, tanácsaikat.

Ma még az üzemi demokrácia szélesítésétől egyesek a munkafegyelmet, a műszaki vezetők tevékenységét féltik.

Nem látják, hogy ha a meglévő fórumokat (termelési tanácskozás, üzemi tanács, brigádértelmezlet stb.) megfelelően felhasználják, akkor a gazdasági vezetők és az emberek munkájánál sokkal többet, egymást segítő elvtársi kapcsolatot alakult ki, a dolgozók is megismerik az üzemek előtt álló feladatokat, javaslatokkal, állandó figyelő részvételükkel, a társadalmi tulajdon fokozott megóvásáért vesznek részt a termelő munkában.

Ez a kapcsolat a munkához való új viszony kialakításának első lépése, kezdete a tudatos munkafegyelmeknek.

Gyorsok István

Felelősségvállalás gazdasági kérdésekben

Forró hangulatú taggyűlés István-aknán

István-akna termelő alapszervezetének kommunistái az elmúlt hétfőn tartották taggyűlésüket, amelyen részt vett Rapai Gyula elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára is. A közel 130 kommunista jelenlétében Bodor József elvtárs, az alapszervezet titkára, az MSZMP KB november 18-20-i ülésének határozata alapján ismertette a nemzetközi és belpolitikai helyzetet. Továbbiakban értékelte az alapszervezet kommunistáinak munkáját a decemberi pártbizottság végrehajtása során.

A termelő alapszervezet taggyűlése rendkívül aktívan reagált a beszámolóra. A párttagok hozzászólásaikban kifejtették, hogy

egyértelműen a Központi Bizottság határozatával és azon örömlüknek adtak kifejezést; helyes, ha a párt rendszeres tájékoztatást ad a párttagságnak a nemzetközi és belpolitikai élet legfontosabb kérdéseiről. Felvetették, hogy a tájékoztatás javítása mellett még sürűbben igénylik az ilyen témájú taggyűlési napirendeket. Többen foglalkoztak az üzem gazdasági munkájával és ezen belül a fejlesztési teljesítmények és bérezések problémáival. Hangsúlyozták, tovább kellene javítani a fejtekben dolgozók anyagi érdeklettségét. Mint probléma szóba került, meg kellene vizsgálni a munkaátvitel jelenlegi formáit, mert egyre több panasz érkezik, a fejtek teljesítmények értékelésénél. Többek véleménye szerint a jelenlegi módszerek nem a legigazságosabbak.

István-akna termelő részlegének kommunistái segítséget kértek a taggyűlés vezetőségétől a hajnali közlekedési nehézségek megszüntetéséhez. Nem egy esetben fáradtan, összetörtten, ázva, fázva jutnak a munkahelyükre. Nem elég a fedett váróterem és ha fel is jutnak az autóbusszra, a zsúfolásig megtelt kocsi (amely Meszestől István-aknák jónéhány kilométer) nem segítenek hozzá a munkakezdéshez.

A taggyűlés egyik hozzászólója Rapai Gyula elvtárs, a megyei pártbizottság első titkára volt. Elismerését fejezte ki a megyei pártbizottság nevében a bányászoknak, István-akna kommunistáinak, hogy a rájuk bízott feladatokat teljesítették. Elmondotta, hogy a pártbi-

zottságon tudják, hogy milyen nehéz munka a bányászkodás, és ennek megfelelően értéklik is tevékenységüket.

A tájékoztatás megjavításáról szólva hangsúlyozta, nagyon lényeges, hogy nem csak a párttagságot, hanem a párttagon kívülieket is rendszeresen játékoztatni kell az időszerű nemzetközi és belpolitikai eseményekről.

A tájékoztatás azonban nem csak a népszerű és számunkra is kedvező jelenségekre szorítkozzon, hanem ez alkalommal a dolgozókat érintő valamennyi kérdéstről beszélni kell. Beszélt arról a párttagságnak, hogy az utóbbi időben több vezető párttag és párttagon kívüli ellen kellett fellépni államhatalmi és egyéb eszközökkel azért, mert megsértették a szocialista együttélés szabályait. Ezek az emberek vétettek a párt és a nép ellen. Ezek nem kevések dolgok, de mégis beszélni kell róla. Majd a jelenségek gyakorlati megnyilvánulásairól szólt. Elmondotta, hogy a párttagság és a vezetők nincsenek kinal fallal elzárva a karrierista, könyöklő emberekkel, akiknek egyénisége néhány ingtag jellemző emberre is kihat. Ezek az emberek diktálják a gyors meggazdagodás módszereit.

A pártnak erről az a véleménye, hogy gazdasági kérdésekben a párttagoknak és párttagon kívülieknek egyaránt kell a felelősséget vállalniuk. A gazdasági büncselekményeket nem lehet politikai koncepciók alapján tárgyalni.

Továbbiakban elmondotta, a pártban természetesen magasabb szinten vannak az erkölcsi normák, és a párttagság körében jelentéktelen azok száma, akik a gazdasági vonalon megsértik a párt erkölcsét. De a felelősséget nekik is vállalni kell. Ezekben a kérdésekben

rendkívül pozitív az, hogy a Központi Bizottság decemberi határozatának hatására mind erősebbé válik a becületese emberek hangja, és kezd olyan szemlélet kialakulni, amely elítéli a munkafegyelmek megsértését, a fecsegőket, a naplopókat és ennek a szemléletnek az elterjedése eredményezi majd a hibák felszínre kerülését.

Rapai elvtárs ezután arról beszélt, hogy a párt Központi Bizottságának ideológiai irányelvei felhívták a figyelmünket arra, hogy fel-

kell lépni az egoizmus, a harciasolás szelleme ellen, és ne kíméljük azokat, akik egyéni meggazdagodásukért becstelen eszközökhöz nyúlnak, sárba tiporják a közérdekeket, megkárosítják a dolgozókat. Hangsúlyozta, hogy a párt a jövőben is fel fog lépni az ilyen törekvé-

sekkel szemben és ez erősíteni fogja a pártot.

A becületese dolgozók széles rétegei egyértelműen a párt ezen elvével, hiszen a hibák elleni harc végső soron az ő érdekeiket szolgálja — mondotta befejezésül Rapai elvtárs.

Ca. M.

Hibakereső rejtvenypályázat

Az alább közölt feladványokat csak azok tudják sikerrel megfejteni, akik figyelmesen olvassák lapunkat. A feladat tulajdonképpen nem nehéz. Csupán azokat a hibákat kell

megtalálni és beküldeni, amelyeket 1965. november 23-1, november 30-1, és december 7-1 számunkban elkövetünk.

A megfejtés módja az, hogy az alábbi táblázatba beírjuk a megfelelő válaszokat.

1. Lapunk melyik számában cseréltük össze a képek szövegét?	Lapszám	Melyik oldalon
2. Egy vers 8. sorában értelemzavaró sajtóhiba volt.		
3. Egy sportoló fényképe alól a név lemaradt.		
4. „Telejsíttették” — így jelent meg a teljesítették szó egy tudósításunkban.		
5. „-kás, fiatalos arca nyugodt.” Ez a sor ugyanabban a cikkben kétszer jelent meg.		

Az a fontos tehát, hogy választ kapjunk arra: melyik lapszámunk hanyadik oldalán található a hiba. (Például: a Lapszám rovatba így írjuk be: III. évf. 48. A Melyik oldalon

című rovatba például így írjuk: 6. old.) Ezen kívül annak a cikknek a címére is kíváncsiak vagyunk, amelyben a fenti hibákat felfedezték. Ezt az alábbi táblázatba írjuk be.

A cikk címe	A cikk írója
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	

Beküldési határidő: 1965. december 24.

A helyes megfejtések beküldői között értékes bányászati, képzőművészeti és szépirodalmi könyveket, töltőtollakat és más ajándéktárgyakat sor-

solunk ki. A megfejtéseket és a nyertesek névsorát 1965. december 28-1 számunkban közöljük.

Szorgalmas és eredményes kutatómunkát kívánunk kedves olvasóinknak!

SPORT

HOL művelődünk? SZÓRAKOZZUNK!

Moziműsor

Sikeres évet zárt a Pécsi Bányász kézilabda-szakosztálya

„Erdemes volt küzdeni, lemondani megérte a sok fáradság, mert az hogy ma itt ünneplés keretek között világbajnokot köszöntünk, ez nem utolsósorban a Pécsi Bányász Sportkör 15 éves munkálatlan munkájának eredménye!” — mondotta a Pécsi Bányász kézilabda szakosztályának évzáró gyűlésén Kovács István elvtárs, aki már hosszú esztendő óta egyik buzdítója a csapatnak. Amikor a meszes munkásszálló területen asztalnál az ünneplőruhás kézilabdás lányok és fiúk helyet foglaltak, tapasal köszöntötték a Pécsbányatelepi Általános Iskola úttörőzenekarát és kispajtsáit, bizony nem igen jutott eszébe senkinek sem, hogy nem mindíg állt ilyen közületekben a bányász-sport. Azt már csak az idősebb generáció tudná elmondani, mennyire reménytelennek tűnt a munkáldőkezdemény, mennyire csak álom volt az ilyen díszvacsora. Hogy nem kis jelentőségű esemény céljából jöttek össze az ünneplők, azt bizonyítja, hogy megjelent azon Vig Árpád elvtárs a Bányász Szakszervezet titkára, Rózsahegy Mátyas elvtárs az MTS, Stier József elvtárs a trüszti pártbizottság, Bachman Mátyas a trüsz képviselője. Az ünneplőket Markwart Károly a szakszervezeti trüszbizottság titkára köszöntötte.

— Büszkeséggel és örömmel tölti el bennünket a sportkör kézilabda szakosztályának 1956. évi munkája, tevékenysége és eredményei. Az elért szívós kitartó munka, sikerrel és kudarcok sok-sok verejték juttatta el a csapatot arra a szín-

vonalra, amelyen jelenleg áll. A kézilabda szakosztály sok-sok dicsőséget szerzett a Bányász névnek. Eredményeinket nemcsak a megyében, de országosan is, sőt külföldön is figyelemmel kísérik. Női kézilabda csapatunk az NB I-ben a 3. helyet szerezte meg, ezzel kivívta a vidék legjobb kézilabda-csapatát a Férfi kézilabda-csapatunk eredménye is kiváló, hiszen az NB I-es bajnokságban a 6. helyet érték el.

Schmidt Jenőné, a világbajnok kézilabda-csapat tagja

Sok mindenről szolt még ezután. Főképpen arról, hogy a szakosztály minden tagja becsületesen teljesíti feladatát a szakmai és

társadalmi munkában, valamint a tanulásban egyaránt. Sok szó esett a Pécsbányatelepi Általános Iskoláról, ahol elsősorban kezdtek ezt a sportágat űzni, és ahonnan kiváló kézilabdások egész sora került ki. Köszönetet mondtak a férjeknek és feleségeknek, akik lehetővé tették, hogy élettársaik, ennek a szép, de sok időt lefoglaló sportágnak szentelhessék idejüket.

— Büszkék vagyunk arra — mondotta —, hogy a kézilabda-szakosztályunk több olyan válogatottnak van, akik méltóan képviselték a magyar és ezen belül a bányász színéket. Szívvel köszöntjük Schmidt Jenőné, a világbajnokságot nyert magyar női kézilabda-csapat tagját! Amikor Schmidt Jenőné a válogatottba került még nem tudtuk, hogyan fog szerepelni. Hogy oda bejutott, nagy önbizalmat és jogos büszkeséget adott mindannyiunknak. A válogatottban úgyis jól ráéptették a csapatjátékot és Schmidt Jenőné megfelelt a várakozásoknak. Nemcsak a mi várakozásunknak, hanem a sport vezetőinek, országos szakembereinek várakozásait is igazolta, — mondotta befejezőül Markwart elvtárs.

Mindenki meghatódott, amikor Schmidt Jenőnének átadták az ajándékokat, amelyek sport-pályafutásának jelentős állomására emlékeztetik majd. Zenélő cigarettadoboz, arany pecsétgyűrű, kristálytál, bányászlámpa mind-mind

azt a szeretetet bizonyította, amellyel a megye, a város, a trüsz vezetői értéklik és segítik a Bányász kézilabda-sportot. A jókívánások nemcsak a világbajnoknőnek szoltak, hanem Zákányi Bálint edzőnek is, aki szerénység-

Vig Árpád, a Bányász Szakszervezet titkára köszöntőjét mondja

gel, szakmai hozzáértéssel, kitartó edzői és nevelőmunkával hozzásegítette az eredményhez.

A késő esti órákig szóragoztak, ünnepeltek együtt a kézilabda-szakosztály vezetői, sportolói.

Az évzáró ünnepség résztvevőinek egyik csoportja

IV.

A Pécsi Dózsa színelében egy bogár túrán és két hazai nemzetközi mérkőzésen vettem részt. Jánosom az angol Tottenham ellen 3:2-re győztünk. Egy gól is rúgtam. Bolgár túrák alkalmával szerepeltem Plovdivban és Szófiában. E két városban rendezett találkozókon tapasztaltam, hogy mennyivel keményebben játszanak külföldön, s mennyivel többet megenged, s játévezető mint lúthoz. Két maradandó emlék van a plovdivi mérkőzésről. Az egyiket Kresz Sanyi barátom szolgáltatta. Nagy futballszereplőre jellemző, hogy sűrűn látzott és a küzdelem hevében kifordult a térd. Hordágyon vittek az öltözőbe. Az orvos visszarakta, és utána mintha semmi sem történt volna tovább folytatta a mérkőzést. A másikat Lób Gyuri barátom szolgáltatta. Egy hivatalosak voltak egy bor-üzembe. ahol trüsz történetet meséltek. Az éjszakai forduló „kóstolón” mindenki jól felelt a garatra. Búcsúajándékul üveket és kanocsókát kaptunk. A másikat Lób Gyuri barátom szolgáltatta. Egy hivatalosak voltak egy bor-üzembe. ahol trüsz történetet meséltek. Az éjszakai forduló „kóstolón” mindenki jól felelt a garatra. Búcsúajándékul üveket és kanocsókát kaptunk. A másikat Lób Gyuri barátom szolgáltatta. Egy hivatalosak voltak egy bor-üzembe. ahol trüsz történetet meséltek. Az éjszakai forduló „kóstolón” mindenki jól felelt a garatra. Búcsúajándékul üveket és kanocsókát kaptunk.

Egy sportember életútja

Keszler Mátyás visszaemlékezései

együtt nekem is volt valami érdemem. Ha nem is voltam nagy játékos, de azzal a suta bal lábammal néhány kellemes emléket szereztem egyesületimnek, szurkolóimnak és jómagamnak.

Eppen ezért kellemetlenül érintett a következő kis epizód: 1956 kezdetén Orczfalvi István megvált az egyesületről. Helyettese dr. Kalocsai Géza lett. Első ténykedése az volt, hogy összeírta, kire számíthat. A következőket mondta nekem: „Tudom, hogy jó játékos vagy, de ha a csapatba be akarsz kerülni, sokkal többet kell edzeni mint a többieknek és le kell mondani az evésről és ivásról!”

Erre úgy válaszoltam, hogy elmentem az egyesületről. Mint később sikerült, eredményességem is volt olyan veszélyes. A játékosok nagyon sok edzésen a kapu mögött napoztak.

Ötvenhatot írtak, amikor a Pécsbányatelepi Bányászhoz kerültem. A Bányász ekkor a megyei I. osztályban szerepelt Krivanek Vilmos edző irányításával. Rajtam kívül ehhez a csapathoz jött a Pécsi Dózsától Varga, Kovács és Gyurkó. A bajnok rajt előtt azt a célt tűztük ki magunk elé, hogy

felbomlott az egység és pillanatok alatt kaptunk hét gólt. A vereség miatt — minthogy én voltam az egyik ludas — a következő mérkőzéseken kimaradtam.

1958 március 16-áról is kell szólnom. A Zalaegerszegi TE — Pécsi Bányász 2:3-as eredménnyel végződött. A meccset Kovács — Illés, Szóke, Bacsur — Molnár, Varga — Kása, Pintér, Mező, Keszler, Gyurkó összeállításban játszottuk. Mindhárom gólként Kása szerezte. E mérkőzés előtt hétven edzőnk Krivanek Vilmost a vezetőedzőnek nagyon megdorgálta a csapat gyenge szerepléséért. Mi „Bizonnyitással” megerepléztük a mérkőzést.

Az április 27-i soproni mérkőzés után Krivanek Vilmost leváltották s ideiglenesen engem bíztak meg a csapat edzésével. Emellett továbbra is játszottam. A május 5-i összecsapáson 3:1-re nyertünk a Veszprémi Haladás ellen. Az első félidőben hibába támadtunk többet, a vendégek juttattak 1:0-as vezetéshez. Féldőben egy iskolás fiú egy cédulát nyújtott át Szabó János szakosztályvezetőnek, melyen ez állt: „Ez a vége a támadó játéknak!”

Feladója a sérített, előző edző: Krivanek Vilmos volt. Az első 45 perc után egy olyan második féldő következett, amelyre mindenki szívesen emlékezik vissza. Olyan játékokat produkáltunk, melyből most is jó lenne egy kieli! Az sem volna baj, ha NB I-es csapattól látna az ember...

(Folytatás következik)

Park (Pécs): December 14—15-ig: Fantomas. Szélesvásznú, francia, színes film. 16—19-ig: A híd. Szélesvásznú, szinkronizált, nyugatnémet film. 20—21-ig: Szamurájhűség. Szélesvásznú japán film. 18 évtől. Fél 5, fél 7, 9 óra. Matiné 19-én: Hattyúdudal.

Petőfi (Pécs): December 14—15-ig: Fantomas. Szélesvásznú, színes, francia film. 16—19-ig: Szamurájhűség. Szélesvásznú, japán film. 18 évtől. 20—21-ig: Keletré menetek. Szovjet film. 4, 6, 8. Matiné 19-én: Elhagyott férj.

Kossuth (Pécs): December 14—15-ig: Az óceán vándora. Szovjet film. 16—22-ig: Fantomas. Szélesvásznú, színes, francia film. 5, 7, 9 óra. Matiné 19-én: Kettőtör amulett. Modern filmsorozat 19-én fél 3 óra. Székvilág. Exkluzívfilmsorozat, 20-án 9 óra. Szörnyetegek. Délelőtti előadások minden nap 10 óra. 14—15-én: Óceán vándora. 16—18-án: Szamurájhűség. 21—22-én: Fantomas. 22-én: Keletré menetek.

Zrínyi (Komló): December 14—15-én: Hölgyeim vigyázz! Szélesvásznú, szinkronizált, francia film. 16—17-én: Hány János. Szélesvásznú, színes magyar film. 20—21-én: Igeden vér. Szovjet film. Hétköznap 8, vasárnap 6, 8 óra. Matiné 19-én: Szombattól hétfőig.

Május 1 (Komló): December 14-én: A katona apja. Szovjet, szinkronizált film. 15-én: Robbanás. Szélesvásznú, szinkronizált, román film. 16—19-ig: Amerika éjjele. Szélesvásznú, olasz, színes film. 20—21-én: A gyilkos halála. Szélesvásznú, csehszlovák film. 4, 6, 8 óra.

Gesztenyés (Komló): December 14-én: Könnyű élet. Szovjet, szinkronizált film. 19-én: Volt egyszer egy öregember. Szovjet, szinkronizált film. 4, 6 óra.

Meszes Kultúrothon: December 14—15-én: A szép Antónia. Szélesvásznú, olasz film. 16 évtől. 17—19-ig: Robbantunk bankot. Szélesvásznú, francia, szinkronizált film. 21—22-én: Van, aki forrón szereti. Szélesvásznú, amerikai film. Hétköznap 6, vasárnap 4, 6 óra.

Jószerecsát (Pécs): December 14-én: Baracktojás. Bolgár, szinkronizált film. 16—17-én: Iszony. Szélesvásznú, magyar film. 16 évtől. 18—19-én: A gyilkos halála. Szélesvásznú, színes, csehszlovák film. 20—21-én: Limonádé Joe. Szélesvásznú, csehszlovák film. 21—22-én: Altona foglyai. Szélesvásznú, olasz, szinkronizált film. Hétköznap 7, vasárnap 3, 5, 7 óra. Matiné 19-én: 9 óra. 101 kiskutya. 11 óra. Szórakozott professzor.

Jószerecsát (Szászvár): December 14—15-én: A generalis. Amerikai film. 18—19-én: Éjjeli vendég. Szélesvásznú, csehszlovák film. 21—22-én: Altona foglyai. Szélesvásznú, olasz, szinkronizált film. Hétköznap 7, vasárnap 3, 5, 7 óra. Matiné 17-én, a történelmi sorozatban: Kocsubej

Május 1 (Vasas II): December 14-én: Akasztottak erdejé. I. II. Szélesvásznú, szinkronizált, román film. 16—17-én: Igeden vér. Szovjet szinkronizált film. 18—19-én: Robin Hood új kalandjai. Szélesvásznú, színes angol film. 20—21-én: Egy szobalány naplója. Szélesvásznú, francia film. 18 évtől. Hétköznap 7, vasárnap 3, 5, 7 óra. Matiné 19-én: Döntés jogá.

Mecseknádasd: December 15-én. 16-án: Ugrás a sötétben. Csehszlovák film. 18—19-én: Tilos a szerelem. Magyar film. 22-én: Utódlékek voltak. Jugoszláv szinkronizált film. Hétköznap 8, vasárnap 6, 8 óra. Matiné 18-én: Kolombus hajónása.

Óbánya: December 18—19-én: Lövés a ködben. Szovjet, szinkronizált film. 8 óra.

Mánfa: December 15-én: Udvari bolond. Amerikai film. 18—19-én: Hajrá, franciák! Francia film. 22-én: Tíz aranyérem. Magyar film. Hétköznap 6, vasárnap 5 óra.

Béke (Hidas): December 14—15-én: A kém nyomában. Lengyel, szinkronizált film. 17—19-én: Egy nyáron át táncolt. Svéd film. 21—22-én: Iszony. Szélesvásznú magyar film. 16 évtől. Hétköznap 7, vasárnap 4, 7 óra.

Zengő Gyöngye (Hosszúhetény): December 14—15-én: Szívifájdalmam, Hiroshima. Szélesvásznú, japán film. 18—19-én: Limonádé Joe. Szélesvásznú, csehszlovák film. 21—22-én: Egy nyáron át táncolt. Svéd film. Hétköznap 7, vasárnap 5, 7 óra.

Zalka Máté (Pécsbányatelep): December 17-én: Robin Hood új kalandjai. Szélesvásznú, színes angol film. Fél 6 óra. 19-én: Jánosik. II. rész. Színes, csehszlovák film. 5 óra.

A televízió műsora

DECEMBER 14, KEDD

8.05: Iskola-tv. 16.18: Erő és ügyesség. Közvetítés egy szovjet lötenyészte telepről. 17.30: Hírek. 17.35: A Magyar Hírdető műsora. 17.50: Kukantó. 18.30: A hét könyvel. 18.35: Találkozás a stúdióban. Beszélgetés a XXII. ker. vezetőivel. 18.55: Esti mese. 19.05: Berkesi András színműve 2 részben: Viszontlátásra, Harangvirág! A közvetítés szünetében: 20.15: TV-híradó. Napi jegyzetünk. 22.10: TV-híradó 2. kiadás.

DECEMBER 15, SZERDA

16.58: Esettel és palettával a berlini Karácsonyi Vásáron. 17.30: Zenekedvelő gyerekek. 18.15: Hírek. 18.20: Nagy felfedezések. Földi paradicsom. 18.50: Sokszemközt. Aktuális ipari riport másor. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-híradó. Napi jegyzetünk. 19.55: Kettő a sztyeppén. Magyarul beszélő szovjet film. 21.10: Könyvek a színpadon. 22.10: TV-híradó 2. kiadás.

DECEMBER 16, CSÜTÖRTÖK

8.05: Iskola-tv. 10.10: Kettő a sztyeppén. Magyarul beszélő szovjet film. 11.25: Egy énekes története. Amerikai kisfilm. 13.35: Környezetismeret — olvasás. 13.55: Földrajz. 15.25: Magyar nyelvtan. 15.35: Slavia Praha—Bp. Honvéd. Bajnoksápatok Európa Kupája kosárlabdamerkőzés. 17.35: Hol volt, hol nem volt... 18.05: Hírek. 18.10: Levél Tanganyikából. 18.20: Mezőgazdasági szaktanfolyam. A tőkék alakítása és metszése a szélessoros szőlőkben. 18.35: A művészet legyen mindenkié. 18.55: Telesport. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-híradó. Napi jegyzetünk. 19.55: Nótások. 20.15: Az utolsó pillanat (Leclerc felügyelő). Magyarul beszélő francia rövidfilm-sorozat. 20.40: Bettie Davis. Amerikai dokumentumfilm. 21.05: Egy hangversenyrendező emlékezéseiből. 21.35: A pályaválasztásról. 21.55: TV-híradó 2. kiadás.

DECEMBER 17, PÉNTEK

8.05: Iskola-tv. 10.00: Kölesőnkért feleség. Magyarul beszélő angol film (14 éven feülieknek). 11.05: Telesport. 13.35: Iskola-tv. 17.15: Politikai tanfolyam. A szocialista világrendszer. 18.00: A Magyar Hírdető műsora. 18.10: Az Iskola-tv postája. 18.30: Iskola-tv. 19.00: Téli falusi esték. 19.45: Anyagbörze. Ipari riportmúor. 20.38: Balalajka-virtuóok. Közvetítés Moszkvából.

DECEMBER 18, SZOMBAT

10.03: Loulstanai érejel. Amerikai film. 17.23: Hírek 17.00: A Magyar Hírdető műsora. 17.40:

Nyílt tárgyalás. Társak nélkül. A falun élő fiatalok problémáiról. 18.40: A TV jelenti. Aktuális riportműsor. 19.20: Esti mese. 19.30: TV-híradó. 19.50: Szombat esti konferansz. 20.00: Részletek a Circo Medrano Cirkusz műsorából. 21.40: Szabálytalan bünyű. Magyarul beszélő angol filmsorozat. 22.40: TV-híradó 2. kiadás.

DECEMBER 19, VASÁRNAP

8.58: Nemzetközi Gyermekrajz Kiállítás. Közvetítés Moszkvából. 9.30: Iskola-tv. 10.00: Mit tudnak a bábok? Bábrevü. Az intervízió műsora. 10.45: Földi Maxi kalandjai. Magyarul beszélő amerikai rajzfilmsorozat. 11.10: Bp. Vörös Meteor—BVSC bajnoki jégkorongmérkőzés közvetítése a Kispadionból. 15.58: Mezőgazdasági szaktanfolyam. 16.15: A Magyar Hírdető műsora. 16.25: Kisfilmek és alkotók. 17.10: Szózatunk. Az első vihar. 17.50: Nevezzünk! Piszkos munka (Stan és Pan). Amerikai burleszkfilm. — 18.10: Nyomorultak. Magyarul beszélő olasz film. VI. rész. — 19.20: Esti mese. — 19.30: TV-híradó. 19.50: Sporthírek. 20.00: A világ múzeuma II. A Drezdai Képtár. 20.00: Irodalmi Képeskönyv. 21.15: Farkas könyvű zene. Francia film-összeállítás. 21.40: Az érem harmadik oldala. Komlós János műsora. 21.50: TV-híradó 2. kiadás.

MESSEKI BANYASZ

A mecseki bányászati dolgozók heilapja
Felelős szerkesztő: Gyevi Károly
Szerkesztőség:
Pécs VI. (Pécsbánya)
Kőrház tér 7. II. emelet
Telefon: 65-28, 65-31, 18-58 36-02
(11-85 mellék)

Kiadja: A Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11.
Telefon: 15-32, 15-33, 50-00

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Felelős vezető: Melles Rezső

Terjesztesse a Magyar Posta
Előfizethető a helyi postahivataloknál, kézbesítőknél és az Üzemeltetői sajtófelelősöknél
Előfizetési díj félévre 1020 Ft.
Éves díj 2040 Ft.
Megjelenik minden kedden
Indexszám: 28 17

MECSEKI Bányász

A MECSEKI SZÉNÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. DECEMBER 21.

Az 1966. évi népgazdasági terv

A Kormány Tájékoztatási Hivatala közli:

A Minisztérium megállapította a 1966. évi népgazdasági tervet. Megállapította, hogy a népgazdaság 1965-ben az MSZMP Központi Bizottságának 1964. decemberi határozatában megjelölt módon, eredményesen fejlődött. Dolgozó népünk szorgalmas munkájával sikerült teljesíteni, egyes területeken kedvezően túlteljesíteni az 1965. évi népgazdasági terv számos fontos előirányzatát.

Az ipari termelés emelkedésének körülbelül 80-90 százaléka a termelékenység növekedéséből származik. A búza termésátlagos kimagasló volt, a hazai termés maradéktalanul biztosítja az ország kenyérét, a mezőgazdaság egészének termelése azonban nem érte el a tervezettét. A külkereskedelmi forgalom egyenlege valamivel kedvezőbb a tervezettnél.

Ipar

El kell érni, hogy a nemzeti jövedelem, mintegy 4 százalékkal emelkedjen. Ez lehetővé teszi, hogy a lakosság fogyasztása 2,5-3 százalékkal, az állóalapot (termelési eszközök, lakóházak, oktatási, egészségügyi és hasonló célokat szolgáló épületek és felszerelések, közművek stb.) bővítésére fordított összeg pedig mintegy 4 százalékkal nőjön az ez évihez képest.

A beruházások jövő évi előirányzata 44-45 milliárd forint, ez az ideig várható teljesítésnél 2-3 milliárddal több. A terv a beruházási eszközök további összpontosítását írja elő.

1966-ban mintegy 340 népgazdaságilag jelentős beruházást helyeznek üzembe. Ezek között van a pécsi Erőmű 100 megawattos bővítése, a Borsodi Vegyikombinát kaprolaktám üzem, a szegeci gumigyár, a szegedi textilgyár bővítése, a nagylaki porgyűrűgyár, a szolnoki papírgyár bővítése, a bajai hűtőházak több áruháza és szálloda.

A jövő évi új beruházások a későbbi fejlődés megalapozását szolgálják. Megkezdődik a 400 kilowattos kooperációs távvezeték építése, a DCM műszernye, a szolnoki épületemgyár, a miskolci házépítő kombinát, a látatlan papírgyár, a papírfeldolgozó üzem rekonstrukció, a nagykovácsi és a debreceni konvertergyár, a balatonfüredi és a belatonalmádi szállodák kivételése. Jelentős összegek fordultak a közúti járműgyártás fejlesztésére.

A terv az ipari termelés az idei várható szintnél 4-6 százalékkal magasabban irányozza elő. Az átlagos növekedés ütemét meghaladva, 70 százalékkal emelkedik a vegyipar, 7 százalékkal a villamosenergiaipar és 6 százalékkal a gépipar termelése. A könnyűipar termelése keveset, 4 százalékkal, az élelmiszeriparé 2-3 százalékkal lesz magasabb az ideinél.

Az energiaforrások termelésében és felhasználásában emelkedik a gazdaságosabb tüzelőanyagok aránya; mintegy 45 százalékkal nő a földgáz termelése.

A lakosság szükségleteinek kielégítésére a belkereskedelem több árut kap. Feladatunk a terv, hogy az ipari termelés jobban, rugalmasabban alkalmazkodjon az igényekhez. A belföldi szükségletek kielégítésével együtt nagy gondot kell fordítani arra, hogy az export a jövő évben is tovább növekedjen. Így

A 42 milliárd forintnyi beruházás nyomán sok új létesítménnyel, géppel gazdagodott az ipar, a mezőgazdaság, a közlekedés, fejlődött a lakosság kulturális, egészségügyi és szociális ellátása, nőtt a lakások száma.

Az eredmények mellett azonban több területen még csak kezdeti előrehaladás jelentkezik. További erőfeszítéseket kell tenni, hogy azt termeljék, amire a hazai és a külföldi piacon szükség van, a műszaki fejlesztés meggyorsuljon, a termelés gazdaságosabb legyen, a beruházási eszközöket jobban összpontosítsák, a munka- és az üzemszervezés javuljon.

Az 1966. évi népgazdasági terv a következő fő célkitűzésekben foglalja össze a harmadik ötéves tervidőszak első évének feladatait:

zógazdaság az ideinél mintegy 5 százalékkal több mütrágyát használjon fel.

A felvásárlás a jövő évben — az előirányzatok szerint — mintegy 5 százalékkal haladja meg az ideit. A terv azzal számol, hogy a megfelelő termelési intézkedések eredményeként, normális időjárás esetén, a gyümölcsfelvásárlás mintegy 35-40 százalékkal, a zöldség pedig megközelítően 30 százalékkal nő. A terv szerint az állatok és állati termékek felvásárlása 2-3 százalékkal emelkedik.

Folytatódik az ár- és belvizek elleni védekezés. Tovább építik és erősítik a dunai gátakat. Befejeződik a Zagyva és a Tarna árvízvédelmi töltéseinek építése. Jelentősen javul a Tiszavölgy egyes területeinek vízgazdálkodási helyzete.

(Folytatás az 5. oldalon)

Csökken a tröszt termelése, Pécsbánya, az Északi Üzemek kiemelkedő munkásikere

December 11-től 19-ig mintegy három százalékkal csökkent a tröszt termelése. Egy hét alatt mintegy 5 ezer tonna adósságot szedtek össze az üzemek. Érdekes viszont, hogy Pécsbánya továbbra is tartja vezető helyét, s nemsokkal marad el mögötte az Északi Üzemek sem. A sereghajtó szerepét továbbra is Kossuth-bánya tölti be. Az elmúlt héthez képest csak kis mértékben változott az üzemek állásának sorrendje.

1. Pécsbánya	106,4%	1805 tonna többlet
2. Északi Üzemek	100,4%	45 tonna többlet
3. Zobák-akna	99,7%	87 tonna adósság
4. Vasasbánya	98,1%	447 tonna adósság
5. Szabolcsbánya	93,8%	2762 tonna adósság
6. Béta-akna	92,2%	2242 tonna adósság
7. Kossuth-bánya	90,2%	6666 tonna adósság

A tröszt ebben az időszakban 96,8 százalékosat ért el, a lemaradás 8355 tonna. A minőségi széntermelésben 95,2 százalékosat értünk el, a hiány 11 223 tonna. Egyedül szenesmeddőben mutatkozik 2868 tonna többlet, a százalékos teljesítés itt 110,5. Romlott a tanbánya eredménye is, december 19-ig csak 62,9 százalékra teljesítette előirányzatát. A lemaradása 869 tonna.

A két srácnak jökedve van. Réder Simon kicsit mokányul leszegett fejfel, félszegen mosolyog. Hegyi Laci, ez a vékony, élénkarcú fiú azonban nem zavartatja magát.

— Azt hittük, hogy ugratnak bennünket... Még hogy hozzánk egy újságíró jönne! A mester nevetett is, amikor mondta. Na, gondoltam ezt nem szabad bevenni...

— Most, hogy ilyen jól alakult ez az „inastrefának” vélt dolog, egycsapásra közlekenyek, beszédesekek lettek. A Karbantartó Üzem lakatosmühelyének egyik sarkában beszélgetünk.

— De hát ti bádogos- és vízvezetékészrelo szakmát tanultok. Mit kerestek itt a lakatosmühelyben?

— Mit keresünk? — kérdez vissza Hegyi Laci. — Dolgozunk. Először meg kell tanulni dolgozni. Megismerni a szerzőszámokat, az alapfogásokat hiszen tetszik érteni...

— De mégis, mit dolgoztok? — Most például hegesztieni segítettünk — így a kerekkepű Réder Simon. — De ha kell, reszelünk, fúrunk. Készorülünk... Szóval mindent, ami jön.

— Elsőevések vagytok, igaz? — A fejükkel intenek igent. Laci még hozzáteszi: — Hamarosan átmegyünk a vízvezetékészrelokhöz. És akkor tényleg megkezdjük a szakma tanulását.

— Miért? Talán itt nem jó? — De. Szeretünk itt lenni — bizonygatják mindketten. — Új műhely, szép, világos... Csakhogy a választott szak-

mánkat kell megtanulnunk. — Választott? — Laci elért a kérdést.

— Igen, az. Habár... — Nos? — Gondolkodik kicsit. — Habár én eredetileg fűtésrelo akartam lenni. De nem volt hely. Most megtanulom a vízvezetékészreloést. Rokonszakma, nem? És hogy majd a bádogosmühelyekhez is értek, az nem baj, sőt... — Simon? — En festőnek készültem. De most már rájöttem, hogy a vasas szakma mégis szebb.

Ez is karácsony

Lenn, a néma aknán, bús egyedül lenni az előre dolgozott műszak csendje, három napra elbújt a megszokott zaj duruzsoló, harsogó elevelje, három napig biz csak emlék lesz mostan az omló kő, a mindent befestő szén, nem lesz, ki vitázzon sportról, könyvről még a kasban, a műszak elején.

Elpilledt szárnyakkal terül az ünnep, a lét ritmusa kihagy pár ütemet, egy maroknyi embernek mégsem a szó, a tévé-műsor jelzi az ünnepet. Tűzörök, mentősök köz-karácsonya, de szép s meghitt, érzik az akaratot, az egymásra néző szemek titka nyílt, — ha a gázban elesnék, nem hagyna ott! Igen, ez is karácsony. Ez is ünnep. Embri szívek egybe fonódása, mikor ajándék helyett is ajándék a bizalom: — a másik önnön mása. Így tompl el a közös és éles érv, — van egy fiam, együtt örülne velem, és gondolat úzi a gondolatot: — ott kell, hogy legyenek, mert kell segítenem!

Ünnep. Karácsony. Csak csöpp fenyő jelzi. Sziréna épp úgy szólhat, mint más napon, a szemekben az éjjeli útásra egy mindig új, de régi fogadalom. és a Természet örökzöld hitnöke fénylő tekinteteket von magára, meleg és összeforrt szemek ezek, csengő fénye a béke hagyományja.

Pécs, 1965.

Kimpf László

Tizenötévesek

— A szüleitek nem szóltak bele a választásba? — Tagadóan rázzák a fejüket. — Csak azt akarják, hogy jó munkások legyünk.

— Ez sem egy utolsó kívánság. Laciék különben heten vannak testvérek. Apja a bányában megrokkant, egy ideig nyugdíjat kapott. Most éjjeliőr. Édesanyja a távfűtésnél köz-

— Nekem is. De a gyakorlati munka azért jobban megy, mint a sulis. Főleg a szakrajz, az nagyon nehéz — mondja Simon.

— Most a szabadidőről kérdelek. Laci az iparitanuló-iskola rádiószakkörébe jár. Most még csak az alapfogalmakkal ismerkednek: ellenállósággal, kondenzátorokkal, tekercsekkel. De irtó érdekes — mondja.

— Nekünk a faluban van egy kis klubunk. A tsz-tól okfélé társasjátékokat kaptunk a társadalmi munkaért — mondja Simon. — Van például egy villamos játék, az nagyon klassz. Történelmi kérdésekre kell felelni és ha helyes a válasz, kigyullad egy kis lámpa. — Nos, hát ilyenek ők ketten. Nem különben, de nem is rosszabbak a többi tizenötévesnél. Gyerekek még tudják neképpen, de egy kicsit már felnőttszemmel nézik a világot. Tíz munkások, jó szakmák akarnak lenni. Egyelőre a tizenötök, de korábbiak se. Most az üzemben is otthon vannak mindenütt az igazságtalan, hogy a becsület megbecsülés itt kezdődik. — B. J.

A termelő ember nem termelő eszköz!

Jobban kell kihasználni a munkaidőt — Minden brigád kapjon maximális segítséget a vezetőktől

A Megyei Pártbizottság propaganda és művelődési osztálya a Mecseki Szénbányászati Tröszt komlói és meszesi munkásszállójában beszélgetést szervezett. Az eszmecsere során a szállókban lakó bányászok elmondták, milyen problémákkal találják magukat szemben a mindennapi munkájuk során, milyen intézkedéseket várnak a vezetőtől és hogyan vélekednek az országos politikáról, a nemzetközi élet eseményeiről. Egyszóval mindenről szó esett ezeken a beszélgetéseken, ami a ma emberét érdekli és érinti.

Természetes, hogy legtöbbször az üzemi léttel kapcsolatban fejtették ki véleményüket és főként a visszasszágokat vették célba.

Különösen sokan boncolgatták a fizikai dolgozók és a műszakiak, illetve az adminisztratív dolgozók közötti viszony alakulását. A beszélgetés során kialakult kép bizonyos szembenállásról tanúskodik. Az elmondott példák és a többek által is meg erősített esetek kapcsán arra gondolhat a külső szemlélő, hogy a fizikaiak és a műszakiak, a vezetettek és a vezetők kapcsolata több munkahelyen uralmi viszonyra meredett.

Sok esetben a termelő embert termelő eszközként kezelik, gyakran sérítik meg az emberek önértékét, néha a drill eszközzel igyekeznek munkafegyelmre „nevelni.”

Többen elmondták, hogy István-aknán általános jelenség a goromba beszéd. Az egyik komlói bányáuzemben a kiszállások között a csapatokkal, hogy meghosszabbítják a munkaidőt és nem engedték kiszállni a kasnál gyülekező csapatokat. Nem a munkaidő meghosszabbítása volt sértő. A módszer. Ha kell, dolgozunk félórával tovább, de annyit elvárunk, hogy legalább beszéljenek veünk, — mondják a dolgozók és tegyük hozzá: igazuk van. Egy másik eset szintén Komlón történt: az egyik aknán márka nélkül szálltak le néhányan. Ez szabálytalan,

adott esetben súlyos következménye is lehet az ilyen fejelmezatlenségnek. Akik elkövették, maguk is elismerik ezt. Sőt, az ilyen eset kapcsán a pénzbüntetés jogosságát sem vonják kétségbe. Ámde, a szönbányászati eseten nem pénzbüntetés volt a következmény, hanem az, hogy a márkákat egyszerűen kidobták az ablakon. És más nap az új márkák fejében kértek mindenkitől húsz forintot. Az eset nagyon hasonlít a régi kaszárnyaélet légkörében divatos „kitolások”-hoz. Hogy sokáig nem tértek napirendre e fölött a bányászok, aligha csodálható.

A bányában dolgozókat sérti az irodákban kialakult állapot is. Keserűen mondta el az egyik komlói bányász, hogy órá rákiabáltak a bányában, amikor onni látták. Megfenyegették, hogy legközelebb kirúgják a kezéből a zsíroskenyert. Ugyanakkor az irodákban vigan uzsonnáznak, kávéznak, büfébe járnak. Ennek kapcsán jutottak néhányan arra a következtetésre, hogy

bizonyára lehetne csökkenteni az irodákban dolgozók létszámát, ha ott is jobban kihasználnák a munkaidőt.

Meszesen a lakáselosztások ügye is szóba került. A vélemény: aránytalanul kevés lakás jut a fizikaiaknak.

Sok szó esett az emberi kapcsolatokon és az egyéni sérelmeken túl a tervszerűségről, takarékoságról, a termelés kérdéseiről is. A legtöbben a pazarlás, a nemtörődomség és a felelőtlen szembetűnő esetei kapcsán szüregtették az illetékesek intézkedését.

Szinte egyöntetűen állapították meg, hogy milliós értékeket lehetne megmenteni a bányában gondosabb anyagkezeléssel, ésszerűbb szervezéssel. Az István-aknán „népekről” sok szó esett Meszesen. Megrendelték, de nem is használták, nem is használják őket. Ott roszdásodnak a bánya udvarán,

mindenki szeme láttára. És hiába kérdezték egymástól az emberek: ugyan miért volt erre szükség, nem kaptak még eddig feleletet. Pedig már szakszervezeti gyűlésen is szóba került, párttaggyűlésen is. Még mindig nyitott a kérdés: miért nem viszik a népeket oda, ahol használni is lehetne őket.

Komlón, a bányában pusztuló értékek megmentését javasolták. A jelenleg a vágatokban maradó és elkallódó faanyag és vasszerkezetek megmentése érdekében érdekes lenne intézkedéseket fogantatosítani. Ez amellett, hogy komoly értékek megmentését jelentené, csökkentené a balesetveszélyt is. Jelenleg ugyanis — mint elmondták — sok helyen a felhalmozott, de felhasználásra nem kerülő anyagoktól alig lehet mozogni. Nem minden él nélkül jegyezte meg valaki, hogy a vágatokban rendszerint csak akkor teremtenek tökéletes rendet, ha „felülről” kapnak látogatót. Olyankor még fel is separik a vágatokat...

A bányászok figyelmét azonban a bányán kívüli visszasszágok sem kerültek el. Mint a szervezeti feladatokról származó pénzpocsékolás kirívó példáját említették meg a komlói Lenin téri rendezése során felépített, majd lebontott támfal történetét.

Szóba került a vágáriskola tatarozása is, ahol a helyiségek kifestése után kezdtek a falba vésni a villancsengők vezetőket. Az ilyen esetekben jogosnak tartanák a felelősségrevonást

— mondják többen — hiszen a bányában a kisebb vétségek esetében, az összehasonlíthatatlanul kisebb károk okozták is szigorúan megbüntetik. Semmiképpen sem tartják igazságosnak, hogy a szervezeti feladatokból eredő károkért rendszerint elmarad a felelősségrevonás.

Természetesen, a kényes kérdések is szőnyegre kerültek a beszélgetések során. Többen is elmondták, hogy aránytalanul tartják a keresetek alakulását. A vágárok

keresete alig haladja meg a külszínen dolgozó szakmunkások keresetét. A vélemények szerint ez az egyik oka annak, hogy a bányász-mesterség elvesztette a korábbi vonzerejét. Ezzel magyarázzák azt, hogy a vágáriskola elvégzése után többen nem a bányában, hanem más szakmában helyezkednek el. Így a bányászati is elesik a megfelelő képzettségű utánpótlástól, a vágáriskolában tanulókat más szakmában nem lehet megfelelően kamatoztatni, tehát még az új vágárok kiképzésére költött összeg sem térül meg.

A szocialista brigádmozgalmot néhány problémája is napirendre került. Valamennyien, akik szóba kerültek, dicsérték a brigádokat. Valóban, jól dolgoznak, eredményeik valóban kemény munkával születnek meg. De a felzárkózó véleménye szerint: míg a szocialista brigádok a legmesszebbmenőkig megkap-

nak minden támogatást, például az anyagellátás terén, nem mondható el ugyanez a többi brigádról. Mindenképpen jogosnak tűnik a többek által tolmácsolt kérdés: igyekezzenek az üzemek vezetői

valamennyi csapatnak olyan segítséget nyújtani, mint amelyet a szocialista brigádok megkapnak. Ha ilyen módon sikerülne emelni a csapatok teljesítményét, üzemi, sőt trösztli mértékben is észrevehetően emelkedne a termelés, javulna a munka.

Amiben mindenki egyetértett a beszélgetések során: hasznosak és szükségesek az ilyen eszmecserek. Ez az első, a kezdeményező lépés is bizonyította, hogy az ilyen találkozás alkalmával valóban az élet sűrűjéből kerülnek felszínre a problémák. Érdemes, sőt szükséges ezeket alaposan megvizsgálni, elemezni és a megfelelő módon elősegíteni a gyors megoldásukat.

K. P.

Hasznos és közérdekű tevékenységet végez az üzemi Vöröskereszt

Szerdán a Mecseki Munkásszálló klubjában tanácskoztak a Magyar Vöröskereszt pécsi bányáuzemi titkárai. A megbeszélésen résztvett *Jakab Ferencné*, a Vöröskereszt városi titkára, *Schwarz József*, az MSZMP Trösztbizottságának osztályvezetője, *Dr. Bank József*, a Bányaegészségügyi Szolgálat vezetője. Napirenden a Vöröskereszt üzemi alapszervezeteinek munkája, és a vezetőségválasztó taggyűlések tennivalói szerepeltek. Hangsúlyozták, hogy szocialista társadalmunkban fontos feladat a dolgozó ember védelme, egészséges és biztonságos munkakörének kialakítása. Ebben a harcban a Vöröskeresztnek, mint egészségügyi jellegű tömegszervezetnek — amely üzemenként szervezett tagsággal is rendelkezik — jelentős szerepe van és mind az egészségügyi szakszolgálat, mind a szakszervezet támaszkodni kíván munkájukra. Munkájuk értékét a hasznos és közérdekű tevékenység határozza meg, mert az elsősegélynyújtás, a véradás, az egészségügyi képzésen túl, egyéb egészségügyi és szociális feladatok elvégzésénél is segítséget nyújtanak az üzemi szakszervezeti bizottságoknak. „Elővé kell tenni a Vöröskereszt üzemi alapszervezeteinek munkáját!” — adta ki a jelszót a tanácskozás és ehhez a munkához már meg is tették a kezdő lépéseket. A szakszervezeti bizottságokkal karöltve, most az alapszervezeti taggyűlések előkészítésén dolgoznak az üzemi titkárok és rövidesen sor kerül trösztli szinten egy öttagú kooperáló bizottság megválasztására is. Számos tennivaló van e téren a pécsi üzemenknél, mert mint a tanácskozás megállapította Szabolcsbánya mintegy két és félezer létszámahoz viszonyítva, a hatvan tagú vöröskereszt taglétszám túl alacsony, de a többi területen is javítani kell a munkát. Mindehhez a jövőben hathatós segítséget kívánnak nyújtani az üzemi párt és szakszervezeti bizottságok.

(cs. m.)

Műszakiak Mozaikja

— A Mecseki Szénbányászati Trösztnél alkalmazásban lévő vezető beosztású műszaki dolgozók 59 százaléka párttag, 7 százaléka pedig KISZ-tag. A műszaki közép-kádereknél ez az arány 43, illetve 15 százalék.

— A tröszt 2083 műszaki és adminisztratív dolgozója közül 1230-nak van társadalmi megbízatása. Ebből 184 vezető műszaki, 682 pedig műszaki közép-káder.

— Jelenleg 242 harminc éven aluli műszaki beosztású dolgozó tevékenykedik a trösztnél. Közülük kb. 168 fő tagja az ifjúsági szervezetnek. Annak ellenére azonban, hogy a vezetésben igen sok a fiatal műszaki, viszonylag keveset segítenek a KISZ-szervezeteknek a különféle munkaalkalmak végrehajtásában.

— A párt és tömegszervezeti propaganda munkában 136 műszaki dolgozik. Kiemelkedően jó a társadalmi munkához való viszony a Szénelőkészítő Üzemnél, ahol a 67 főből 62 végez társadalmi munkát. Ezzel szemben igen rossz az arány a Trösztigazgatóságban, mivel a 453 műszaki közül 189 nem végez semmilyen társadalmi munkát.

— 1964. január 1-től napjainkig 56 műszaki dolgozó kérte felvételt a pártba a tröszt területén.

— Az egy főre eső jövedelem 88 műszaki közép-kádernél 800 forint alatt van, 352-nél 800 és 1200 forint között, 335-nél 1200 és 1600 forint között, 162-nél 1600 és 2000 forint között, míg a 2000 forint feletti egy főre eső jövedelem 163 műszaki közép-kádernél található meg.

— A vezető beosztású műszaki dolgozók 36, a műszaki közép-káderek 39 százaléka rendelkezik saját házzal vagy lakással. Pécsbányán 12 műszaki és 17 műszaki közép-kádernek van személygépkocsija.

— Vasason, a 82 műszaki dolgozó közül 56-nak van 21 miniszteri és 111 kormányki-tüntetése.

— A Trösztigazgatóság dolgozóit közül 299 fő volt több alkalommal külföldön. kb. 80 százaléka állami költségen, míg a tröszt területén a műszaki dolgozók közül több százan voltak, vagy trösztli, vagy saját költségen külföldön.

Egy kicsit megkerüljük a jó öreg Kronoszt is és időben lépjünk, vagy néhány hónapot előre...

Gyönyörű volt a tavasz, nemcsak Frankfurtban, hanem Budapestén is, sőt a nyár még szebb, csak ez a rettenetes forróság ne bágyasztaná el az embert. Lám az a fiatal ember, — aki itt lakik a körút egyik hatalmas bérházának második emeletén — nem érzi annyira a nyári kánikulát. Eppen most kászálódik ki a hideg vízzel telített fürdőkádából.

— Mama...! Kapom már a törölközőt...?! — Dörömböl az ajtón, mire kintről csoszogást hallunk és az ajtónyíláson egy fonnyadt, öreg kéz nyújtja be a frontirt.

— Mindent úgy kell utánad hoznom...!? Te... te... hol jár mindig az eszed...?!

Igy korhol a mama, pedig ez az őszhajú, jóságos arcú néni: nem is mama. Egy Láng-gyári művezető öreg özvegye, egyedül él, se fia, se lánya... azaz hogy „fia” ez a fiatal ember, akit évekként ezelőtt idevett albérletbe. Rendes fiú, bár mindig későn jár haza, sokszor napokra eltűnik, de a „mama” soha nem tett szemrehányást. Tudja ő, hogy a „fia” munkaköre megkívánja a sok éjszakázást.

És most megmutatjuk az albérlet: Szegedi István főhadnagy, a rendőrség küllőgt elhárító részlegének beosztottja. Imos, jóvágású legény, az ország egyik nyugatra eső, bortermő megyéjéből való. Még annakidején leértécségtett, de aztán a közeli város nagyjüzmében még lakatos-tanoncnak is leszerződött, így hát a géplakatosi segédlevele is ott lapul az érettségi bizonyítvány lapjai között.

A mama már megerített ebédre, a konyharuhával, mire Szegedi kilépett a fürdőszobából. Kissé bosszusan húzogatta a nyakát, melege ez a nyakkendő, de most már nem veszi le, megebédel, aztán úgys elmegy hazulról.

Szótlatlan birkózik, azzal a jókora húsdarabbal, amely a tányerjén fekszik. A mama meg ül vele szemben, könyököl és nézi a „fiát”. Így szokta ő régen is, amikor az ura hazajött a gyárból. Csak nézte, hogyan eszik az ura. A világról sem szólt addig, tudta úgys, hogy evés után lesz idő a napi beszélgetésre. E beszélgetésekből aztán megtudja, hogy az ura mit végzett vagy nem, kivel találkozott össze hazafelé, meg hogy már megint savanyú bort mértek a Diófában...

Rab Ferenc:

Júdáspénz

XIII.

Most pedig hát... István ül az asztalnál Szereti ezt a fiút, mintha saját gyermeke lenne. Mos, főz, takarít rá és a havi fizetésén kívül István azért mindig visz haza valamit a „mamának”. Egy kis csokoládét, virágot, ha több pénze van, akkor egy kötött holmit, máskor egy harisnyát, s akkor a mama mindig megsimogatja István fejét.

Szegedi befejezi a késői ebédet.

— Ez nagyon jó volt, látja...!

— Jó?

— Jó bizony! — mondja, aztán kabátot vesz, de csak úgy magára teríti és indul.

— Hova megy az úr...? — kérdi a mama viccelődve.

Szegedi visszalép az ajtóból, egészen közel hajol az öreg-asszonyhoz és szótagolva mondja:

— Lá-nyok-hoz... Viszlát...!

A mama nevetve csap a konyharuhával, de Szegedi már lent rohan a lépcsőn. Unalmasak ezek a lépcsők, nincs türelme ahhoz, hogy lassan, komótosan érjen le az utcára, hanem mindig rohan, hármásával mérve a lépcsőfokokat. A házmaster legtöbbször meghallja a dobozást, ilyenkor kidugja a fejét a lépcsőháza nyíló kis ablakon:

— Egyszer kitőri majd a nyakát...! — mondja bosszúsán. Szegedi lestoppol, megkínálja az öreg cigarettával, minden megvan bocsátva.

Az öreg szívja a cigarettát, utána néz Szegedinek és csak úgy megjegyzi magában: „A kölök! Hogy ez mindig csak megy, rohan, meg megint megy...!”

Átvág az úttesten a túlsó oldalra. A közelben van egy nagy étterem, délutánoként, vagy éppen estéknént Szegedi ide tér be a napi deci borára. Most is odatart. Kellemes, jó kis hely, tiszta, nagyszerű a kiszolgálás, és ha egyedül van, akkor sem unatkozik, mert Pista bácsi, az öreg pincér, régi adomákkal traktálja, amelyeken nagyszerűeket lehet derülni.

— Sós is van?

— Nincs még — feleli Pista bácsi az ajtónál — de az asztalok üres, foglalj helyet.

Szegedi leül, az öreg hozza a „két decit, tisztán...” fel-emeli a poharat, a viláosság felé tartja és összehúzott szemmel vizsgálja.

— Ez már megint másik...?

— Dehogy! Tegnap is ez volt... — mondja az öreg pincér. Szegedi legyint:

— Ez volt a fenét...

Ebben mindjárt meg is egyeznek. Ez a néhány szavas párbeszéd nap mint nap megismétlődik. Szegedi ismeri a borfajtákat, abban nevelkedett. Bár az apjának csak negyvenöt óta van néhány száz négyzetméteres szőlője, azelőtt az uraságába jártak kapálni. Szegedi mégis csak harszákértő, izre is megállapítja, ha nem is pontosan, hozzávetőlegesen csak — a malgánd-fokot, azt is, hogy körülbelül melyik vidéken termett, érte-e sok nap, vagy fanyarra verte az eső, „csinált bor”-e vagy sem...

Szóval őt nem lehet becsapni. Néha elmézi a másí a szót, talán ülőket, akik pálinkát vagy likört isznak. Megéri dics. Hogy lehet azt meginni?! Sós is mindig ilyesmire iszik, azt mondja a bort nem szereti. Hát milyen ember az?

Az ám! A Sós! Hol van ennyi ideig?

Sóssal itt ismerkedett meg egy hónapja, — vagy lehet több is? — az étteremben. Nem volt üres asztal már, és akkor Pista bácsi Sós mellé ültette.

— Ez is olyan megállapodott agglegény, mint te, Naponta bejár ide mindig egyedül.

(Egyszerűsített fordítás)

Jó pihenést, Gyula bácsi!

A hétköznapi hősei az egy-egy ember. Ilyen ember Szegedi Gyula egészségőr, a Komló Városi Tanács VB. Egészségügyi Osztályának dolgozója. Gyula bácsi felett elszállt az idő, nyugdíjba ment. 1953-ban került Komlóra, a város a szeme előtt nőtt és fejlődött. Az építéshez ő is hozzájárult. Ellenőrizte a fertőző betegségeket, zárófertőtlenítéseket végzett, a kutakból vízmintákat vett — ki tudja hányszor? 1942 óta egészségőr, az idő azonban nem áll meg, Gyula bácsi megöregedett.

Mindig szívesen és a legnagyobb odaadással végezte munkáját, pedig az első időben az erdőben húzta meg magát éjszakára, mert lakása nem volt.

Választhatna volna az élet könnyebb oldalát, mert a tanfolyam elvégzése után a tanfolyam vezetői szívesebben látták volna, ha Pesten marad. Nem vállalta! A nehézségeket és a rosszabb körülményeket kereste, a fejletlenebb viszonyok között élő embereknek akart segíteni.

A város fejlődésével szaporodott Gyula bácsi munkája. Az idők folyamán az egészségügyi osztályon ő lett a cigányhirdetés szakértője és a cigányok patronusa.

A legnehezebb problémákat is megoldotta, mert számára az a megnyugtató, ha jól végzett munkára emlékezhet vissza. Ezért ment szívesen az 1956-os árvíz idején Mohácsra és küzdött a járványveszély ellen. Munkája elismeréseként kapta a „Dunai Árvízvédelemért” emlékérmet, 1961-ben a „Komló Városért” emléklapokat. Majd a legnagyobb elismerésként 1963-ban megkapta a „Hűséggel a Nép Egészségéért!” emlékérmet. Erre a legbüszkébb.

Ha újra kezdené, megint csak egészségőr lenne, mert szerinte nincs szebb és nemezebb életél, mint az emberek egészségének védelme. A sok évi munka után Gyula bácsi is megérdemli a pihenést.

Nagyon nehéz elmenni a megszokott környezetből és elhagyni azokat az embereket, akikkel együtt dolgoztam, megszerettem, s akik engem is szerettek — mondja gyűsan eszillógó szemekkel Gyula bácsi.

Befejezte éves tervét a kőbányai Kőbánya

A Déldunántúli Kőbánya Vállalat komlóli üzeme az elmúlt évek eredményeihez hasonlóan az idén is kimagasló teljesítményt produkált; december 7-én délutánra befejezte 1965-ös termelési tervét. Miután a kisebb erdőmecskei üzem már november 10-én eleget tett idei kötelezettségének, most már csak a nagyharányi és a polgárdi kőbánya befejeztetésére van vissza.

Dr. Fekete Sándor igazgató elmondotta, hogy vállalati szinten mintegy negyven ezer tonna túlteljesítésre van kilátás. Ennek értékét növeli az a körülmény, hogy kivétel nélkül minden üzem hosszabb ideje súlyos vagonhiánnyal küzd. Ennek mértékére jellemző, hogy míg a múlt évben 170 ezer tonna volt a legnagyobb depókészlet, most már 260 ezer tonna körül tartanak és sajnos még tovább növekedésre van kilátás.

A nehézségek ellenére a gazdasági munka is egészen kiváló a Kőbánya Vállalatnál. Ezt mutatja, hogy október végéig már 19,7 napi bérnek megfelelő nyereséggel rendelkezik.

A talált erszény

A napokban egy erszényt találtam. Jópám mondta mindig fiam, ha szerencsés akarsz lenni, ne hordd magasan az orrodát. Nézz mindig a lábad elé! Ebbe persze bele lehet magyarázni egy csomó életbölcsességet, meg mifénet. De miért okoskodjak az ember? Én szó szerint vettem a tanácsot. Ha megyek az utcán, nem nézek se jobbra, se balra, az utat nézem magam előtt.

Igy találtam ezt a bizonyos pénztárcát is; műszákról mentem hazafelé és ott a kőbányai iskola közelében akadtam rá. Megtapogattam, éreztem, hogy van benne valami. Nem néztem meg, gondoltam majd otthon.

Hazaértem, újságolom az asszonyoknak. „Megtértem mi van benne?” Nem én! A lányom közben kicsente a zsebemből és mondja, hogy egy telefon-számla, meg kilencven-egyházy forint az egész. Pár forint hiányzott a százasból. A számlán ott volt a név: Kovács Ferenc és a telefonszáma.

Új gépek az újtóműhelyben

A Mecseki Szénbányászati Tröszt István-aknal újtóműhelyének dolgozói ezekben a hetekben lázas igyekezettel dolgoznak, hogy a birtokukban lévő újításokat még ebben az évben elkészíthessék. Mintegy 13 tervvezetőről van szó. Egyebek között könnyű kivitelű áru- és vakolat-szárazító kályhát készítenek az Építési Üzem részére; valamint fűrő-szárazítófejet, a rönkfák vastagságának megállapításához mérőműszert, mágneszűrőt, amely a könnyebb berendezéseket kiméli azáltal, hogy megszüri a szennyezett levegőt.

Nehezebb a műhely dolgozóinak munkáját, hogy kevés a gépek. Fűrészfűrő- és forgácsoló gépre lenne nagy szükség. Igénylésüket már beadták, s remélik, hogy a jövő esztendőben meg is kapják a gépeket.

Törni kezdtem a fejem és valahogy eszembe jutott, hogy ezt csak egy gyerek veszíthette el. Biztosan elküldték, adja postára a telefondíjat. Arra is gondoltam, hogy befizetem magam a számlát és a nyugtát, az erszényt, meg a maradék pénzt visszaküldöm. Aztán pedig úgy okoskodtam, ha tényleg gyerek vesztette el a pénzt, lehet, hogy megverik érte. Ezt nem venném a lelkemre. Gyorsan kerítettem egy telefonkönyvet, kikeresem Kovácsék címét. Megborotválok, kicsit rendbeszedtem magam...

Mikor Kovács Ferenc ajtót nyitott, mindjárt láttam, hogy jó helyen járok. Az asszony szemén észrevettem a sírás nyomain, a gyerek meg... olyan tíz-tizenegy év körüli kis srác... ott térdelt a sarokban. Átkoztam magam, hogy mi a fenének kellett borotválkoynom. Addig szegény gyerek jól kikapott.

No, kelj csak fel öcsi! — mondtam a gyereknek. — Itt az erszény, amit elveszítetél. A fiú először nem akarta elhinni. De a szülei se igen. Aztán... de mit is részletezzem tovább. Hálásak voltam, megköszönték. Ennyi az egész, de ez többet ér kilencven forintnál.

A történetet Magyar József szocialista brigádtag mondta el.

Feljegyezte: Berkics János

Ülést tartott a pártbizottság

A Mecseki Szénbányászati Tröszt MSZMP Trösztbizottsága csütörtökön a Mészai Munkásszálló nagyszobájában kibővített ülést tartott. A napirend során Sier József elvtárs, a pártbizottság titkára tájékoztatta a pártbizottságot az MSZMP KB november 8—10-i ülésének határozatáról, amelyen az 1966. évi népgazdasági terv került megvitatásra. Második napirendi pontként Kovács István elvtárs, a pártbizottság osztályvezetője, a trösztbizottság 1966. első félévi munkatervét ismertette a pártbizottság tagjaival.

Robbantásos szénjövésztéssel kísérleteznek Kossuth-bányán

Körülbelül másfél hónappal ezelőtt érdekes kísérleteket kezdtek Kossuth-bányán a kémény szénjövésztésének megkönnyítésére. Vékény Henrik, a tröszt kutatási osztályának munkatársa és Stemler Ferenc, a Kossuth-bányai műszaki osztály dolgozójának elképzelése nyomán egy különleges, fejtési körülmények között kiválóan alkalmazható robbantási eljárás meghonosítására tették meg az előkészületeket.

Az új technológia lényege, hogy a fejtési homlokba fűrt robbantóanyagot keresztül a szokásos módon injektálják a

szénréteget, majd ezt követően megtöltik műanyagba csomagolt robbantóanyaggal. Ezután újabb injektálás következik és eközben — tehát magas víznyomás alatt — hajják végre a robbantást.

Az eddigi kísérletek tökéletesen igazolták az előzetes várakozást: az előzetes injektálással és a robbanás idején alkalmazott nagy víznyomással sikerült megakadályozni a por-képződést és mérges gázoknak a bányalevegőbe jutását. Ugyanakkor a robbanás nem fejt ki erőművi hatást — nem dobja ki a készletet —, tehát nem rongálja a biztosító szerkeze-

teket és a fejtés egyéb berendezéseit, csupán a fejtés megkezdését, megkezdését és a fejtés megkezdését, megkezdését. Így lényegesen könnyebb válik a jövésztés, tehát növekszik a fejtési teljesítmény is.

A kísérleteket eddig az 53-as fejtésben folytatták, szombatn azonban megkezdtek az újabb, 54-es számú fejtésben is. Noha konkrét számok még nem állnak rendelkezésünkre, a szakemberek becslése szerint várható, hogy a gyakorlati alkalmazás során a termelői teljesítmény mintegy 30—40 százalékkal, a fejtési teljesítmény pedig mintegy 20 százalékkal emelkedik.

Automatikus vágányzár a komlói altáróban

A komlói altáró vasúti forgalmának irányítása és biztosítása közismerten a legmodernebb technikával történik.

A Telefongyár által készített dominó rendszerű integrá berendezés nem csak hogy egy-egy diszpécserasztalra össz-

pontosítja a forgalom vezérlését, de automata áramkörrel az esetleges emberi tévedéseket is kiküszöböli.

Olvásóink írják:

Helyesnek tartjuk a pénzjutalommal kombinált anyaggazdálkodási rendszer bevezetését

Tisztelt Szerkesztőség! Nagy érdeklődéssel olvastam a Mecseki Bányász december 7-1 számában megjelent — Tóth Tibor bányamérnök által írt — cikket, amely a pénzjutalommal kombinált munkahelyi anyaggazdálkodási rendszerrel szólni.

Úgy gondolom, ha ennek a rendszernek nem csak anyagi, de erkölcsi értelmét is fel tudjuk mérni, akkor országos viszonylatban is nagy eredményre lehet számítani általa.

Ehhez azonban feltétlenül szükséges az anyagnormatívákat úgy megállapítani, hogy a dolgozó azonnal lássa: igenis van értelme az anyagtakarékoságnak. Vigyáznunk kell arra, hogy senki ne élvezhesse hamis, nem reális körülmények között szerzett igyekezetének anyagi előnyeit.

Azok az elképzelések, amelyeket egyes helyeken már megvalósítottak, figyelemre méltóak. Mint a cikk is megállapítja, az elért eredmények dicsőre méltóak.

Egy olyan tervnek a kidolgozására volna szükség, amely lehetővé ad minden egyes dolgozónak — legyen az műszaki vagy fizikai állományban —, hogy aktívan bekapcsolódhassék a mozgálabba. Csak arra kell igen gondosan ügyelni, hogy visszafelé ne történjenek olyan értelemben, hogy a takarékoságban elért eredmény átszámítása forintra érthető, világos legyen, megtehető a valóságnak és betekinthető legyen minden dolgozó számára.

Ha ezek a feltételek biztosítva lesznek, úgy érzem, a tröszt valamennyi dolgozója szívesen és örömmel fogadja az új anyaggazdálkodási rendszert.

PETERMANN JÁNOS Komló, Pécsi út 39.

Öt gyereke = sok gond sok öröm

Csöngögtetnek. Egyszer a postás érkezik, mások a tejszeles asszony. Zsuzsi és Attila, a két délutános iskolás szalad az ajtóhoz, mert a többiek délelőtt tanulnak.

— Ugye Ilonka, sokat eszik a maga családja?

— Eszik, eszik de azért nem minden a gyomrunk. Igaz, vasárnapra kell két kiló hús ebédre meg vacsorára. Mindennap főtt ételt kapnak. Kéthetenként 1300—1400 forintot vásárolnak el. De alma, gyümölcs is mindig van az asztalunkon.

— Mennyit keres a férje?

— Imre minden fillérjét házaadja. Havonta háromezeröttszáz forintot keres, a családi pótlékkal együtt négyezer forinttal számolhatok. Imre a

gépkecsiszereshez is ért, onnan is befut néha pár forint...

Igaz is, Sasvári Imrét még be sem mutattuk. Pedig ennek a kis közösségnek ő a családfenntartója. Vájár, bányamentő, tíz éve dolgozik Szabolcs-bányán. S miután a gépkecsiszetés is szakmája, jelenleg a mentőállomáson tartalék éjszakásban dolgozik.

— Imre ráam hagyja a család dolgait. Én osztom be a pénzt — így Sasváriné — de a tervezetést együtt csináljuk. Takarékosan, meggondoltan élünk. Csak így jutunk valamine. De megmutathatom, mindenünk megvan. Hálószerba, újtípusú. Az Alba Regia

televíziókat mostadtuk el, kicseréljük. Van félretett pénzünk, most Varia bútorot szeretnénk venni, mert nőnek a gyerekek s hát lassan majd hozzánk is járnak. Szeretnénk ha a mieink sem szegyeneknének ósdi bútorokkal...

— S a karácsony, az nem könnyű egy ilyen nagy családban?

— Már majdnem mindent beszereztem. A fiúk sinadrágot kapnak, meg korcsolyát, a lányok balettcipőt, meg még valamit. Es narancsot természetesen mindegyik... — sorolja az asszony, aztán hozzáteszi. — Tudja az Imre árva gyerek volt, mostoha körül-mények között nevelkedett és én mindig azt akartam, hogy

mi pótoljuk neki mindazt, amit gyerekkorában elvett tőle az élet...

— Minek a lányoknak a balettcipő?

— Ágika nagyon tehetséges. Pesten több száz jelentkező közül fel is vették az Állami Balettintézetbe. De aztán úgy határoztunk meg maradjon velünk, tanuljon magánúton. A két kis lány jó tanuló, négyesrendűek, de a fiúk égetni való rosszak...

Persze, az anyai szigor többet mond mint ami van, csínytevésben ugyan kinek nem volt osztályrésze annakidején? Fénykép kerül az asztalra, öt boldog, elégedett bányászgyerekekkel. László 15, András 13, Ágnes 12, Attila 10, Zsuzsi 8 esztendő.

Laci sofőr lesz — mint az apja.

András bányász — mint az apja.

Ágnes revütáncosnő — ahogy anyja elképzelte.

— En pincér, vagy bohóc — ezt Attila mondja.

— En meg balettcipő — így a bogárszemű Zsuzsika.

Millió terve van ennek a kis családnak, de mind realis, életrevaló. Persze nem tudom, jut-e azért szórakozásra is.

— Jut, ha kedvünk támad rá, — mondja Ilonka. — Akkor fogjuk magunkat beめぐyünk táncolni férjemmel a Kazinczyban. Egy-két pohár sört iszunk. Erre nem sajnáljuk, de ide átellenbe, a kisvendéglőbe nem hordjuk a pénzünk, ahogy azt sokan teszik.

Persze nem olyan egyöntetű az öt gyereket illetően az emberek véleménye, van aki boldognak tartotta Ilonkát, hogy mind megszülte.

— Igaz, hogy gond, sok gond az öt gyereke. Na és ha egy sem lenne, jobb lenne? — kérdezi vissza Ilonka. — Azt tudja meg, a gyerekek nagy öröme, hét gyereke még nagyobb, öt gyereke: kész boldogság!

A Sasvári gyerekek: (balról jobbra): László, Attila, András, Ágnes, Zsuzsika és Ágnes Csóka, Magdolna

Ünnepi készülődés

Az ünnepekre való készülődés jegyében telnek az év utolsó napjai. Ebben az időszakban népebbek az utcák, forgalmasabbak a boltok, és nagyon sok haznál megtörtént már a dísznővélés is.

A boltokban igazi hajrá van, s a vendéglátóipar az év legnagyobb erőpróbájára készül.

Komlón a Bástya felsőruházati boltban a mostani kínálat mennyisége és minősége eléri a bányászati értéket. Schulteis György üzletvezető a következőket mondja: — Minthogy itt vannak a karácsonyi és újévi ünnepek, jobbra az alkalmi ruhákat keresik. A választék a legényesebbeket is kielégíti. Mintás öltönyök éppúgy keresettek, mint az egyszínű sötét ruhák. Árban is lehet változtatni, hiszen 1300—1700 között adjuk a férfi öltönyöket. A kiskosztümök is több változatban kínálják magukat. Yesterből egybeszabott és kétrészes női ruhákat ajánlunk az ünnepekre. Télikabátból habszivacs, krombi és prémes változat sorakozik a raktárban 700—1600-ig. Az öszel keresett orkáknabátok (négerbarna is) szintén megtalálhatók.

A különböző osztályokon szorgos eladók serénykednek. Főleg a cipőszekción van nagy forgalom. A modern vonalú cipő éppúgy megtalálható, mint a téli időben használt sportcipő, vagy a női bundacipő. Sajnos bundacsizma, gyermek bundacipő és divatos kalap (férfi) nincs a boltban.

2,3 MILLIÓ FORINT ÉRTÉKŰ ÁRU

A Kossuth utcai rövidáru szaküzletben az eddigi 1,8 millió helyett, 2,3 millió forint értékű árukészlet várja a vendékeket. Ajándékozási téhát bőséges választék. Ragyogó köztáru és sok-sok újdonság várja a vásárlókat. Bednár Rezsőné boltvezető tájékoztatása szerint régen volt ilyen bő az üzlet választéka, s minden olyan áru beszerezhető, amely az ország más szaküzleteiben is megtalálható. (A szűk keresztmetszét, külön kijelölt boltokban árusítandó cikkekre ez nem vonatkozik.) A pultokon találhatók az ember a ballon és a jersey és ingpulóver változatok is. Rengeteg divathalmi kínálja magát. Erthető, hogy a forgalom láza meglehetősen magasra szökött. Ilyenkor természetesen az eladók is megkétszerezett munkát végeznek.

A FODRÁSÜZLETEKBE

sintén többen dolgoznak a mostani napokban. A Kossuth utcai szalonban az új helyen olyan kiszolgálásban részesíthetik a vendégeket, amelyre a korábbi időben egyszer sem volt példa Komlón. A modern üzlet felszerelése eléri a nagyvárosi színvonalát, s ma már a munka is gyorsabb, mert reggel 6-tól este 10-ig hét-hét fordászt készít szébb-nél-szebb frizurát. A férfiszalonban is megerősített szolgálat van, s a kozmetikusoknál ugyancsak nagy a munka.

A VENDÉGLÁTÓIPAR

a korábbi évek tapasztalata alapján, fokozottabb gondot készít az év búcsúztatására. Dörnyei Gyula kirendeltségvezető közölte, hogy az egységek raktárait teljesen megtöltötték. A melegkonyhás éttermekben ételkülönlegességekről is gondoskodnak. Így például malacpecsenyéről. Tombolát is rendeznek majd a nagyobb vendéglőkben, ahol a főnyeremény egy élő malac lesz. A zenés helyeken műsorral akarnak kedveskedni, az Országos Rendező Iroda végleges programot azonban még nem adott tekintettel a várható nagy forgalomra, december 27-től 50 forintos asztalfoglalást eszközölnek, amelynek értékét természetesen a vendégek elfogyaszthatják. Karácsonyi meglepetésként adják át az új helyre költözött, szépen berendezett Anna-presszót.

(Vizhányó—Kovács)

Ülést tartott a bányász irodalmi és képzőművészeti kör

Gyevi Károly, a Mecseki Bányász főszerkesztője, az irodalmi és képzőművészeti kör elnöke, a beszámolót tartja. Mellette Kovács István, az MSZMP trösztbizottságának osztályvezetője

December 15-én, szerdán délután 2 órai kezdettel került sor a Mecseki Bányász Irodalmi és Képzőművészeti Körének idei utolsó ülésére.

Gyevi Károly, a kör elnöke ez alkalommal értékelte az egész évben végzett munkát. Mint mondotta, a Pécsért és Komlón rendezett kiállításokat igen sokan tekintették meg, s a szakértők nagy elismeréssel szoltak a bemutatott festményekről, rajzokról, szobrokról. E mellett több alkalommal szerepeltek önálló irodalmi oldallal a Mecseki Bányász újságban. Külön említésre méltó Erdy Győző munkássága. Több művét közölték a Jelenkor-ban is.

Ezt követően a kör elnöke elfogadásra az ülés elé terjesztette a jövő évi munkatervet. Ebben több közös kirándulás szerepel, városnézéssel, múzeumlátogatással egybekötve, hogy a kör tagjai megismerjék hazánk múzeumainak gazdag anyagait. Szerepel a jövő évi tervek között egy irodalmi és képzőművészeti pályázat kiírása is, amelynek a témája a bányászat fejlődését, a bányászok élet- és

munkakörülményeinek javulását ölelné fel.

A megbeszélésen részt vett Kovács István elvtárs is, a

Megválasztották az MSZBT új megyei elnökségét

Vasárnap a Fegyveres Erők Klubjában tartotta konferenciáját a Magyar—Sovjet Baráti Társaság. Az elnökségben helyet foglalt Otta István vezérőrnagy, az MSZBT országos elnökségének tagja, dr. Madarász László, a Hazafias Népfront Országos tanácsának tagja, Csendes Lajos, a Baranya megyei pártbizottság titkára, Kőrösi Lajos városi tanács elnöke, Stier József, a Mecseki Szénbányászati Tröszt pártbizottságának titkára, és Nagy Dezső, csapatvezető vajár, a Szocialista Munka Hőse, valamint a szovjet helyőrség és a pécsért dolgozó szovjet állampolgárok képviselői.

Dr. Takács József beszámolójában a személyes kapcsolatok megerősödéséről beszélt. Az IBUSZ-utazásokon felül elsősorban a szocialista brigádok és a szovjet munkabrigádok

levezető kapcsolatai és a hazánk felszabadításában elcsent harcokhoz tartozó baráti kapcsolata erősítette meg a Magyar—Sovjet Baráti Társaság munkáját. Nagy Dezső, a Mecseki Szénbányászati Tröszt dolgozó nevében elmondta, hogy a bányászok mindig, de különösen az 1965-ös jubileumi évben különös hálával gondolnak a szovjet magyar barátságára.

A konferencia résztvevői ezután megválasztották az MSZBT új elnökségét, az új elnök Selymes Ferenc lett, dr. Takács József eddigi titkár a városi pártbizottság kikérésére a Hazafias Népfront városi bizottságához került.

Javaslat született arra, hogy az MSZBT országos elnökségében Baranya megyét Nagy Dezső képviselje.

hírek

Kiemelt elő munkások Kossuth-bányán

A tröszt Kossuth-bányüzemének előkészítő körletében dolgozó Kenderes Elek meddőelővájó brigádja, amely már eddig negyven nyerte el a megtisztelő szocialista munkabrigád címet.

Az üzemnél az 50-es és az 51-es frontfejtések anyagellátása igen nagy erőfeszítésbe kerül. Ennek megkönnyítése érdekében az üzemvezetőség úgy határozott, hogy meghosszabbítja a VII. osztály vezetői főfőkelet, mert ez lesz majd a 14-es telepi frontfejtések anyagszállítóvágata.

A munkával a Kenderes-brigádöt bízták meg. A kollektív megértette a munkahely gyors előrehaladásának fontosságát és Kossuth-bányai viszonylatban egyedülálló teljesítményt ért el.

Huszonegy fős teleptéssel, 4 ezres körszelvényben, 111-biztonsági tással, eruptívum és homokkő anyagban 101,5 folyómétert hajtott ki. Az egy főre/műszakra eső teljesítmény 18 centiméter E 16 teljesítmény azt bizonyítja, hogy a csapat tagjaira mindenkor számíthat az üzem vezetősége.

REIN GYÖRGY
versenyfelelős.

— ELFOGADTÁK A KGST-államok szénbányászatában 1966—1970. között megvalósítandó tudományos és műszaki kutatások koordinálási tervét, valamint az 1966. évi munkatervet is a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa szénbányászati állandó bizottságának november 19-én Budapesten befjezett 22. ülésén. Az ülésen J. Mitrega, a Lengyel Népköztársaság bányászati és energilügyi minisztere elnökölte. A Bizottság meghallgatta az 1965. évi munkaterv teljesítéséről, valamint a Tudományos Műszaki Tanács munkájáról szóló jelentést.

— HALÁLÓS KIMENETELÜ SZERENCSETLENSÉG. Zobák-aknán december 14-én, kedden este 8 órakor halálos kimenetelű balesetet szenvedett Kocsándi István 24 éves csillás. A vizsgálat megállapítása szerint a baleset bekövetkezéért Vámosi Árpád szállítógépezés a felelős, mert nem győződött meg az indítójelzés leadásáról, s így idő előtt hozta működésbe a kást, amely Kocsándi Istvánt halálra zúta.

— A POSTA FELHÍVÁSA. A Posta kéri ügyfeleit, hogy a csomagok késedelemmentes házhozszállítására érdekében — az ünnepekre való tekintettel — a nem romlandó csomagokat december 18-ig, a romlandó tartalmú élelmiszerekkel, csomagokkal legkésőbb december 21-ig adják fel.

— MŰSOROS EST MESZESSEN. A Bóbita bábegyűjtés december 18-án este 7 órakor kezdettel műsoros estet rendezett felöltözött részére a Meszesi Művelődési Házban. — KIÁLLÍTÁS BERCESEN. A Magyar Postagalamb Sportszövetség Délnyugat-kerületi postagalamb kiállítását rendezett Pécsben, amely a Széchenyi-aknai párti házban december 17-én este 18-án. A kiállításra a legnevesebb baranyai tenyésztők galambjait láthatták az érdeklődők.

— ÚJ KÜLSZINI BANYÁT NYITNAK TOKAJ-HEGYALJÁN. Új külfejtésű bányát nyitnak meg 1966-ban Tokaj-Hegyálján, az erdőbényei kováföldbánya szomszédságában. A számítások szerint mintegy 80 ezer köbméter földet takarítanak le a kováföldregről, és 100 méteres frontfejtésű alakítanak ki.

Külpolitikai összefoglaló

Az amerikai politika csődje

A novemberi külpolitikai események rendkívül gazdagsága ismételtén arra utal, hogy a mai nemzetközi helyzet bonyolult és egy pillanatra sem szabad leegyszerűsíteni. A lapok hasábjain változatlanul nagy teret kapnak a hónapok óta zajló események, ugyanakkor viszont új jelenségek is a felszínre kerültek.

A RHODÉSAI HELYZET

regóta szerepel a nemzetközi élet porondján. A Smith-kormány fajgyűlölő politikája ebben a hónapban azonban csúcspontjához érkezett, amikor a fehér telepések beváltották régi ígéretüket és kiköltözték az ország függetlenségét. Ez azt jelenti, hogy elszakadtak az „anyaországtól”, Nagy-Britanniától és a többségben négerlakta területet a bennszülöttek kizárásával kormányozzák. Tulajdonképpen azok „szereztek függetlenséget”, amely erők eddig is teljesen gátlástalanul, szabadon rabolták ki az országot, nyomták el a helyi lakosokat, a legbrutálisabb gyarmati módszerekkel zsákmányolták ki.

Ez az esemény tulajdonképpen a munkaspárti kormány csődjét mutatja. A felszínén úgy tűnt, mintha komolyan ellenezné a függetlenség egyoldalú kimondását, ugyanakkor halogató, idő húzó politikája egyenesen biztatást adott a Smith-kormányak.

A legutóbbi napok is erre mutatnak. Az ENSZ, az afrikai kormányok kezdeményezésére elfeltéte a fajgyűlölőket és az úgynevezett olajbarátságok megpróbált gazdasági szankciókat alkalmazni Rhodesiával szemben. Ezt egyelőre sem az angol, sem az amerikai üzleti körök nem támogatják, annak ellenére, hogy kormányaik megszavazták. Egyébként az angol cégek változatlanul folytatják a rhodésiai exportot is.

Ma még nem lehet teljesen áttekinteni a helyzetet, mivel a felszabadult afrikai országok által teendő lépések csak körvonalaiban láthatók: ugyanakkor a Wilson-kormány is csak manőverezik, azt szeretné, ha valamilyen módon megbukna a fehér kormány Rhodesiában.

A hónap másik jelentős eseményének tartják

A SZOVJET — FRANCIA TÁRGYALÁSOKAT

A szovjet diplomácia mindig arra törekedett, hogy az európai kapitalista országokkal jó viszonyt alakítsanak ki. Ez egybeesik a békés egymással élés politikájával, sőt azt erősíti. Franciaország az utóbbi időben úgynevezett európai politikát folytat. Ez azt jelenti, hogy előtérbe helyezi a francia érdekeket, és bizonyos értelemben elszakad az amerikai külpolitikától. Ez az önállósági törekvés természetesen a korábbi nagyhatal-

mi pozíció visszaszerzését célozza, finoman megfogalmazva persze ezt helyük és tekintélyük megerősítésének mondják.

Mindenesetre több külpolitikai lépésről arra lehet következtetni, hogy a francia kormány józanul ítéli meg a helyzetet, tudomásul veszi a kialakult körülményeket. Ez módot nyújt arra, hogy a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal a békés egymással élés alapján alakítsa ki kapcsolatait. Szovjet részről ezt melegen helyeslik és a két külügyminiszter moszkvai tanácskozásán is mindkét fél kifejezésre juttatta ezt. A francia-szovjet viszony alakulásában igen jelentős volt ez a tanácskozás és bizonyára új megegyezések, közös fellépések alapját vetette meg.

Az Amerikai Egyesült Államok kormánya a vietnami

szennyes háború

kiterjesztését készíti elő. A tervek szerint a jövő év májusáig mintegy háromszáz ezerre növelik az amerikai csapatok létszámát. McNamara hadügyminiszter hóvégi vietnami villámátogatása során a kormányzat ezt a szándékát közölte az amerikai csapatok parancsnokjaitól. Ennek megfelelően az utóbbi napokban szinte sorozatosan megsértik a szomszédos Kambodzsa határait, fo-

kozni kívánják a VDK elleni bombatámadásokat.

Ebben a helyzetben nyilvánvalóan fokozottabb jelentősége van annak, hogy a haladó erők mozgalmá egyre nagyobb egységben tiltakozik a háború ellen. Washingtonban nemrég megismétlődött az a nagyarányú békétüntetés, amelynek hónapokkal ezelőtt volt tanúja a főváros. Több száz neves író, művész, egyetemi tanár intézett felhívást. Rómában egy egész éjszakán át hatalmas tüntetéssel ítélték el a vietnami agressziót. Franciaország sok vidékén is tüntetések zajlottak le az amerikai támaszpontok és a nagykövetség épülete előtt. Ezek a demonstrációk arról tanúskodnak, hogy a világ haladó erői egyre inkább felemelik szavukat a háború kiterjesztése ellen, békét és megegyezést követelnek a vietnami nép számára.

INDONÉZIÁBAN

meg ma is zavaros a helyzet. Sukarno elnök kísérlete arra, hogy megfékezze a hadsereg atrocitásait, meddőnek bizonyult. Sajnos az az igazság, hogy pillanatnyilag képtelen kezében tartani a hadsereg vezetését. A jobboldali erők felülkerekedésének újabb bizonyítéka, hogy az ország szinte valamennyi részén betiltották a kommunista párt működését. Hivatalosan ugyan nem szorult illegálisba a

párt, viszont a helyi katonai parancsnokok intézkedéseit lehetetlenné teszik tevékenységét. Ez aggodalommal tölti el a haladó eröket, mert a kommunisták munkájának akadályoztatása a jobboldalnak kedvez. Változatlanul tiltakozik a párt vezetőit, tagjait, egymást érők a letartóztatásokról szóló hírek, Nasution tábornok egyenesen felszólította a muzmán pártot, hogy fokozza a kommunista elleni hadjáratot.

A politikai zűrzavar mellett a gazdasági helyzet is eléggé válságos. Sukarno elnök rövid nyilatkozataiban a gazdasági élet fokozására is hív, de ezek a szavak sem találnak megértésre. A gazdaság pangása csak fokozza a nehézségeket, amelyért az indonéz népnek a későbbiekben kell fizetni, előfordulhat, hogy éppen súlyos dollárhiányban.

A KONGÓI ÁLLAMCSÍNYRÓL,

amelyet a szokásos hatalmi vetélkedések formájaként lehet értékelni. Mobutu tábornok megunt a „harmadlagos” posztját és az államcsíny révén önmagát emelte az elnöki székbe. Nem könnyű dolga, hogy kormányát elismertesse, mert az amerikai országok jórésze nagytartózkodóan nyilatkozott a szabadságharcosok vezetői jelentettségéről, hogy Mobutu ugyanúgy az imperialisták renece, mint elődje Kasavubu volt.

(Booni)

Az 1966. évi népgazdasági terv

(Folytatás az 1. oldalról)

Közlekedés

A közlekedésben az áruszállítás mintegy 5 százalékkal, a személyszállítás pedig 3,5 százalékkal emelkedik az év végi teljesítményhez képest.

A vasút újabb nagyteljesítményű Diesel- és villanymozdonyokat kap. A korszerű vontatás részaránya az idei 35 százalékról 44 százalékra nő. Folytatják a Miskolc-Nyíregyháza közötti vasútvonal villamosítását. Bővül a vasút normál- és speciális teherszállító, valamint személykocsis állománya.

Az országos gépjármű közlekedés számára mintegy 3500 tehergépkocsi és 490 autóbussz beszerzését biztosítja a terv. A korábbi évekhez hasonlóan növekszik a magángépkocsik száma. Folytatódik az úthálózat bővítése és korszerűsítése. Elkészül a 7. számú autópályát Budapest-Martonvásár közötti szakasza és 420 kilométerrel nő a portalanított utak hossza.

A távbeszélőállomások száma kerekén 22 ezerrel nő.

A hajózás fejlesztését több hajó és uszály beszerzése segíti elő.

A külkereskedelmi forgalom 1966-ban mind a szocialista, mind a tőkés országok viszonylatában tovább bővül. A terv előirányzatai szerint a kivitel és a behozatal mintegy 6-8 százalékkal magasabb lesz az év végi.

A terv 1966-ban is jelentős idegenforgalommal számol, és jó lebonyolítása céljából szállodák és turisztaszállók építésére, campingek fejlesztésére, vendéglátóipari és kereskedelmi beruházásokra mintegy 250 millió forintot irányoz elő.

A lakosság kommunális-, szociális- és kulturális ellátása 1966-ban tovább javul.

Az állami építőipar kivételével több mint 17 ezer, összesen több mint 50 ezer lakás építése fejeződik be.

A közmű-beruházások közül elkészül a gyöngyösi, a salgótarjáni, a sátoraljaújhegyi és a debreceni IV. számú vízmű, továbbá a budapesti felszíni vízmű bővítése. Új víz- és csatorna-beruházások kezdődnek Balassagyarmaton, Baján, Kőszegen és Magyaróváron. A lakosság gazellátásának bővítésére Kecskeméten és Békéscsabán jelentősebb, másutt kisebb beruházások kezdődnek. 1800 óvodai hely, 400-nál több általános iskolai és 215 középiskolai tanterem építése fejeződik be. Megkezdődik 204 általános iskolai és 127 középiskolai tanterem építése. A fejlesztés lehetővé teszi, hogy a megfelelő korú gyermekek közel 50 százaléka óvodába járjon és valamelyest csökkenjen az általános iskolákban a kétműszakos tanítás. Az ez évinél 4000-rel több szakmunkás tanuló kezdheti meg tanulmányait.

Az egészségügyi ellátás javítását szolgálja 1200 gyógyintézet, 800 szociális intézeti és 500 gyermekotthoni ágy létesítése, mintegy 1200 bölcsődei hely építése. Az orvosi körzetek száma 90-nel, a szakorvosi rendelőórák száma napi 1200-zal nő.

1966-ban a munkásoknál és az alkalmazottaknál az egy keresőre jutó reálbér mintegy 1,5 százalékkal, az egy főre jutó reáljövedelem 3,5 százalékkal emelkedik, s ez utóbbihoz hasonlóan nő — a megfélélt termékek esetén — a parasiták egy főre jutó reáljövedelése.

A minisztertanács ár- és bérpolitikai, valamint szociális jellegű intézkedésekre is határozatot hozott. Az intézkedések több célt szolgálnak: növelik az anyagi ösztönzést; egyes fontos termékek termelői árát közelebb hozzák a tényleges termelési költségekhez; egyes árak emelésével, illetve a szállítási költségek csökkentésével és a fogyasztói árak között fennálló indokolatlan különbségeket: mérséklék a jelenlegi ár- és bérendszert egyes

ipari és a mezőgazdasági termelés fejlődését.

A mezőgazdasági termelés hatékonyabb ösztönzése céljából, továbbá annak előmozdítására, hogy a termelőszövetkezetek saját eszközeikből tudjanak minél több beruházást megvalósítani, 1966. január 1-től fel kell emelni az állatok, egyes állati termékek és egyes növényfélések felvásárlási árát.

Új árak

1966. február 1-től átlagosan 30 százalékkal emelkedik a sertéshús és átlagosan 50 százalékkal a marhahús ára, ezzel összefüggésben a húskészítmények, továbbá 15-19 százalékkal a tejtermékek fogyasztói ára. Az ezekhez kapcsolódó vendéglátóipari és üzemelési árak magasabbak lesznek.

A felvásárlási árak emelése ellenére változatlan marad — a többi között — a kenyér, a lisztfélések, a rizs, a tej, valamint a cukor fogyasztói ára.

1966. április 1-től — a tüzelési idény befejezése után, átlagosan 25 százalékkal fel-emelik a szilárd tüzelőanyagok (szén, brikett, koksz, fa) fogyasztói árát. Emelkedik a központi- és a távfűtés díja. Az intézkedés nyomán a tüzelőanyagok eladásánál jelentkező év 1,4 milliárd forintos állami támogatás 820 millió forintra csökken.

1966. június 1-től felemelik a városi helyi közlekedésben a jegyek árát, s egyszerűsítik a díjrendszert. Egyedül Budapesten a közlekedés (villamos, autóbussz, hév, kishajó) üzemeltetési költsége jelenleg évi 600 millió forinttal meghaladja a bevételt; a díjemelést ezt a dotációt a felére csökkenti.

A havi 1700 forintot meghaladó keresetek után 1966. február 1-től progresszíven

Emelkedik a családi pótlék

A Minisztertanács határozatot hozott arra is, hogy 1966. február 1-től gyermekenként 50 forinttal fel kell emelni a két és a többgyermekes munkások és alkalmazottak családi pótlékát. Ennek kihatása — a 2 milliárd forintot felül — évi 800 millió forint.

1966. február 1-től a zsír ára 20, a szalonnaféléké pedig — átlagosan 11 százalékkal csökken. Ugyancsak február 1-től 8-25 százalékkal, együttesen évi 700 millió forintos kihatással le kell szállítani egyes textilárúk és ruházati cikkek árát. Emellett 1966-ban és utána is rendszeresen lesz leszállított áron való árusítás és szezonvégi ki-árusítás.

A termelőszövetkezeti tagok társadalombiztosítási ellátását és családi pótlékát közelíteni kell a munkásokéhoz. Ezek az intézkedések július 1-én lépnek életbe, megvalósításuk évi 250 millió forintot igényel.

A felsorolt fogyasztói ár-, bér- és szociális jellegű intézkedések forraskihatása összességében kiegyenlíti egymást: a fogyasztói áraknak és a szolgáltatási díjaknak az előzőekben ismertetett felemelése — számításba véve az elrendelt árcsökkentéseket — összes kihatásában a lakosság egészének évi kiadásait 2 milliárd 300 millió forinttal növeli, a progresszív nyugdíjra pedig az érintett dolgozók keresetét 700 millió forinttal csökkenti; a jövedelmek csökkentő intézkedések együttes kihatása tehát 3 milliárd forint;

a bérek és a szociális jellegű juttatások végrehajtására kerülő emeléseknek jövedelem-növelő együttes kihatása 3 milliárd 50 millió forint.

Az elhatározott intézkedések tehát kihatásukban kiegyenlítik egymást, ezen felül a tervnek megfelelően a bérből és fizetésből előknél több mint 4 milliárd forinttal növekednek a jövedelmek, így 1966-ban az egy főre jutó reáljövedelem 3,5 százalékkal emelkedik.

növekvő nyugdíjra kerül bevezetésére.

A Minisztertanács határozatának megfelelően a társadalmi közterhek arányosabb elosztása végett 1966-ban, emelni kell a nagyobb jövedelemmel rendelkező kisiparosok, kereskedők és szabadfoglalkozásúak jövedelemadó-ját.

A kormány egyes régebben ismert bérfejlesztések csökkentése, valamint a kereseti arányok javítása céljából úgy határozott, hogy 1966. február 1-től évi 2 milliárd forintot kell bérek és nyugdíjak emelésére fordítani. A béremelés elosztását a kormány — a Szakszervezetek Országos Tanácsának javaslatára — a következőképpen határozta meg.

Fel kell emelni mintegy 300 ezer — főként teljesítménybéres — munkásnál közel 600 millió forinttal a béreket ott, ahol a fokozott fizikai igénybevétel, vagy a munkavégzés egyéb kedvezőtlen feltételeit, a munkához szükséges szakképzettséget és gyakorlatot a bérben jobban kifejezésre kell juttatni;

a főművezetők és a művezetők bérét (szakképzettségüktől teljesítményüktől és az általuk irányított területtől függően);

az állami vállalati építőiparban a különélési pótlékokat, ezen kívül az építkezéseken dolgozókat, a termelést irányító munkavezetők részére munkahelyi pótlékokat kell fizetni;

a pedagógusok illetményét; egyes kategóriákban az egészségügyi dolgozók bérét; és

egyes kategóriákban a belkereskedelmi dolgozók bérét.

A 2 milliárdos keretből 150 millió forintot meghaladó összeget fordítanak arra, hogy február 1-től különböző mértékben, de átlagosan 10 százalékkal növeljék a 750 forinton aluli sajátjogú nyugdíjak összegét és a 400 forint alatti özvegyi nyugdíjakat.

Az elhatározott béremelések körülbelül 800 ezer dolgozót érintenek.

Ezen a jövedelem növekedésén belül a jövő évi terv — a február 1-ével megvalósításra kerülő 2 milliárd forintos bér- és nyugdíj emelésén felül — a munkateljesítmények és a foglalkoztatottság magasabb szintjével összhangban, a bérből és fizetésből élő dolgozók keresetét 2,3 milliárd forinttal emeli, ez megfelel az egy keresőre jutó reálbérnek mintegy másfél százalékos emelkedésének.

A kormány utasította az illetékes minisztereket a jövedelemvonó és jövedelemnövelő intézkedések bevezetésének teljes részletességgel történő kidolgozására, valamint arra, hogy ezeket időben hozzák a lakosság tudomására.

*

A Minisztertanács felkéri és felhívja az ország dolgozóit, hogy fegyelmzett és szorgalmas munkával, gondos és takarékos gazdálkodással valósítsák meg a jövő évi népgazdasági tervét.

Javasoljanak és kezdeményezzenek bátran, tájrják fel és hasznosítsák mindenütt a termelékenység növelésében, a költségek csökkentésében, a műszaki fejlesztésben, a munka- és üzemszervezés megjavításában, a beruházások gyors és pontos kivitelezésében és a költségvetési gazdálkodásban fellelhető tartalékokat. Lépjenek fel nyílt bírálatral a gyorsabb fejlődést akadályozó hibákkal és fogyatékoságokkal szemben, ne tőrjék meg sehol a felesleges kiadásokat, a pazarlásokat. Szerezzenek továbbra is érvényt a Magyar Szocialista Munkáspárti Központi Bizottsága tavaly decemberi határozatának, amely körültekintő takarékoságra, szilárd munkafegyelemre, ésszerű gazdálkodásra, fokozott felelősségvállalástól áthatott tettekre mozgósít. Odaadó munkával érjenek el újabb eredményeket a szocialista építésben, egész népünk jólétének további emelésében.

Testvérvárosunkról — Lvovról

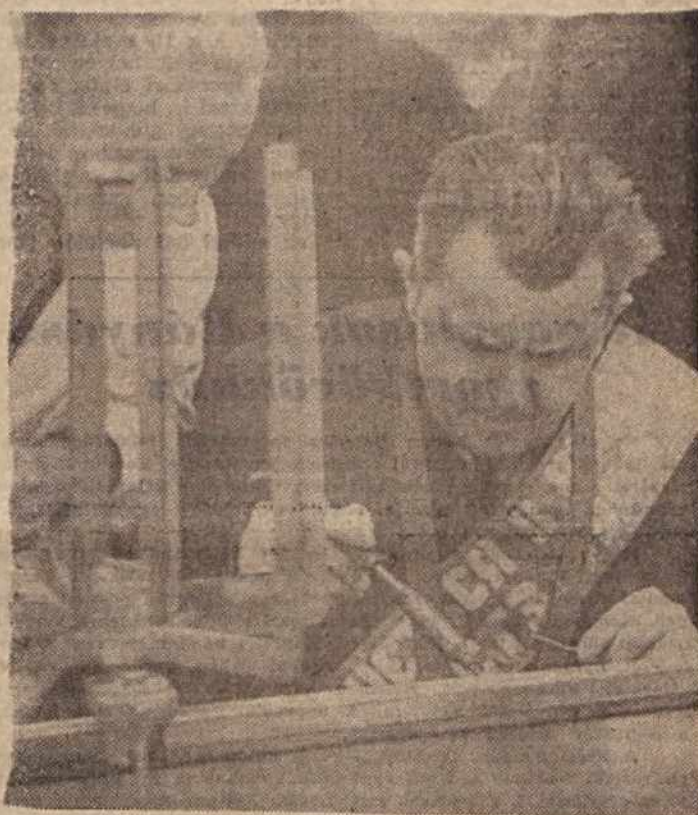
Két megye — Lvov és Baranya között — 1962 óta testvéri kapcsolat alakult ki, amelynek keretében — a korábbiakhoz hasonlóan — az elmúlt hetekben küldötségek kölcsönös látogatására kerül sor. Egyidőben a Lvoviak pécsi látogatásával,

Baranya megyei pártmunkásküldöttség jöve napjainkban Lvov kerületben. A küldöttséget dr. Nagy József, a megyei pártbizottság titkára vezette, tagjai között ott volt Győző Jenő, a Mecseki Szénbányászati Trüsztt szabotcsbányai pártbizottságának titkára is.

A Baranya megyei pártmunkásküldöttség a Lvovi cipőgyári fogadtatáson

— Első ízben jártam Lvovban — mondja tájékoztatója, Győző Jenő elvtárs. — A két megye dolgozóit között kialakult elvtársi, emberi kapcsolatok ápolásán túl, az volt küldöttségünk célja, hogy megismerkedjünk a területi pártbizottságok, tanácsok vezetőivel, munkatársaival, s látogatást tegyünk ipari, mezőgazdasági üzemekben, kulturális intézményekben. Nagy-nagy szeretettel fogadták pártmunkásküldöttségünket Mindenütt sokat beszélgettünk az üzemi munkásokkal, akik elismerően nyilatkoztak a mi munkánkról. A 2500 négyzetkilométer nagyságú 2,3 millió lakosú Lvovi kerület nemcsak természeti szépségekben, de természeti kincsekben is gazdag vidék. Nyugat-Ukrajna legfejlettebb ipari körzete. A széntermelésnek szinte korlátlan lehetőségeit biztosítják, például cservonovgrádi szénbányánál tapasztaltak voltak rám a legnagyobb hatással. Itt például megoldották a fejtések teljes gépi jóvesztését, s a termelékenység határfokára jellemző, hogy a Mecseki Széntrüsztt által termelt szénmennyiséget, feleannyi létszámmal termelik ki ennél a vállalatnál, mint nálunk, mert a kitünő geológiai adottságokkal rendelkező, 6200 kalóriájú szénmező, a gépesítés maximális szintjét is lehetővé tette. Számomra nagy élmény volt a Televízió-gyárban tett látogatás is. Sok fiatal dolgozik ebben az üzemben és majdnem valamennyi kezdeményezés tőlük indul ki. Nagyon tetszett az a javítószoba, ahol a gyári Komszomol-szervezet vállalta és végzi a meghibásodott televíziók teljesen díjtalan kijavítását. S mindezt csak köszönetet kérnek, ezt a kis javítóhelyt elnevezték „köszönő-szobának”. Meglátogattuk a Cipőgyárat. Ott is sok barátot szerztünk. Nagyon tetszett küldöttségünknek, hogy a termelési eredmények propagálására a jódolgozók népszerűsítésére ügyesen és hasznosan használják fel a szemléltető agitációt. Képes híryanagok, falitáblák egész sora, üzemekben, utcákon, a város legforgalmasabb pontjain mindenütt megtalálhatók! Sok-sok tapasztalatot szerztünk a gazdasági irányítás új módszereiről, amelyet úgy véljük azon túl, hogy barátokat szerztünk Lvovban, saját munkaterületünkön hasznosítani is tudunk!

A televízió gyárban, ahol napi 200 tv-készülékot gyártanak, Győző Jenő elvtársat „lisztelésbeli munkásság” választották

Lvov kerületi pártbizottság elnöke Páncselov János elvtárs látta a küldöttséket

A baroskó szobát egyik helyen látogatta: a cipőgyáriak javításokat adnak át a vendégeknek

Buús György

SPORT

HOL művelődünk? SZÓRAKOZZUNK!

Moziműsor

Jobb anyagi előfeltételekkel rendezzük a jövő évi bajnokságokat

Vezetőségválasztás a két vasasi és a szabolcsi sportkörben

Bányász sportkörökben is megkezdődtek a vezetőségválasztó közgyűlések...

Vasason a Petőfi Kultúrotthonban tartotta tanácskozási a Vasas II. Bányász SK...

Kiemelte, hogy a négy szakosztályukban (asztalitenisz, kézilabda, labdarúgás, sakk) további fejlődés tapasztalható...

Vázolta, hogy a kézilabda csapat eredményes szereplése alapján feljutott a megyei I. osztályba...

tő sportkörü tag száma 920 főre emelkedik január 1-től. Csupán a tagdíjból 60 ezer forint bevétele számíthat...

A hozzászólók a további munkához adtak segítséget, majd megválasztották a sportkör héttagú elnökségét...

Az új elnökség összetétele: Lukács Károly, Stenczer Róbert, Lippert József, Hrubai József, Hegedűs József, Sára Ádám, Zachár Gyula (elnök)...

Vasas I-en a kultúrotthonban Kovács István elvtárs képviselte a trósztr párt és sportbizottságát...

A szurkolók és a pártoló tagság részéről ez évben hiányzott a megszokott buzditás.

Ezzel kapcsolatosan, valamint az új sportpálya kialakítására határozati javaslatot terjesztettek be a közgyűlés elé...

Pécszabolcsban a sportkörü öltöző volt a színhelye a vezetőségválasztó közgyűlésnek...

Az összetétel olyan volt, hogy mindenki gazdasági vagy más szervezeti funkciót is betöltött...

Az aktív sportolók száma a sportkörben 98 fő. Ez a labdarúgó és kézilabda szakosztály között oszlik meg...

A beszámoló után Pinter József szép ajándékot nyújtott át Mazil Jánosnak...

Az új vezetőség tagjai: Mazil János (elnök), Klazni István, Gráf Konrád, Tóth Tibor, Kruller János, Varga Attila, dr. Dombi Tibor.

Park (Pécs): December 21-22-ig: Szamurajhűség, Szélesvásznú, Japán film...

Petőfi (Pécs): December 21-22-ig: Keletré menetek, Szovjet film...

Kossuth (Pécs): December 21-22-ig: Fantomas, Francia, színes film...

Fekete Gyémánt (Gyárvaros): December 21-22-ig: Ideneg vír, Szovjet film...

Meszes: December 21-22-ig: Van, aki forrón szereti, Amerikai film...

December 21-22-ig: Van, aki forrón szereti, Amerikai film...

Jószerecsét (Pécszabolcs): December 21-22-ig: Limonádé, Joe Csehslavák film...

Jószerecsét (Szászvár): December 21-22-ig: Altona foglyal, Olasz film...

Hidas: December 22-én: Milliók keringője, Színes, csehslavák film...

Május 1. Vasárnap (II.): December 23-24-ig: Zöldár, Magyar film...

Meszes: December 21-22-ig: Van, aki forrón szereti, Amerikai film...

December 21-22-ig: Van, aki forrón szereti, Amerikai film...

Átigazolások a Bányász sportkörökhöz

Ez alkalommal három Bányász sportkörünk labdarúgó szakosztályának erősítési terveiről adhatunk jelentést...

Négy labdarúgó átigazolási kérelmét adták be az MLSZ-hez. A 24 éves Villányi Csaba a balhátvéd posztja pályázik...

A Pécsi Bányász labdarúgói közül különböző okok miatt sokan eltávoztak. Kohlmann, Kása és Tamás abbahagyta az aktív játékot...

Az újonnan NB III-ba került Mába-Szászvár nem kíván nagymértékben változtatni, hiszen jól összekapcsolódott az együttes...

Sikeresen mutatkozott be Komlón az Ifjúsági Színpad

Szűpszámú közönség és a megyei népművelési pályázat zsűrije előtt tartott előadást szombaton este a komlói Zrínyi Művelődési Házban az

Ifjúsági Színpad. A program első részében a Tavaszvárás című irodalmi műsort mutatták be...

Ezek után kellemes meglepetést okozott a második részben bemutatott komédia. Racine: Pereskedők című vígjátéka sok-sok mulatságos részletet tartalmaz...

A szerencsés darabválasztásért elismerés illeti Nagy Mihályt. A nyolc szereplő kivétel nélkül jó volt, közülük is kiemelkedett Laszkovszki Anikó...

Egy sportember életútja

Keszler Mátyas visszaemlékezései

1958 júniusában a Délbuddal szembeni sorsdöntő mérkőzésen sajnós képtelenség voltunk gólt rúgni. Már beletörődünk a 0-0-ás döntetlenbe...

1958-59-es bajnoki évet hengereltük az ellenfelet. Vezetőink megkönnyebbülésére simán nyertünk. A 1959. május 18-i Dombóvár elleni 10-0-ás győzelem után fejtegettem be aktív labdarúgói ténykedésemet...

éppen ezek a játékosok (Gyurkó, Pinter, Jéso) nyújtottak kimagasló teljesítményt a védelemben. Sajnos, nehéz az edző sorsa. Ha nevelni akar, ha csapatot keres...

1963. december 31-ig voltam a Pécsi Dinamónál edző és onnan 1964. január 1-ével a Pécsi Dózsa ifjúsági csapatához kerültem...

DECEMBER 21., KEDD. 17.48: Hírek. 17.55: Gyűjtő úton. 18.20: A Magyar Hírdető műsora...

DECEMBER 22., SZERDA. 17.30: Hírek. 17.45: Kisdobosok műsora. 18.05: Játsszunk bábszínházat!

DECEMBER 23., CSÜTÖRTÖK. 9.28: Kisfilmek gyermekeknek. 10.05: Filmmozik. 17.25: Hírek.

DECEMBER 24., PÉNTEK. 9.30: Hódrálynő. A Bartók Gyermekszínház előadása felvételről (ism.).

DECEMBER 25., SZOMBAT. 9.40: Mátyas király Debrecenben. Tv-játék. 11.20: Kosárlabda MNK közvetítése a Sportszarnokból.

DECEMBER 26., VASÁRNAP

9.30 Hétmértőldes kamera. 9.45: Zenélő kisfilm gyerekeknek. 10.25: Foxi Maxi kalandjai. 10.50: Pablo Casals: A Jászol oratórium.

MECSEKI BANYÁSZ

A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja. Felelős szerkesztő: Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs VI. (Pécsbánya).

PÉCSI SZIKRA NYOMDA

Pécs, Munkácsy Mihály u 10. Felelős vezető: Meller Rezső. Terjesztő a Magyar Posta.

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉN-**BÁNYÁSZATI** DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 52. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. DECEMBER 28.

Munkasikerekben gazdag és eredményes, boldog újesztendőt!

Irtta: STIER JÓZSEF, az MSZMP trösztbizottságának titkára

Amikor véget ér egy év és közeleg egy másik, az új, sok boldogságot szoktak kívánni egymásnak az emberek. Szép szokás ez. Az 1965-ös év lezelején is ezt tettük — sok munkasikert és boldogságot kívántunk egymásnak.

Teljesültek-e vajon az akkori jókívánások? Ha visszatekintünk az 1965-ös évre, megállapíthatjuk, hogy teljesítettük kötelességünket. Teljesültek a jókívánások — de nem magukól, hanem azért, mert megdolgoztunk értük. Megadtuk tonnában is, minőségben is, amit kért és elvárt tőlünk az ország.

Bányászember mit kívánhat magának az új esztendőben? Legyen bőven szén, ne legyen veszély odalent, legyen gördülékeny a termelés és jó egészség örvendeztesse mindazokat, akik a szénért küzdenek. Ezt kívántuk egymásnak az elmúlt év végén, s ezt kívánjuk magunknak az újév küszöbén.

Ezért amikor úgy köszöntjük egymást, hogy „Jószerecsét”, nemesak üres szó és kívánság részünkről, hanem arra gondolunk, hogy legyen velünk a szerencse egész esztendőben!

Voltunk úgy ebben az évben is, hogy elhagyott a szerencse. Volt időszak, amikor emberleleteket követelt a bányarém, jött a kőzetomlás; eltemettük jónéhány elvtársunkat, bányászársunkat, meggyengültek a soraink.

Helyükre kellett állnunk, s végeztük a munkánkat. Ezért az új esztendőben a legfontosabb kötelességeink közé tartozik, hogy még tökéletesebben szervezzük meg a biztosítást, még több modern berendezéssel vegyük elejét a súlyos következményekkel járó baleseteknek. Még keményebb szigorral lépünk fel a fegyelmezetlenkedők, a könnyelműsködők ellen.

Az 1966-os év nagy feladatokat ró ránk, de ennek végrehajtására is képesek leszünk, ha a tapaszi, hivatászerető bányászaink, a tröszt minden dolgozója, tudása legjavát, szorgalmát és bányász szeretetét hozza munkahelyére nap mint nap. Mit is vár tőlünk az ország 1966-ban?

Négymillió négyszázezer tonna szenet kell termelnünk! Képesek leszünk rá, ha az 1965-ös év lendületével, mintegy 330 szocialista brigáddal, az összes munkacsapat hozzáértő munkájával látunk a végrehajtásához. Vájárok, és csillések, műszakiak és adminisztratívok, — mindenki tehet valamit a terv teljesítése érdekében.

Két évvel ezelőtt még arról írtunk újesztendői vezércikkünkben, hogy milyen feladatokat hárit ránk a pécsi és komlói trösztök egyesítése. Ma már elmondhatjuk, hogy összekovácsolódtak a két területen dolgozók és jól látják azokat a feladatokat, amelyek a mecseki szénmedencére hárulnak. 1963 is hozott újat trösztünk életébe. Új gazdasági egységünk, a zobáki bányüzem, idén lépett be a termelésbe. Ki hitte volna, hogy a sorozatos kudarcok után ez a bányai üzemünk a trösztök üzemei közötti versenyben az év végére az első helyet szerzi meg? Mit bizonyít ez? Azt, hogy jó munkaszervezéssel, jó kollektív szellemmel, kitarító műszaki és fizikai gárdával lehet eredményeket produkálni! Ez történt Zobákon is. Ez történt a tröszt egészénél is. A jó munkaszervezés és jó irányítás hozzásegített az eredmények eléréséhez. Egész évi tevékenységünkkel öregbítettük a mecseki bányászok hírnevét, s ebben a munkában nem kis része volt a párt-, szakszervezeti és KISZ-bizottságoknak. Bizom abban, hogy az elkövetkezendő esztendőben is hasonlóan tevékenykednek!

Most, hogy lezárjuk az 1965-ös évet, az eddiginél jobb eredményeket várunk mindenkitől. További munkánkban is számíthatunk a pártvezetők komunistáinak, a szervezett dolgozóknak, és a KISZ tagjainak támogatására. Köszönetet mondok a párttitkároknak, a szakszervezeti funkcionáriusoknak és minden aktívistának azért az áldozatkész támogatásért, amelyet közös ügyünkért ebben az évben is tettek, s amire a jövőben is számíthatunk.

Ilyesfajta gondolatok foglalkoztatnak bennünket így év végén és azt várjuk, hogy egy év múlva hasonló eredményekkel zárhassuk az évet.

Péhez az kell, hogy a közösség érdekelnek tiszteletben tartása mellett, a közösségért érzett felelősség tudatában, a közös tulajdon megóvásának és szüntelen gyarapításának szándékával, a dolgozók részt vegyenek az üzemi ügyek irányításában, a határozatok végrehajtásában, szervezésében. Ha elterjed valamennyi üzemünkben az a nézet, hogy a bányászok, műszakiak nem kívülről szemlélik az üzem életét, hanem tanácsokat adnak, beleszólnak a termelés problémáiba, akkor könnyebb lesz előbbre menni.

Feladatunk nemcsak a mecseki szénmedencére korlátozódik, hanem szoros kapcsolatban vannak a népgazdasági tervvel, amelyet a minisztertanács az elmúlt napokban hozott nyilvánosságra. Befejezésül engedjük meg, hogy köszöntsem mindazokat, akik kötelességtudással, becsülettel dolgoztak egész évben. Köszöntöm a szocialista munkabrigádokat és azokat, akik most küzdenek a megtisztelő cím elnyeréséért. Üdvözlöm mindazokat, akik még jobb eredmények elérésére, üzemeinkben vállalják a nehéz, de szép bányász munkát. Megköszönöm megyénk valamennyi ipari és mezőgazdasági üzemének azt a segítséget, amit kooperálásukkal egész évben át nyújtottak. Ezt a kapcsolatot az új esztendőben is szeretnénk fenntartani és kamatoztatni, valamennyiünk nevében kívánok társüzemeinknek gazdag és eredményes, boldog újévet.

Az új esztendő küszöbén összes üzemünk minden dolgozójának, családtagjainak, feleségeinek — akik hű támaszai férjük munkájának — erőt, egészséget, jószerecsét, egyéni életükben sok boldogságot kívánok mind a magam, mind pedig a tröszt párt, gazdasági vezetői és tömegszervezeti nevében.

A tartalomból:

- A párt és a munkásosztály vezető szerepéről (2. oldal)
- Bányász Ifjúság (Cikkek, tudósítások a 3. és 4. oldalon)
- A bányák államosításának jubileumáról (5. oldal)
- Sport hírek, tudósítások (6. oldal)

Ülést tartott az I. kerületi tanács

Pécs város I. kerületi tanácsának végrehajtó bizottsága december 21-én ülést tartott. Az ülésen hat napirendi pont szerepelt.

Elsőnek Gyenis József vb-elnök helyettes ismertette a lejárt határidejű határozatok végrehajtását, valamint a vb két ülése között kiadott utasításokat, döntéseket, majd dr. Andrei József tartott beszámoló a város egészségügyi helyzetéről.

Megemlítette, hogy az első kerületben kevés az iskolaorvos, hiszen egy-egy orvosra a norma szerint 2500 gyerekkel szemben 3500 gyermek jut. A jelenlegi gyakorlat szerint a nagyobb iskolákba csak egyszer jut el az iskolaorvos, holott az lenne a helyes és célravezető, ha a látogatások számát kétféle lehetne emelni.

Baleset

Loósz József segédmunkás (Kossuth bánya) a csillétozás szabályának figyelmen kívül hagyása miatt sérült meg. Az esztergályos műhelyből billes csillétozás szállítására a gyűjtőhelyre. A helyszínre érve a csillét kiborították de abból az összekuszálódott fémforgács nem hullott ki. Loósz József a fölbírt állapotban lévő csillét tovább akarta tolni, s a csillétozék normál helyzetébe visszabillent, kezefeje súlyos sérülést szenvedett.

ni. Ehhez azonban több iskolaorvos beállítására lenne szükség.

Ezt követően Bodai Jenő csoportvezető tájékoztatta a tanácsülés résztvevőit több földingatlan mezőgazdasági művelésből való kivonásáról. Lajtai Jenő osztályvezető a hitelátcsoportosítások elrendeléséről és a pótgigénylések megoszlásáról tájékoztatta az ülés résztvevőit.

Az I. kerületi tanács idei utolsó ülése a bejelentések és javaslatok elhangzásával ért véget.

Az AKÖV válasza

A Mecseki Bányász november 30-i számában cikk jelent meg „Panasz egy autóbussz-megálló ügyében” címmel. A benne foglaltakra Laki Pál, a 12-es AKÖV szakosztályvezetője az alábbiakat válaszolta:

„Komlón az útjavítás jelenleg még nem fejeződött be és így az út pontos bemérése nem lehetséges. A javítás befejezése után a korrekciók helyes felmérésére és az útvonalak pontos megállapítására műszakrendőri bejárás szükséges, amit a Komló városi Tanács VB hív egybe és a Közlekedérendéssel, valamint egyéb érdekelt szervekkel együtt hajtjuk végre. A műszakrendőri bejárás dönti majd el Komló város területén az autóbussz-megállók pontos helyét. Az út elkészültéig és a bejárás megtörténteig az utazók szíves türelmét kérjük.”

EZÜTTAL KÍVÁNNUNK VALAMENNYI KEDVES OLVASONKNAK, TUDÓSÍTÓNKNAK, LEVELEZŐNKNEK, A TRÖSZT MINDEN DOLGOZÓJÁNAK, CSALÁDTAGJAINKNAK, EREDMÉNYEKBEIN GAZDAG, BEKÉS, BOLDOG UJESZTENDŐT!

A SZERKESZTŐSÉG

Pécsbánya és Vasas vezet a termelési versenyben

A tröszt termelési színvonalának változása az utóbbi héten. December 23-ig bezárolag 96,6 százalékot értünk el, ami azt jelenti, hogy a havi időarányos tervünknek 9969 tonna adósság mutatkozik. A minőségi mutató 95,7 százalék. A szemes meddőnél már kedvezőbb az eredmény, hiszen 107,1 százaléknál tartunk.

A szakmai tervet figyelembe véve, továbbra is Pécsbánya büszkélkedhet legjobb teljesítménnyel. Mint ahogy hosszú idő óta az első helyet foglalják el, most is kiemelkedő sikerrel zárták a hetet. Vasasbánya kiemelkedő munkasikere jellemzi a múlt heti

versenyt. A 4. helyről a 2. helyre kerültek, megelőzve az Északi Üzemeket és Zobák-aknát.

Ezúttal három üzemünk teljesítette túl a kívánt szintet. Zobák-akna, Szabolcsbánya, Béta-akna, és Kossuth-bánya adóssággal küszködik. Különösen szomorú a lemaradása Kossuth-bányának, 8382 tonna.

A tanbánya az összevonas óta a szakmai terv teljesítésénél jelentős hátránnyal zárja a hónap végét, jóllehet operatív tervénél kielőtlen mutatóval rendelkezik. A minőségi szentermelés alapján a szakmai terv teljesítésénél következő a sorrend:

1. Pécsbánya	105,6%	1912 tonna többlet
2. Vasasbánya	101,5%	438 tonna többlet
3. Északi Üzemek	100,2%	21 tonna többlet
4. Zobák-akna	99,0%	682 tonna adósság
5. Szabolcsbánya	96,9%	1683 tonna adósság
6. Béta-akna	91,6%	2949 tonna adósság
7. Kossuth-bánya	89,9%	8382 tonna adósság

Szülők, gyerekek és a Beatles-frizura

Izonyos, kedves Szülőtárs. hogy Ön féltékeny könyveddel néz ki a kérdés alatt. Hogyan? — mondandó — hiszen ott sem volt a választásom ülése. Meghívót sem kaptam, de miért is kellett volna kapnia? Nem választmányi tagja Ön a Szülői Munkaközösségnek (s ezen emyhén szólva nem is csodálkozom, hiszen a jelek szerint már az olyan alapfogalmakat is, mint pl. „Szülő”, „Munka”, „Közösség” igen furcsán és másként értelmezték, mint valamennyien). Mindamellett biztosíthatom, hogy téved. Ön ugyanis — bármennyire nem tetszik — bizony jelen volt ott. S meghozta nem is valamit, kiváltképpen — sok kérdést megvitattunk — nevelők és szülők — sok szeretettel és lelkiismeretes gondálat, végülis arra jutva, hogy iskola és szülő egy kell legyenek, s együttműködnie kell nevelőknek. S ekkor — igen ekkor — jelent meg Ön körünkben, névtelenül és láthatatlanul, olyként, hogy az igazgató nemcsak „mint igazgató”, de korunk és társadalomunk pedagógusként is ismertette az esetet és az Ön hozzá intézett levelet, jeleletet kérve és várva, hogy maga mellett tudja-e látni a kérdésben a szülői vagy sem.

A történet egyszerű. Pedagógus-társam kisgyereken hetente rendszeres egészségügyi tisztasági ellenőrzést tart, amely cipőtől ingnyáig, körömötől hajzatig terjed. No, de még jeltöttek között is akad csökönyös „csak azért is”, hát még helyke kamaszok között. Nem lehet tudni, hogy az Ön fiacskája és pár társa magyar virtusból az angol „Beatles”-eken akart túltenni, vagy a bibliai Sámsonon okulva — kinek hosszú hajában volt ereje — tanulóshoz gyenge erejét akarta a hosszú hajjal növelni. Így vagy úgy, de mindkét példán túltettek. Nos, az igazgató látva, hogy itt az előző ellenőrzések kérése és figyelmeztetése nem használt, zsebből ollót vett elő, s ahogy korábban ígérté, a zsiros sörénybört levágott egy tincset. Felrebrt ne essék! Nem kopaszra nyírt és nem frizurát vágott. Egyetlen tincsből levágta azt a felesleges hosszúságot, melyre már nincs szüksége az embernek. Másnap az Ön fia emberhez illő hajjal és az Ön igazgatóhoz címzett levelevel jött az iskolába. Leveleiben kikéri, hogy fiat „személyi szabadságban korlátozzák”, majd közli: „vegye tudomásul, a flam olyan haját hord, amely nem engedek neki.” Idő, hely nem enged bővebben kifejtésem, milyen alacsony bekaparspektívából látja Ön a fiat, aki úgy tekint kizárólag magára, mint egy tárgyra. Hiszen fia az iskolai és majdan családjai „munkatársai is lesz, de mindekelőtt az egész társadalomé is. Ezek fejtetése helyett hát megpróbálom saját „fejveréit” használni az Ön „elvéinek” meg-

felelő egy-két kérdést feltenni, hogy saját választából döbbenjen rá emeltes, de alaptalan nagyképűsége. Ön szerint fiat „személyi szabadságban ne korlátozzák”. Nos, gondolom a gyerek otthon nem heveredhet el kényelmesen sáros cipővel a tisztán vetett ágyon. Nem hiszem, hogy akkor és annyit pénzt vehet ki az Ön pénztárcájából, amennyit neki tesztek. Nem valószínű, ha édesanyja nem fogja valótló józ, akkor a gyermek kritikaként egyszerűen földre söpörje a tálat. Gyantom, nem tapsolna, ha egy este kiskorú gyermeke egy ledérből hölgyet térne haza és zárkózna be szobájába „tanulni”. Hogyan? Oh, értem! Szóval persze, hogy ezeket nem szabad neki. De kedves szülő! Hiszen ezek szerint Ön a legdurvább módon „korlátozza fia személyi szabadságát”. Ön szerint fia azt csinálhat, amit Ön enged. Ugye, ha majd a fia dolgozni fog, s esetleg Önnek nem tetsző éjszakai harmadba osztják, meg fogja tiltani az igazgatónak ezt, hiszen Ön csak de 8-18-ig engedni dolgozni a fiat. S ahogy látom, mikor majd bevonul, Ön meg fogja tiltani, hogy haját rövidre vágják. Es szíve márlátom gyermekeit menetelni a többi kiskatonák között, csak annyiban fog különbözni tőlük, hogy a fekete csokornyakkendő, kalucskát és esernyőt visel majd, mert

Ön csak ezt „engedi”. Folytassam? Nem! Felelesleges trónzáls. Kérem, gondolkodjon el ezeken. Es látni fogja, hogy nagyhángian írni sora — nem egyebet — enyhén szólva — nevelésügyi szabálykodó nagyképűség. Am megnyugtatóra küldöm, hogy a jelen voltak nem akarják az Ön személyi szabadságát és engedélyezést jogát sérteni és korlátozni, — mint ahogyan persze Ön sem sértheti és korlátozhatja az iskolát. A döntés tehát: a fiat olyan hajjal jár, amilyen-nek akar (pardon: amilyen-nel Ön engedélyezt) — az iskolán kívül. Az iskolán belül pedig úgy, ahogy az iskolai rend, tisztaság és normális józtlés követeli. Személyes szabadságát és az Ön engedélyezését, hogy az iskola kapuján lépve a normális hajviselésből hiányzó hosszúságot csírrrel vagy hálénnyel ragasztja fel és röszk másnap reggelig, míg újra belep az iskola kapuján. (Privát utóirat: természetesen Önnek mindezeket túl teljes szabadságában áll a fücskát pl. az angolai Etonban vagy Oxfordban lévő iskolába átrátni, ahol iskolán belül is lehet „Beatles”-frizurát viselni, sőt az ilyen hosszú szörört még lovagi („St-e”-ször) címet is kaphatnak — feltéve, hogy Ön ezt az angol királynőknek engedti). Egyebekben maradok, stb. Dr. Uz György

A párt és a munkásosztály vezető szerepéről

emberi dolog-e elhagyni a szocializmust építő hazát és munkaerőnk, tudásunkat a kapitalizmus szolgálatába állítani. Vajon nem ellenétes-e a nép, a haza iránti hűség.

A felvető ideológiai kérdésekben a kommunizáknak, minden becsületesen dolgozó embernek hallani kell véleményét.

A szocializmus építésében a dolgozók legjobbjai a pártba tömörülve a szocializmus építésének különböző szakaszaiban mindig bizonyos plusz terheket vállaltak a közösségi célok legkövetkezetesebb harcossa, képviselőjeként. Ma is így van ez. A munkásosztály vezető szerepével összefüggően több esetben felvetődik az is, hogy építésünk jelenlegi szakaszában sokszor a pártokivüli nagyobb tiszteletben és megbecsülésben részesül, mint a párttagok, vagy pártmunkások. És ha ez így általánosan nem is elfogadható, de nem egy esetben jogos a panasza. E tekintetben elrejtett példák is vannak.

Az semmi esetre sem lenne becsületesebb dolog, hogy valakinek, vagy valakiknek anyagi előnyöket, vagy más előnyöket biztosítson a társadalom, mert kommunista. De az jogos követelmény, hogy az élet minden területén övezzük tisztelettel, megbecsüléssel elvtársainkat, harcóstársainkat, a kommunizáknakat, akik a társadalmi haladásért a legkövetkezetesebben harcolnak. Ez is kell ahhoz, hogy párttagjaink aktíván, jó kedvvel, hittel vitatkozzanak igazolva pártunk helyes politikáját, a szocializmus építésének soronlévő feladataira irányítsák dolgozó társaiknak figyelmét.

Dráby Gyula

vekedéséről. De a vezető szerep értelmezése és gyakorlati megvalósulásának módszerei már gyakran szenvedélyes viták tárgyát képezik. Tudva, hogy az osztályharc mindig a meglévő állapotok megváltoztatására irányul. Ebből következő az osztályharc három fő területe: a politikai, gazdasági és ideológiai harc. Az osztályharcnak vannak olyan szakaszai, mint a hatalomért folyó harc, a szocializmus alapjainak lerakása, a szocializmus, a kommunizmus felépítéséért folyó harc. E nagy szakaszai az osztályharcnak minőségileg különböznek egymástól, más-más feladatokat kell megoldania. Ahhoz, hogy a munkásosztály eredményesen tudja vezetni az osztályharcot, meg kell találni a feladatokból adódó módokat, eszközöket, melyek leghatékonyabban szolgálják a kívánt cél elérését.

A szocialista termelési viszonyok uralkodóvá válásával fokozódott a különböző társadalmi osztályok és rétegek érdekazonossága, mely nagyobb tervszerűséget, tudatosságot követel. A vezetésben a szocializmus teljes felépítésének időszakában a munkásosztálynak a társadalom egészét az alábbi legfőbb belpolitikai célkitűzések megvalósítására kell mozgósítani: Tovább erősíteni a proletárdiktatúrát, fejleszteni a termelőerőket, tökéletesíteni a termelési viszonyokat, elmélyíteni a szocialista tudatot, a szocialista erkölcsöt. E feladatok megvalósítása alapján elérni az élet-színvonal további hatatos emelését. A jelenlegi szakaszban alapvető feladatként a gazdaság-szervező és építő munka, valamint az ideológiai, kulturális tevékenység széleskörű kibontakoztatása, az osztályharc legfőbb területe.

A feladatoknak nagysága és megvalósítása olyan osztályszövetséget igényel, amely a nemzeti összes haladó erőire támaszkodik, mely osztályszövetségnek legfőbb tartalma a szocializmus teljes felépítése. E fő célok megsabják a gyakorlati politika módszereit, követelményeit. Jelenleg széleskörű párttagok és pártokivüliek a szocializmus építésének, a párt, a munkásosztály vezető szerepének megvalósult gyakorlatát bírálják, vitatják. Egyes nézetek tagadják, hogy érvényesül jelenleg a párt és a munkásosztály vezető szerepe.

Nem mérhető úgy a vezető szerepe, hogy kinek van döntési joga pl. a bérezés, jutalmazás kérdésében, a gazdaságvezetőnek, vagy a párttitkárnak. Tudva, hogy az üzemekben, hivatalokban a gazdasági, műszaki vezetők utasítanak, akik nem minden esetben párttagok. Ebből nem lehet olyan következtetést levonni, hogy nem a munkásosztály vezetése, hanem mondjuk a műszaki vezetése és diktatúrája érvényesül. Egyes helytelen következtetéseknek az oka, hogy nem ismerik fel a mélyebb és szélesebb összefüggéseket. Ugyanis azt, hogy külön értelmiségi osztályérdeknek nincsenek. Az értelmiség gondjait is csak a munkásosztály politikája oldhatja meg. Ezért az értelmiségiek döntő többsége becsületesen, hűen szolgálja a szocializmus építését. Helytelen lenne a párt vezető szerepét csak azzal mérni, hogy a párt tagjai milyen arányban vannak különböző pozíciókban. Függ a vezető szerep a különböző helyeken dolgozó párttagok tevékenységétől, de elsősorban a vezető szerep politikai tevékenység, melynek lényege a társadalmi haladás irányának kijelölése és megvalósítása érdekében kifejtett tevékenység. Miben kell növelni a párt vezető szerepét?

Előrehaladásunk ütemét ma elsősorban az szabja meg, hogy milyen eredményeket tudunk elérni a gazdasági építésben. Ezért e területre kell koncentrálni a fő erőt, itt kell mélyíteni a vezető szerepét a munkásosztálynak. Élesen el kell ítélni a termelő munka területén tapasztalható lazulást, közömbösséget és itt-ott fellelhető bűnös felelőtlenséget. Nemcsak általában, hanem konkrét egyedi vonatkozásban határozottabb vezetésre, számonkérésre, felelősségre vonásra is szükség van. Fokozni kell a gazdasági elemzőmunkát, a hozzáértést, az igényességet a gazdasági élet minden területén. Ma pártszervezeteink legfontosabb feladatai közé tartozik, hogy a népgazdasági tervekben és iparágakra megfogalmazott feladatok végrehajtásának megszervezésére és ellenőrzésére mozgósítsunk. Ezért alaposan, szakszerűen, hozzáértéssel, konkrétan kell az üzemi termelési folyamatokat elemezni. Sokoldalú vélemény-

cserét kell biztosítani, mely után a leglényegesebb határozatokat meg kell fogalmazni, széleskörűen tudatosítani és biztosítani kell a határozat végrehajtásának megszervezését. Természetesen a pártszervezetek számára a jelenleginél nagyobb lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a mindennapi munka során az emberek véleményét figyelembe vegyék és alkotó javaslatokat hétköznapi tettekbe változtassák. Így válhat majd minden vezetett gazdájává, egyben vezetőjévé is munkaterületén.

Eszmei, ideológiai téren is fokozni kell a párt, a munkásosztály vezető tevékenységét. Ma az eszmei harc rendkívül bonyolult, nemcsak hűség, de felkészültséget is igényel.

Pártunk Központi Bizottságának az ideológiai irányelvekben kifejtett véleménye alapján széleskörű vita bontakozott ki. E vitákban a kommunizáknak úgy biztosítják a munkásosztály, a párt vezető szerepét, hogy az ö hangjuk legyen a legmeggyőzőbb, az ő igazságuk kerekedjen felül a vitákban. Ez az eszmei offenzíva, amely széles körben kibontakozik, azt követeli tőlünk, hogy a társadalom fejlődésében megérelődött legfontosabb kérdésekre igaz, meggyőző marxista választ adjunk. A vita, illetve viták nem önmagáért való, hanem végső soron a szocializmus építését kell, hogy szolgálják.

Következésként fel kell lépni határozottan minden olyan szemlélettel, magatartással szemben, amely ellentétes, vagy ellenséges a munkásosztály politikájával és ideológiájával szemben.

A vitában ugyan meg kell hallgatni minden véleményt és ki kell igazítani a tévedéseket. A viták során nincs okuk a kommunizáknak védekezniük, mert az, melyet népünk a munkásosztály vezetésével, a párt vezetésével elért, az olyan eredmény, melyet szegyni nem szabad. Meg kell tanulnunk viszont az eredményeinkkel is agitálni. Helyes és kell foglalkozni társadalmi haladásunk gyengéivel, problémáival, de emellett határozottan vissza kell utasítani az ellenség által célzatosan bedobott gondolatokat. Az osztályellenesség tudvalóvá egyre inkább ideo-

ológiai, eszmei téren igyekszik kifejtetni romboló tevékenységét. Ezzel igyekszik lassítani a szocializmus építését. Az eszmei, ideológiai téren a legváltozatosabb formában igyekszik megnyerni az emberek szívét és gondolkodását. Jelenlősi helyzet foglalt el ebben például a szocializmust építő népek irányában a csábítás, a disszidálásra való felbujtás. Ennek eredményeként ma, mikor hazánkban mindenkinek ígéretes jövőt tudunk biztosítani, mégis akad olyan, aki hazáját elhagyja. A kommunizáknak kötelességük ilyen kérdésben is megfelelő közhangulatot teremteni. Ráirányítani az emberek figyelmét arra, hogy milyen ember az, akit esetleg kiképzett a szocialista állam, aki az államnak, mint mérnök, vagy orvos, vagy egyéb magasabb szak-képzett ember több mint 100 ezer forintjába kerül, akit esküt tett arra, hogy szolgálja a magyar népet, engedve a reakciós tőkés hatalmak csábításának hátra fordított hazájának, népének, megszegi esküjét. Milyen ember az, aki megtagadja a magyar nép nagy nemzeti programját a szocializmus építésén való munkálkodást, ennek szolgálatát tudásával, önző egyéni pillanatnyi érdekeit hajhászva háttafordított szülőföldjének. Akkor, amikor a kapitalizmus és a szocializmus között verseny van, becsületesebb, tiszta

Figyelmetlenségből — balesetek

Ignác József csillék mint vonatkísérő dolgozott Zobáknán I. színt fedő irányvágatban. A szerelvény üres csilléket vitt befelé. Ignác József a második üres csillékben ülve kísérte a szerelvényt, az előfrásznak megfelelően. A vágatban légszalagnak szereztek. Eről a mozdonyvezetőnek nem volt tudomása, mert a munkahelyiktől 50 méterre sem figyelmeztető tábla, sem kéklámpa nem volt kitéve. Amikor a mozdonyvezető odaért, valószínű a gép rázkódásától egy légszó a mozdony mellé gurult. A mozdony leesett, s az utána jövő kis csillék közül három szinten leesett. A fékes ki akart ugrani, s amint kezével a csille peremét megfogta, a következő leeső csille a bal kezefejét súlyosan megzúzta. A baleset oka: Vidák János csill-

lés és társa szabálytalan munkavégzése: a jelzőlámpát nem tették ki.

*

Rózsa B. Tibor vasasbányai segédmunkás a külszínen szenvedett sérülést. A mozgásban lévő gumiszalag felett akart átmenni. A terelő peremére lépve lába megcsúszott, és jobb lábszárát a csúzá megzúzta. A baleset a sérült szabálytalan közlekedésének a következménye, mert a mozgó gumiszalag felett nem lett volna szabad megkísérelni az átjutást, hanem a kijelölt helyen átmenni. A szabálytalan munkán kívül Rózsa B. Tibor a balesetét késedelmesen jelentette, vagyis következő hónap 15-én, amiért az üzem fegyelmi eljárást indított ellene.

— És a bor? Az kutya? Nézz csak meg — emeli a poharat Szegedi — látja itt a karimáját? Ha ilyen széles karimája van, akkor a bor jó, tiszta. Ez a lényeg...
Sós csak mosolyog. Még olyan nap nem volt, hogy Szegedi ne tartott volna kiselőadást a borfajtákról. Megszokta már, unalmas is lenne a délután, Szegedi nélkül.
Egy óra múlva Szegedi felállt.
— Van még otthon... Be kell fejeznem azt a versenytáblót ma este...
Kezet nyújtott Sós-nak, aztán elment.
Sós úgy tudja, hogy ő egy vállalat dekorációsa.
Szegedi szerint jobb, ha minél kevesebb ember tudja az ő igaz hivatását. Egyébként valóban volt még ma munkája. Bement az osztályra és az íróasztalából elővette azt a darab újpapírt, amelyre ma délelőtti feljegyzett néhány dolgot. A feljegyzéseket senki sem tudna eligazodni, csak ő maga. Csak felleveket vetett papírra, lehetőségeket, amelyek nem egyebek a székbecséséknél.
A főnök közölte vele, hogy az amerikaiak átöbölték egyik nagyon veszélyes emberüket a határon. Nagyszerűen megszervezték már hónapokkal eelőtte. Nagyon fontos lehet számukra a futár küldetése, mert egy egész gépezetet mozgósítottak, hogy útja sikerüljön. Szegedinek ez okozott gondot már napok óta. Hol keressék meg ezt az egy embert ebben a milliós városban?
Fejét tenyerébe hajította és úgy nézte jegyzetét, melyen elgondolkodva...

Rab Ferenc:
Júdás pénz
XIV.
találkozásunk alkalmával már túlzottan kedves volt hozzám, — bár akkor nem tűnt fel nekem semmi.
A műsor után még néhány konyakot megittam és Hellától búcsúzni akartam.
— Fáradt vagyok kedves Hella, azt hiszem unalmas társalgó lennék az Ön számára. Helyesebb, ha felmegyek a szobámba... — mondtam neki.
— En pedig megkérem, hogy előbb engem kísérjen el a szobámba, ugyanis nekem is szándékom, hogy ma korábban lepihenek... — felelte, s mindjárt indultunk is.
Hella szobája azon a folyosón volt, ahol az enyém, illetve a feljárat lépcsőház közelében esett. Az ajtónál meghajítottam magam, de Hella megfogta a karomat.
— Mondja csak Miklós... isott-e már igazi amerikai whiskeyt?
— Még nem volt szerencsém... — feleltem.
— Ha szentel még néhány percet rám, akkor megkínálom...
Ez a váratlan fordulat meglepett, hozzáteszem — kelle-mesen. Reménykedtem abban, hogy Hella többet nyújt nekem egy pohár italnál, amennyiben ő maga kezdeményezi ezt az együttélést saját szobájában. Kinyitotta az ajtót s már beléptem volna, de a küszöbön tiltakozóan tárta szét karját:
— Nem... nem! Ebben a szobában nem. Várjon meg itt, hozom az üveget és ha nincs kifogása ellene, Ön hívjon meg vendégül a szobájába...
Ezzel el is tűnt az ajtóból, én pedig lassan elindultam a szobám felé. Hella nem sokkal később megérkezett egy whiskeyvel, karján pedig nagy krokodil-bőr táskáját hozta... Csodálatosan szép este volt. Az erkélyhez húztuk a kis dohányzó asztalt, álltunk egymás mellett, szótlanul, s néztük az alattunk elterülő... — jénypompában... —

Később már nehéz lett a fejem, valóban erős volt az amerikai ital. Nem tudom, milyen összefüggéstelen szavakat mondhattam, Hellának, de arra emlékeztem, hogy kipurult arccal nevet rajtam, később a fürdőköpenyemre öltötte magára... meglebent az erkélyajtó függönye is, felpúposodott a széltől, mint egy nagy fehér szappanbuborék... és... már semmire sem emlékeztem.
Délelőtt tompa fejfájással ébredtem. Először nem tudtam mi van velem. Hella is feküdt mellettem, azaz hogy ébren volt már, amikor a szemem felnyitottam...
A következő napokat teljesen együtt töltöttük. Csak arra a néhány órára hagyott magamra, amíg a színpadon szerepelt, utána ismét velem töltötte minden idejét.
Másfél-kéthetes tartózkodásom után egyik reggel táviratot kaptam: „Azonnal utazz Bécsbe. Dében várak a pályaudvaron... Gréti.” Mintha fejbe költintottak volna, úgy ért ez a néhány szavas távirat. Hella és a vele töltött szép napok emlékei után szinte hidegzuhanýként ért Gréti üzenete. Mindegy. Mennem kell, azzal már rég számolnom kellett, hogy a Bureau rendelkezik minden percemmel, erőmmel, időmmel, életemmel.
Néhány sorban megirtam Hellának, hogy hirtelen elutazom, de rövidesen visszatérek, amennyiben módom lesz rá és akkor ismét együtt lehetünk. A levelet átadtam a portásnak és még a kora délelőtti vonattal Bécsbe indultam.
A pályaudvaron Gréti várt rám kocsjával.
Üdvözlésképpen csak az arcát tartotta oda egy csókra, különben kedvetlen volt.
— Hazamegyünk?
— Megrázta fejét:
— Nem. Máshova viszlek... Nem kell meglepődnöd. A jövőt illetően pedig most már vegyél mindent komolyan... Ennyit mondtott csak s többet nem is szólt hozzám egész úton. Elgondolkozva kerülgette az útunkba eső kocsikat...
— Miért hajtasz ilyen vadul? — kérdeztem, de nem válaszolt, csak megvonta a vállát.
A Roosevelti tér 2. számú többemeletes ház előtt megálltunk. Lásttel felmentünk a legfelső emeletre, ott jobbra fordultunk, és az egyik ajtó csengőgombját Gréti megnyomta.
(Folytatása következik.)

BÁNYÁSZ

IFJUSÁG

A KISZ TRÖSZTBIZOTTSÁGÁNAK TÁJÉKOZTATÓJA

18. SZÁM

PÉCS, 1965. DECEMBER 28.

Milyen legyen a szakszervezet és a KISZ együttműködése?

(Egy határozat margójára)

A SZOT elnöksége és a KISZ KB Intéző Bizottsága határozatot hozott a szakszervezetek és a KISZ-szervezetek rendszeres, tervszerű együttműködésére. Szükségesnek tartjuk a határozat főbb jellemzőinek rövid ismertetését annak érdekében, hogy az 1966-os évben a határozat figyelembevételével tevékenykedjenek a lapszervezetaink.

A Magyar Szocialista Munkáspárt politikájának megvalósítása, a szocializmus teljes felépítése, az emberek szocialista tudatának fejlesztése megköveteli a társadalmi és tömegszervezetek erőinek hatékonyabb összpontosítását.

Feladatunk az Ifjúság jövő iránti felelősségérzetének erősítése, nevelő és szervező munkával annak elősegítése, hogy a fiatalok tudásuk legjavát adva munkálkodjanak a szocializmus építésén és eközben szocialista emberkékké váljanak.

A határozat — bizottságunkat különösen közelről érintő — 3 fő feladattal foglalkozik:

1. A gazdasági építőmunka segítése
2. Az ifjúság eszmei-politikai nevelése
3. Munka és érdekvédelem

A gazdasági építőmunka segítése: Igen fontos feladatunk a termelési célkitűzések megvalósításában a termelékenység és gazdaságosság javítása, az ennek érdekében végzett együttes munka. A gazdasági építőmunka segítségének jól bevált módszere a szocialista munkaverseny. A szakszervezetek és a KISZ, a gazdasági vezetéssel együtt végzik a verseny szervezését, értékelését. Mindkét szerv a munkaversenyen belül kiemelt figyelmet fordít a szocialista brigád megtisztelő cím elnyeréséért folyó verseny és az újjátmozgalom szervezésére, segítésére. A határozat kimondja:

a szakszervezetek segítsék az Ifjúsági versenymozgalmak továbbfejlesztését, az Ifjúsági brigádok versenyét, a helyi védnökségeket, a KISZ takarékosági mozgalmait, az ifjúsági örfjratokat, a Fiatal Műszakiak és Közgazdászok Tanácsainak tevékenységét. A munkaverseny valamennyi formájának értékelését és jutalmazását a szakszervezet, a gazdasági vezetés és a KISZ együttesen végezze.

A határozat továbbra is a szakszervezetek és a KISZ közös feladatának tartja a fiatalok mozgósítását a különböző szakmunkásképző és továbbképző tanfolyamokra. A fiatalok szakmai továbbképzésének bevált formája a Szakma Ifjú Mestere, a Kiváló Ifjú Mérnök, Technikus és Közgazdász mozgalom. Ezeket a mozgalmakat az üzemi továbbképzési rendszer részének tekintik.

Az ifjúság eszmei-politikai nevelése: tartalmát az MSZMP ideológiai irányelvei határozzák meg. Az életkori sajátosságokból adódóan az ifjúság politikai nevelése olyan sajátos módszereket is igényel, amelyeket a KISZ már eddig is eredményesen alkalmazott — mint pl. az Ifjúság a szocializmusért mozgalom kereteit — de nem kevésbé fontosnak tartjuk a szakszervezet biztosította nevelési módszerek és lehetőségek jobb kihasználását is.

A nevelőmunka jelentős területe a politikai oktatás. A fiatalokat elsősorban a KISZ által szervezett KISZ politikai oktatásba kell bevonni, mert ez az életkori sajátosságoknak megfelelően került kialakításra. Ugyanakkor fel kell használni valamennyi szakszervezeti oktatási formát is a politikai nevelőmunka érdekében.

(Egy határozat 2-es oldalán)

Szellemi vetélkedő Zobákon

Zobákon a szeszskörlet KISZ-alapszervezete december 10-én jól sikerült szellemi vetélkedőt rendezett, amelyen mintegy 40 fiatal vett részt. Képiünk a vetélkedő résztvevőinek egyik csoportját mutatja.

Ülésezett a KISZ V. B.

Az év utolsó végrehajtó bizottsági ülését december 22-én tartotta meg a KISZ Trösztbizottsága. A napirend során 1966 első féléves üléstervét vitatták meg.

KISZ-feladatok kaptak a fiatal műszakiak

A Mecseki Szénbányászati Tröszt főmérnöke, Pozsgai Károly, december 9-én tanácskozássra hívta össze a KISZ Bizottság mellett működő Termelési Osztály tagjait, a Fiatal Műszakiak Tanácsának vezetőit, az üzemi KISZ-bizottságok és csúcsovezetőségek, valamint alapszervezetek termelési felelőseit, amelyen

üzemekre lebontva ismertette az 1966-os év konkrét feladatait.

SZILVESZTERI BÁLT

rendez december 31-én a Kosuth bánya KISZ-bizottság, amelyre minden fiatal szeretettel várunk.

A tanácskozáson a fiatal műszakiak továbbképzéséhez, a KIM, a KIT, és a SZIM mozgalmak segítéséhez adott programot. A feladatok súlyát bizonyítja, hogy valamennyi a műszaki fejlesztési program egy-egy részét alkotja.

A tröszt főmérnökének tájékoztatása szerint a gazdasági vezetés a jövő évben jobban támaszkodni kíván a fiatal műszakiakra, a KISZ termelést segítő tevékenységére.

A megbeszélést nagy örömmel nyugtázták a jelenlévők, hangsúlyozván: helyes lenne, ha ez a törődés üzemi szinten is megnyilvánulna a fiatal műszakiak felé.

(Folytatás az 1. oldalról)

A szakszervezetek és a KISZ együttesen tevékenykedjenek az egységes sportfőnökszervezet támogatásában, a helyi sportpolitika kialakításában. A két szerv együttesen támogatja a sportolási lehetőségek bővítését.

A munka és érdekvédelem: A szakszervezet és a KISZ fontos, együttes feladata a fiatalok érdekeinek védelme.

A KISZ a fiatalok érdekvédelmét elsősorban a szakszervezeti szervek útján érvénytétele, de ahol erre szükség van, önállóan is foglalkozzon az érdekvédelem kérdéseivel.

Szükséges, hogy ott, ahol a fiatalok ügyét tárgyalják, meghívást nyerjen a KISZ képviselője is. A szakszervezet bizottságok a KISZ-vezetőinek véleményét figyelembevéve döntenek az üdülőbeutalók elosztásáról és megfelelő arányban biztosítják a fiatalok kedvezményes üdültetését.

A határozat kimondja, hogy a kiadott irányelveket 1966 január 30-ig közös SZB és KISZ-vezetőségi üléseken kell megtárgyalni. Ennek végrehajtása érdekében javasoljuk alapszervezeti vezetőinknek, hogy keressék meg az illetékes szakszervezeti vezetőségeket és közösen határozzák meg az irányelvekből fakadó feladatok végrehajtásának lehetőségeit.

KISZ Trösztbizottság agit. prop. osztálya

Az alábbi munkavállalási szerződést kötötte a Karbantartó Üzem KISZ-szervezete a Komló Városi Tanács V. B. közsegfejlesztési csoportjával:

„A Mecseki Szénbányászati Tröszt Karbantartó Üzemének KISZ-szervezete a komlói sporttelepen épülő jégpálya hátralévő földmunkáit 1965 december 31-ig elkészíti.

A munka elszámolása 60 forint/köbméter értékben történik, előreláthatólag mintegy 100 köbméter föld kitermelése, elszállítása, illetve elplanírozása, 6 ezer forint értékben.

A munka ellenőrzését, irányítását és mennyiségi igazolását a munka vezetésével megbízott műszaki vezető, Dicső Rudolf fogja végezni.

A munka elvégzésekor a munka díját készpénzben a KÖFA egyszámlájáról az OTP-n keresztül fizeti ki a KISZ-alapszervezetnek. A munka elvégzésekor a munkavállalók számlát készítene.

A fentiekben kötött szerződést, mint akaratunkkal egyezőt irtuk alá.

Komló, 1965. november 18.

Komló Városi Tanács V. B.

Oblián Antal KISZ-titkár

KÖFA-csoport képviselője.

Schulleisz Henrik KISZ-megbízott

Völgyekéjű a kemény mécsen és minden esonját éreze. Kemény volt a pries és nekony a takaró. A rendőrségi nyomában központi fűtés meglepett a Pilátus foga vacogott. A... az... idek... csak éppen kibálgatták. Azt mondta a nyomozó főhadnagy, mikor kikerült:

— Pilátus most lelétszünk a joglábba, majd holnap folytatjuk. Addig kipihenheted magad.

Nem tudott pihenni pedig nagyon álmos, az éjjel semmi sem aludt, napközben dolgozott ugyan, de alig tudta nyitva tartani a szemét. Most meg nem jön alom a szemére, lába próbálkozik. Nem gondolta semmire, de örököké ott motoszkál gondolat a fejében: Hogyan került ide, Pilátus. Duruzsol a fülében. Ismétlődik, mint egy sárga felfrénje, akkor is, ha nem akar rá gondolni.

Befordult a jár... magára húzta a pokrocot, terdőt felhúzta a hasára, homlokát a hűvös falhoz szorította, de csak kihűlt. Megnézte az óráját — még csak éjjel két óra. Az óráját nem vette el. Amikor megkérdezte a főhadnagy, hogy kiéti-e a asztalra mindenit zsebéből, akkor legannel felelt. Ez nem volt a zsebében, ezt nem adta oda.

Megpróbálta visszatérni az egészét. Talán akkor elalszik, belefárad az emlékekbe. Úgy rakosgatta össze az események kusza szálait, mint a csomót szokás. Valamit elfelejtett, akkor előbbre ugrott, aztán észbe jutott a kimaradt részlet és előlőt kezdte az egészét. Szedegette, rakosgatta, míg végül kialakult az egész.

Moziban volt Cezával Valami magyar filmet játszottak. Emlékszik már, a „Tilos a szerelem”. Miért is volt tilos a szerelem? Miért? Eh, nem fontos az most. Akkor bementek a sportcsarnokba. Gézd a büfében rendelt két üveg sört. Kimekült ittak és rákattak Szilvási. Azt ígerte, hogy benéz, ha a kislányt hazakísérte. Röhögtek rajta. A Szilvási kislánynak udvarol, mikor a multkor is egy elvált asszonnyal látkide a Szechenyi tere. Legnagyobb tíz év volt közöttük, de az asszony jól keres és lakása is van. „Szilvási teged fűz a asszony”, mondta neki, de a Szilvási nem ugrott.

— Hát aztán, nekem is lehet szerencsem egyszer az életem. Aztal elintézték a dolgot.

Tizenegy felé megerkezett a Szilvási.

— Hazakísérted?
— Foga be a szállt. Hogy en fogjam be? Mi köze a hozzá? — de elkapta a sűrűsítveget. Egy hajdára keltta. Úgy ívott mint a majmok. Kifáztottak a fogal. Most vette észre, hogy a Szilvási

ának milyen sarga, kopott fogai vannak. És ez dicsékszik vele, hogy kislánynak udvarol.

„Jjjé! kor bezártak a sportcsarnokot és kidozták őket.

— Mi van meg nyitva?

— A resti — ezt Szilvási mondta és elindultak a nagyállomásra. Ekkor Pilátusban megszólalt a telkisméret.

— Nekem éjjelre heni kell lenni az intézetben.

— Marha! — mondta röviden Szilvási — már negyed egy. Ugysem érnel oda — és rühögött és hátbavágta Pilátust.

— Fegyelmet kapok — mondta és őszintén is gondolta, amit mondott. Felt az igazgatójától.

Gárdonyi Béla

PILÁTUS

aki szigorúan nevelte a vajártalulokat. Könnyen osztogatta a fejelemiket és mindig hozzátette: Vagy ember lesz belőled, vagy menetsz világnak.

— Felsz? — vihogott Szilvási és Törökhöz fordult: Látd a boldog begazolt. Megjétd a dritől. Segítsünk neki?

Török is vigyorgott: Ha tudunk?

Pilátus csak azt látta, hogy a Szilvási odamegy egy világos Moszkvicshoz és valamit babrál az ajtónál. Az ajtó feljattan és a Szilvási beül a volánhoz. Török kint marad és tolja a kocsi. Nem merik beindítani — mondja később Szilvási — nehogy a pasas felébredjen és kiverje a balhét.

— Hová akarsz menni?

— Haza.

— Marha! Minek megyünk haza?

— A sportcsarnokért.
— Az más — és a Szilvási azt adott. Felugrottak a Mecsekre. Otthon már aiudtak. Az anyja ébredt fel egyedül. Suttogva kérdezte, hogy mit keres. Nem válaszolt, csak intett, hogy már semmit. Amit keresett, megtalálta. A kocsiból még látta, hogy az anyja feltekázza a függőnyt és kinyitja.

Aztán száguldottak lefelé a Hunyadi úton.

Fordult egyet a priesen. Amit ezután kövekezett, nehéz volt pontosan összeszedni. Többször is mekilódott Kusza gondolatával. Végre egyült volt a legkritikusabb perc.

Egy perc, hatvan másodperc, néhány pillanat. Ennyi lenne egy bukás, ennyi érne az ember életé? És megborongott. Szorosabbra húzta a pokrocot és tiszadságot törött le az orra alól. Tehát jöttek a Hunyadi úton és a környéken a Szilvási rugdalt a gápeddől... „gyorsabban! Fiatlatoics, na még egy kicsit!” — és a kocsi röpült. A szó teljes értelmében. Először nekvágódott a járdaszegélynek, aztán egy vastag fa törsenek. Pilátus ekkor megrettent és halálfelelem fogta el. Úgy érezte, hogy itt a vég. Az első gondolata az volt, hogy még csak 17 éves, aztán az édesanyja jutott eszébe, a legutolsó

— Ebből ilyen nagy baj lesz. Akkor úgy képzelted el a bajt, hogy összetörök magukat, hogy meghalnak. Az baj, de a kocsival nem törődtek. Az nem az övek, az nem tartozott hozzájuk. Csak most fogja fel — ezen a kemény prieszen — hogy mit tettek. Dehát akkor futottak.

— Egyszer ő megdült és a zsebébe nyúlt.

— Géza. Várj, nincs meg a zsebében.

— Ne marhaskodj, hová tartod?

— Ide a belső zsebbe, de nincs. Megálltak.

— Menjünk vissza!

— Azt nem lehet, de várj, ha az a vénasszony lefeküdt, akkor mehetünk.

Szilvási kitézett az utcasarkon és visszahökölt.

— Már ott vannak a hekusok. Szentséges gyorsan kijöttek.

Pilátus ekkor kezdett el reszekelni és azóta nem hagyta el. Ha megtalálják a személyt, akkor lebukott.

A udjártanuló intézetből hozták el.

„peches ember”, otthagya a biztos nyomot.

Kibújt a pokróc alól és a félhomályban körülnézett. Ilyen lehet a börtön belseje is. Négy fal, kis ablak és kevés világosság.

Miért került ő börtönbe? Mert a Szilvási sziveséget akart vele tenni. Mennyit kaphat? Két évet, vagy háromat? Húszeres lesz, amikor kikerül a börtönből. Azt mondják majd rá mindenütt, hogy börtönviselt ember. De miért? Azért mert a Szilvási kinyitotta a kocsi és ő elment velük? Tolvaj — így mondta a kocsi tulajdonosa és azt latolgatta, hogy pofonvágja-e? És ha megüti? Jogosan üti. Lönkretette a kocsiját. Pedig ha akkor meglut a nyomozó szobájában, ő viszáit. Megha olyan erős ember is a tulaj. Nem hagyja magát ütni, vétkes, de ne üssék. És úgy érezte, hogy újra önbizalmát kap, de csak rövid időre. Két év, három év, addig nem mehet moziba, a sportcsarnokba, a Szechenyi terre, sehova. Négy fal és katonai fegyelem. A katonaságtól is felt, most pedig annál is rosszabb lesz.

Végigjuttat a rázkódás során testén és sűrűn potyogtak a könnyei.

Valaki lehúzta róla a takarót.

A nyomozó főhadnagy állt fölötte. Megfogta a vállát és a szemébe rézett vizsgálódva:

— Késő, Pilátus, most már késő, nem most kellett volna. Na, gyere!nk, folytatjuk a kihallgatást!

Ünnepélyes eskütétel a határőröknél

Házi asztalitenisz-versenyt rendezett az Anyagellátó Üzem KISZ-alapszervezete, amelyen a fiatalok nagy létszámmal vettek részt. Az „Anyagellátó Üzem bajnoka” címet ez alkalommal a nőknél Németh Ferencné, a férfiaknál ifjú Gvarmati Tibor nyerte el.

Az oktatási év beindítása jól sikerült a Széchenyi-aknai előkészítő körlet KISZ-alapszervezeténél. A 30 jelentkező közül 25-en rendszeresen résztvesznek az előadásokon. Az oktatáshoz az alapszervezet igen nagy segítséget kap a pártszervezet megbízottjától, Horváth János elvtárustól.

A jó együttműködés eredményeként Zobák-akna szakszervezeti és KISZ-bizottsága december 12-én jól sikerült sakk és asztalitenisz-versenyt rendezett, amelyen mintegy húsz fiatal vett részt.

ÚJRA MŰKÖDIK A „LEÁNYKÖR” SZÁSZVÁRON

Az Északi Üzemek KISZ-szervezete felújította a régen már sikeresen tevékenykedő „Leánykör”-t. A kör foglalkozásain a szászvári leányok, a KISZ ház otthonossá tételén fáradoznak.

Kaszab István határőr, Zobák aknai csillás, aláírja az eskülapot. Háttérben édesapja

A komlói IBUSZ két küldője éppen az ünnepség kezdete előtt érkezett vasárnap reggel a hódmezővásárhelyi laktanya elé. Keszi István vezetésével mintegy 100

szülő, menyasszony és feleség utazott el, hogy szem- és füllanúja legyen a határőrök eskütételének.

Az udvar közepén — a parancsnoki emelvény mellett csoportosult vendégsereggel szemben — feszes vigyázásba meredve tisztelegtek az egységek. E mozdulatlan megfigyelés mellett látszólagos volt, hiszen a tekintetek a hozzátartozókat keresték, kutatták, s ha valaki kölcsönösen felismerte egymást, boldog mosoly futott végig az arcán.

— Önök nagy eseményhez érkeztek ma — hangzott az üdvözlő beszéd. — Egy szorgos kiképzési hónap befejezésével tesznek esküt, hogy a fogadalom után a végekre kerüljenek. Nemrég még a bányában, a gyárakban, vagy talán a szántóföldeken vívtak eredményes csatát, most pedig határaink megvédése jut osztályrészükül.

„... Megfogadom, hogy hazámat, a Magyar Népköztársaságot fegyverrel — ha kell, életem feláldozásával is — megvédem...”

A köszöntő szavak után kezdetét vette a program fő része. Amikor a határőrök négyesével az esküvő léptek eskütételre, az ünnepi hangulat a tetőfokára ért. Parancsnokról és szülőről, katonáról és menyasszonyról a büszkeség sugárzott. Aztán ismét szakaszokba sorakoztak a harcosok, hogy díszmenetben elvonuljanak a körletekre, illetve a fogadás színhelyére.

A találkozás öröme boldog perceket varázsol: forró öleléseket, édes csókot. Bár a legények csak néhány hete jöttek el hazulról, és az ellátásra nem panaszkodhatnak, mégis jólesett a hazai. És hogy ez ilyenkor így szokott lenni, pillanatoknak tűnt a félnapos látogatás.

Kettős névadó Zobákon

A családi események bensőséges jellegének és az új, szocialista tartalomnak

A társadalmi szerepek, a köztudat, a családi ünnepekben fontos közösségformáló erőt

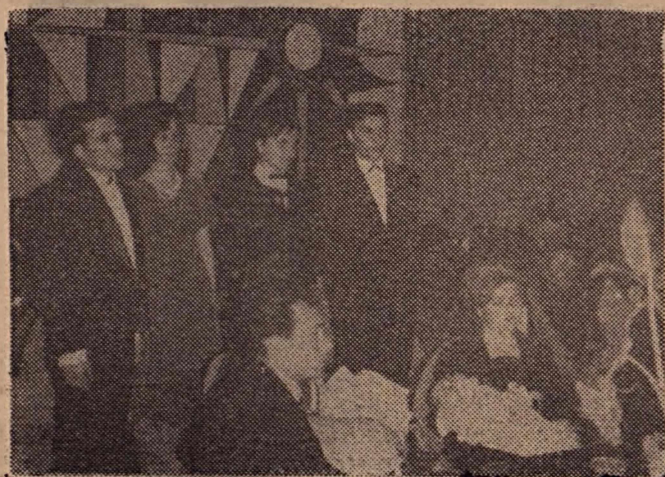
Kádár István és Radnai József gyermekük névadó ünnepségét. A névadó ünnepség, mely a Május 1 Művelődési Házban volt megtartva, a hozzátartozókon kívül megjelentek az üzemvezetőség tagjai, a pártszervezetek képviselői. Résztvettek az ünnepségen az ifjúsági brigád tagjai, illetve vezetői.

A színvonalas ünnepséget az úttörő énekkara nyitotta meg, majd az anyakönyvvezető ünnepi beszéde után a szülők és névadó szülők fogadalmat tettek. A fogadalomban elmondták, hogy „...gyermekünket becsületes, a dolgozó néphez hű emberré neveljük. Minden erőnkkel arra törekszünk, hogy gyermekünk szocialista társadalmunk méltó tagjává, hazánk hűsége, odaadó állampolgárává váljék...”

Ezt követően az anyakönyvvezető átadta az emléklapokat, gratulált a Városi Tanács nevében, majd pedig a tömegszervezetek képviselői adták át alapszervezeteik ajándékait és fejezték ki jókívánságaikat.

A színvonalasan megrendezett családi ünnepségen jó hangulatban, hosszan elbeszélgettek a boldog szülők és a meghívott vendégek.

Megedüs Miklós, KISZ-biz. titkára

megfelelő ünnepi formák kialakulása most van folyamatban. A tömegekben élő igény az új forma kialakítására az új társadalmi rend természetes következménye.

Az ország minden részében, így üzemünkben is a KISZ-szervezet és más szervezetek igyekeznek a családi élet nagy fordulójának ünnepségét megrendezni, szocialista tartalommal telítve kialakítani új, szocialista formákat.

is jelent. A közös öröm érzései közelebb hozzák egymáshoz az embereket, fejleszlik az összetartozás tudatát, ezzel hozzájárulnak egy-egy üzem törzsgárdájának kialakításához, így az emberek közötti új, szocialista viszonyok formálásához.

Ezért is volt jelentős esemény Zobák Bánvázem szünetes körlet, KISZ-szervezetének életében 1965. november 20-án. Ekkor rendezte meg

A Béta-aknai kiszisták egy éve

Megszámtal dolog egy-egy naptári év elteltével felmérni az óév munkáját. Felidézni a múlt eseményeit, mérleget állítani és kijelenteni: így volt eddig, így lesz jövőre.

Béta-aknai KISZ-szervezet bezáró gyűlése elkerülte ezt a sablonos buktatót, s ahhoz, hogy ez sikerült, csak gratulálni lehet. Elsősorban azért hogy nem kellett elhatárolni magukat az óév munkájától és újabb, tartalmasabb évet ígérni. A számvetés a „hogyan tovább”-ot szolgálta. Úgy érzem, tanulságos lehet az más KISZ-szervezet számára is.

Új vonás

a Béta-aknai KISZ-szervezet életében, hogy a beszámoló elkészítését fokozott kollektívizmus jellemezte. Lóch Ottó KISZ-titkár vázolta az 1965-ös év munkájának fő vonásait, azokat a szempontokat, amelyek eldöntik, mennyit ér a KISZ munkája. Ezek: mennyiben felelt meg a Béta-aknai KISZ-szervezet a feladatának? Hogyan tudta mozgósítani a tagságot a kitűzött feladatokra? Milyen a vezetőség és a tagság kapcsolata? Mit kíván az 1966-os év a KISZ-től?

A tények a vezetőségi tagok beszámolóiban jelentkeztek. Úgy érzem, ez több mint ötlet. Nemcsak a kollektív vezetés kidomborodását szolgálja a tagság előtt, hanem felelősségvállalást és vezetőségi tagok munkája iránt. A beszámoló igazolták ezt, s a taggyűlés végére a KISZ-munka minden területéről teljes lett a kép: eredményekkel, hibákkal, tervekkel együtt.

Mi jellemzi ma a Béta-aknai KISZ-szervezetet?

Az üzem 400 fiatalja közül 140-et tudhat magáénak. Az arányszámhoz hozzátartozik az is, hogy Béta-aknán sok a bejáró fiatal. Ezek többsége a lakóhelyén lévő KISZ-szervezetnek tagja, persze ez nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az említett fiatalok az üzemi ifjúsági szervezetben is ne tevékenykedjenek. Példa erre az ISZM-mozgalom eredménye, amely bizonyítja, hogy a tényleges létszám kétszeresét (279 fő) lehet bevonni a mozgalomba. Nyilván a bejáró fiatalok ezzel is közelebb kerültek a mozgalom feltételeihez. Az alapszervezet négy ifjúsági szocialista brigád munkáját tartja nyilván. Minden túlzás nélkül elmondható, hogy az üzemi munka garanciáját is jelentik ezek a csapatok. Eredményeik, híriük már túljutott az üzem keretén: Pfeifer Alajos, Papp Lajos, Aranyos István, Schuller Kálmán csapatait említhetjük.

már érhető,

hogy a taggyűlés a közvetlen termelési feladatok mellett

már ilyen programokat sorolt a jövő évi feladatok közé, mint: KISZ-órjártatás fokozása az angyagmentés érdekében, védnökségvállalás a gépek, szerzők felett, a KISZ munkásvédelmi órhálózat kiterjesztése, a baleseti források felkutatása stb. Természetesen az ifjúsági szocialista brigádok maradnak továbbra is az ifjúsági szervezet munkabázisai. Ezek nélkül az Idén nem lehetett volna olyan mozgósítást véghezvinni, mint a sásdi tisz patronálása, a betakarításnál, a Sikondai út építésében való részvétel, angyagmentési műszak megszervezése stb.

A KISZ-munka hatékonyságát akarja fokozni az FMKT újjászervezése, és az ifjú gárda felújítása is. Az FMKT programja már kialakult. Az ifjú gárda pedig eddig is a legaktívabb csoportját képezte az alapszervezetnek.

A politikai, ideológiai, kulturális munka is szerves része egy alapszervezet ténykedésének. Hangsúlyozni kell, hogy nem választható le a szervezet gazdasági és egyéb munkájától, mert a gazdasági feladatok egyben politikai feladatok is, és megfordítva. Erdemes azonban erről az oldalról is elemezni a bétaí alapszervezetet. A vezetőség nem volt elégedett minden végzett munkával. A tény, hogy az előbb vázolt KISZ-bázismunkák sikeres elvégzése egy sereg politikai munkát is jelent, de éppen a KISZ KB 1965. márciusi határozatának szellemében rendezett az alapszervezet egy ideológiai taggyűlést, hogy felmérje az eddig végzett munkát és

új formákat kereszen

a politikai ideológiai munka tartalmasabbá tételére. Természetesen a fiatalok tanulási kedvével nincsen baj, hiszen nyolcan egyetemre, 14-en valamilyen (elsősorban bányai) középiskolába járnak esti vagy levelező tagozaton. Azokat is mozgósította a KISZ, akik valamilyen oknál fogva általános iskolai tanulmányukat nem fejezték be. A szakmai műveltség gyarapításához az üzem is segítséget nyújtott. 1965-ben például segédvájári, vájári, gépkezelői, elsősegélynyújtó tanfolyamokat szervezett az üzem.

A politikai oktatásban már nem volt ilyen nagy a választék. Ettől függetlenül mintegy 70 fiatal vett részt a KISZ által rendezett oktatásban. A „Nemzetközi kérdések” című tanfolyamon 55 fő vett részt. Sokat ígérően indult a „Fórum” ahol elsősorban fiatalokat érintő kérdések kerültek napirendre, de a műszaki megosztottsága rányomta bélyegét az előadásra. A jelentkezett 15 fő csak alkalomszerűen tudott együtt lenni. A vezetőségnek az volt az elsődleges célja, hogy ezek a zárt

körü foglalkozások ne sematikus szemináriumok legyenek, hanem valóban az eleven, politikai életet ismertető, ideológiailag helyesen alapozott összejövetelek. A következő évben előbbre kívánnak lépni, és az elsődleges célt az előadások vonzóbbá tételére fektetik, hogy a tanfolyam hallgatói ne szabadidő-rablásnak érezzék a részvételt. Főleg a „Fórum” lehetne aktív, politizáló oktatási forma. Szemináriumszerű lesz a „Társadalmi ismeretek” című tanfolyam, itt elsősorban az előadások színvonala kell hogy vonzó legyen.

Nem tekinthető másodrendűnek az alkalomszerűen végzett felvilágosító, nevelő munka sem. A Béta-aknai KISZ-szervezet egyik legsikeresebb megmozdulásának tekinthető a

a „Nyomolvasó mozgalom”

amely a komlói Kommunista Párt történetének megismerését szolgálta. Külsőségekben is gazdag eseményt adott az alapszervezetnek a Május 1 falán elhelyezett emléktábla, vala-

mint a Juhász Gyula klubban a veteránokkal tartott találkozás.

Úgyesen használták ki a bétaíak a szellemi vetélkedők lehetőségét is. Nagyon jól bevált a csapatok vetélkedése. Sikeres volt egy Olaszországot bejáró fiatal mérnök útibeszámolója is.

A bétaíak mindig keresik az újat, és úgy érzem, jó úton járnak. Ha ehhez hozzávesszük még a kultúrprogramokat és a sportlehetőségeket, akkor nem kell aggódnunk, hogy Béta-aknán nem tudnak hatni a fiatalok kulturális, politikai, ideológiai fejlődésére. A feltétel csupán annyi, hogy legyen néhány aktív KISZ-tag, aki a munkát megszervezi. Az ideai tapasztalatok azt mutatják, hogy Bétán vannak ilyen fiatalok!

No de lehet a fiataloknak úgy élni, hogy ne szóljanak bele a társadalom alakításába? Azt hiszem egyértelmű a válasz: nem! Aki pedig a történelemmel együtt akar lépni, annak a mi társadalmunk építésén kell munkálkodni, s ez a munka becsületos KISZ-munka.

Muhel József

Az MHS autóstanfolyamon

Az MHS komlói szervezete által felfuttatott autóstanfolyamon sokan látogatják. Különösen a fiatalok érdeklődése nagy, ami érthető is, mert az itt tanultakat majd hasznosíthatják a bevonulásuk után. Felvételünkön Rádi Lajos szakvezető tart előadást a motorok működéséről.

Csaszar Zoltán felvétele

Húsz éve államosították a bányákat

Az évforduló további helytállásra kötelez

Húsz esztendővel ezelőtt, 1946. január 1-én szénbányászaink történetének legjelentősebb állomásához érkezett; a Kommunista Párt sürgetésére — az 1945. december 20-án kibocsátott 12 200/1945. M. E. sz. rendelet értelmében — e napon vette kezletébe az állam az addig magánkézben lévő szénbányákat. Noha a koalíciós kormányban résztvevő reakciós pártok és személyek a rendelet végrehajtását minden eszközzel akadályozták, s csak a Baloldali Blokk győzelme után — a munkások, főképpen a bányászok osztályharcos követelésére — sikerült korlátlan érvényt szerezni az új törvénynek, mégis Újév napján ünnepezzük bányászaink államcsatásának jubileumát.

Igen jelentős évforduló ez a mecseki bányászok számára is, attól függetlenül, hogy a rendelet az itteni tulajdonviszonyokat látszólag csupán lényegtelenül módosította. Ismeretes, hogy a Pécs környéki

mokratikus, a szocialista átalakulás felé haladó állam lett a tulajdonos. Tudvalevő, hogy a komlói szénbányát 1909. március 1-én az állam vásárlás útján kisajátította. Az északi bányavidék üzemei — Máza, Szászvár, Nagymányok, Vár-alja és Hidas — viszont ekkor kerültek magánkézből az állam birtokába.

Az államosítás óta megtett út, a rendkívül gyors ütemű fejlődés tényét a fiatalabb generáció előtt is ismertek. Nem árt viszont ez alkalommal felidézni a sorsforduló előtti csaknem kétszáz esztendő történetének néhány jellemző tényezőjét.

A történelem gyakran produkál meglepő dátumazonosságokat. Ezek közé tartozik az az esemény, amelyet Babics András, a mecseki bányászati történetének kiváló ismerője ír le A pécsvidéki köszénbányászati története című művében. Az államosítás előtt éppen kétszáz esztendővel, 1746-ban

tonna fölé emelték az évi termelést. A kizsákmányolás mértékére, az egészségügyi állapotok primitív voltára jellemző, hogy 1898 és 1912 között 138 bányász halt meg öt éves szolgálati időn belül, s további 146 15 éves szolgálati időn belül, s csak hárman éltek túl a harmincöt éves szolgálati időt. 1879-től a századfordulói 92, 1923 és 1944 között további 97 bányász szenvedett halálos balesetet; 1873-tól a második világháború végéig tízennygy olyan sújtóléggrobbanás történt, amely halálos áldozatot követelt, s így 38 ember vesztette életét.

A pécskörnyéki bányászcsaládok siralmas életkörülményeire talán a gyermekhalandóság statisztikája a legjellemzőbb. Az 1880-as esztendőben a Pécsbányatelepen született 168 gyermek közül 91 első életévében meghalt (54,1 százalék), s további hat gyermek

Nyolcórás munkával sikerült kimenteni a két bányászt

December 23-án 5 óra 30 perckor Pécsbányán, a VIII. szinten, 525 méter mélyen omlás történt. A lezúduló anyag László Henrik aknászt és Kónyi Ferenc segédvájárt elzárta a külvilágtól. Mentésük azonnal megindult. Hét perccel az omlás után már riasztották az üzemi mentőállomás ügyeletes raját, majd pedig a pécsszabolcsi mentőállomást. A műszakiakkal és a felügyeleti szakemberekkel együtt mintegy negyven személy vett részt a munkában. A bentrekedtek nyolc óra tájban adták az első életjelet magukról.

Hihetetlenül nehéz körülmények között mentek előre a mentők, közöttük is elsősorban Szabó Illés és Fodor Frigyes, meg Sárdi Károly aknász, valamint a biztonságtechnikai csoport egyik munkatársa, Hajek József. Vigyázniuk kellett, mert nem lehetett tudni, hol vannak az eltemetett bányászok. Nyolc órai megfeszített munkával aztán sikerült napszintre hozni a két bányászt, akiknek egyébként semmi bajuk nem történt. Szerencsésülre a légvezeték nem sérült meg, oxigénhiány nem volt.

Mit hozott a Télapó?

(Foto: Császár)

A termelő vasárnapokon is legyen üzemorvos!

December 5-én — a tröszt utasításának megfelelően — az Anyagellátó Üzemben is háromharmados termelést tartottak. Munka közben Rab József súlyos lábsérülést szenvedett. A kivényelt mentő az üzemi segélyhelyre szállította, majd pedig a kórházba.

Röntgen-orvos hiányában azonban kénytelenek voltak Rab Józsefet végül is a lakására vinni azzal a kikötéssel,

hogy másnap majd jelentkezik röntgenfelülvizsgálatra. Az üzem vezetői jogosan kifogásolják, hogy a vasárnap termelő műszakok idején senki sem intézkedik arról, hogy a segélyhelyeken és a kórházban is legyen ügyeletes orvosi szolgálat. Ennek hiányában még elsősegélyben sem lehet nyújtani a sérültet, aminek adott esetben súlyos következményei lehetnek.

Öt év alatt 45 százalékkal nőtt a tröszt termelése

Az idei évvel lezárul a második terv időszaka. Ez az öt esztendő nagyszerű eredményeket hozott a Mecsek-vidéki szénbányászaton. 1961 és 1965 között az összüzemi termelés 1 millió 336 ezer tonnával nőtt, ami 45 százalékos emelkedésnek felel meg. Külön érdemes kihangsúlyozni, hogy a létszám az eltelt időszakban úgyszólván változatlan maradt, vagyis a megnövekedett mennyiséget termelékenységgel érték el.

Már az ideai második félévben megkezdődött a jövő évi gazdasági terv előkészítése. Ez rendkívül nagy feladatot ró az üzemek műszaki dolgozóira, akik azon vannak, hogy 1966. évben a mélyszinti művelésről — ahol csak lehet — magasabb szintű művelésre térjenek át, mert ez csökkenti a szállítási költségeket, jobb időkihasználást biztosít a dolgozóknak.

Kiemelkedő munkások Kossuth-bányán

Kossuth bánya előkészítő körletében dolgozik Lovai István kétszeres szocialista címet viselő szenes elővájó brigádja. A körlet vezetősége még novemberben azzal bízta meg a kollektívát, hogy december 31-ig hajtsa ki egy 100 méteres gurítót szénben, fémtámmal és fémsüveggel, 4,5 méteres szelvényben.

A munka az üzem szempontjából igen sürgős volt,

mert ez a gurító egy 100 méteres frontfejtést adott. A brigád megértette a munka fontosságát és már december 14-én jelentették, hogy elvégezték a vállalt feladatot. A gurító kihajtására 242 műszakot fordítottak. Annyit jelent ez, hogy az egy főre eső teljesítmény 41,3 centiméter/műszak, ami kimagasló eredmény.

Rein György versenyfelelős

Ötvenkilencen egy célért

Naponta 23—25 ezer csillét mozgat meg a brigád. Hat évvel ezelőtt alakult. Azóta, a követelménynek megfelelően, létszámban is felkészültségben is gyarapodott. A Kossuth-bányai altárai brigádról van szó.

Munkájuk éppolyan fontos láncszem a nagy üzem életében, mint a többi brigadé. Sokszor azonban csak akkor veszik észre őket, amikor baj van a szállítással. Mi is mulasztást pótolunk, amikor beszámolunk az 59 fős kollektíva ideai vállalásáról, teljesítéséről.

A gondosan vezetett napló hünen tükrözi az eredményeket, s feltárja a hibákat is. A kiválóan mindenekelőtt az ragadja meg, hogy a Lukács Ferenc vezette szállítócsoporthoz már öt alkalommal nyerte el a szocialista brigád címet! Közülük 26-an a Kiváló Dolgozó jelvény vagy oklevél tulajdonosai, mint Nagy Béla, Rott Arnold vagy Runyai András.

— Úgy érzem, egyre kevesebb panasz lehet ránk — mondotta Lukács elvtárs a megnyitási tervre vonatkozóan. — Mindig biztosítani annyi üres csillét, amennyi szükséges. Persze előfordulnak kisebb zavarok, de ezek legfeljebb 5—10 percesek. Sok gondot lehetne megoldani azzal, ha 100—150-nel emelnék a csilleparkunkat.

A mozdonyvezetők még mást is felvetnek. A mostani mozdonyfordító hiányát. A mostani helyzet nemcsak idővesztést okoz, de az egészségre is káros. Ebben az ügyben érdeklődünk a trösztnél. Nagy Béla, a deruházasi osztály vezetője közölte, hogy a Zobák-aknai mozdonyfordítót 1966 végére építik meg. A munkálatok már az első negyedévben megkezdődnek. A gyártás az építés és a szerelés 1,2 millió forintba kerül.

A jogos panasz tehát belátható időn belül orvoslást nyer. Utána bizonyára még jobb eredményekkel büszkélkedhet a brigád.

Tevékenyséjükkel egyébként is elégedettek az üzem vezetői. Erről tanúskodik a brigádnapló bejegyzése is. Dobos József üzemvezető helyettes és Kovács János körletvezető elismerő sorokkal méltatja munkásikerületet.

A dicséret szavakat igazán megérdemlik.

B. J.

Vishányó Imre

Komló bányászház és a bányászok egy csoportja a felszabadulás előtt
Foto: Nemesi József, Nemesi Árpád

szénbányák 1853-tól 1923-ig a főként osztrák érdekeltségű Duna-Gözhajózási Részvénytársaság tulajdonába kerültek, majd a második világháború során Ausztria bekebelezésével ezek a bányák a „Reichswerke Hermann Göring” tartozékává váltak. S mint, ilyet, a felszabadulás után a Szovjetunió vette birtokába. Ezt követően — Magyarország érdekeit is figyelembe véve — alakult meg a MESZHART, a Magyar-Szovjet Hajózási Részvénytársaság. Így a pécsvidéki bányák már az államosítást megelőzően a magánkapitalista érdekszférából részben a szocialista Szovjetunió, részben a demokratikus magyar állam tulajdonába kerültek.

A komló bányája esetében csak annyiban hozott tulajdonjogi változást az 1946-os esztendő, amennyiben a volt kapitalista állam helyett a de-

szabadulni akarván a püspök-földesúri uralom alól — „valami kökört” küldött a bécsi udvarhoz, bizonyítva a környék gazdagságát, hogy ezáltal Pécs elnyerhesse a szabad királyi város jogát. Akkor nem sikerült a szén által a szabadsághoz jutni, viszont kétszáz évvel később a szabadság által jutottak az ország lakói a szén — és egyéb természeti kincseink — birtokába.

A DGT — a Rotschild Bank-ház tőkéjével — viszonylag gyors ütemben fejlesztette a Mecsek déli részén a bányászati tevékenységet, s eközben a nyereségen, a profiton kívül semmire sem volt tekintettel. A kezdeti időben, 1853-ban mindössze 58 munkással összesen 2 263 tonna szén termeltek.

1943-ban viszont — a legvadabb rablógazdálkodás módszerével már jóval egymillió

pusztult el tízéves kora előtt.

E néhány kiragadott adat is elegendő megértenünk azt, hogy a pécskörnyéki bányákban 1882 és 1940 között ötven-nyelc sztrájk zajlott le, nagy részük általános és politikai jellegű volt.

A munkásélet apáról fiúra szálló kemény megpróbáltatásai és a munkásmozgalom eme dicsó hagyományai a felszabadulás, a bányák társadalmi tulajdonba vétele óta itt élnek; megnyilvánultak a hatalomért folyó harcban, az újjáépítés idejének széncsatáiban, a szocializmus alapjainak lerakása közben végzett odaadó munkában és most, a szocializmus teljes felépítésének hatalmas feladatai közepette is. Ez az évforduló további helytállásra kötelez!

SPORT

HOL művelődünk? SZÓRAKOZZUNK?

Kézilabda teremkupa

Január 9-én kezdődik Komlón a Mecseki Bányász kézilabda teremkupa-verseny. A rendező bizottság elkészítette a csoportbeosztást. A férfi első osztályban hét, a másodosztályban 8, a női elsőosztályban 7, a másodosztályban 5 csapat kapott helyet. A verseny érdekessége, hogy minden mezőnyben találhatunk vidéki csapatot is. A komlói egyesületek mellett ott lesznek Szászvár, Csikóstóttós, Kocsola, Szentlőrinc legjobbjai is. Az új helyi szakközépiskola először indul önállóan.

A szintén hagyományos kézilabda Dunántúli Napló Kupa mérkőzések sorsolása is elkészült. Január 8-án rajtolnak a csapatok. Az I. osztályú női mezőnyben az I. forduló párosítása: Bányász A-Bányász B, Szigetvár-Tanárképző, Bóly-Portcelán, Építők-Meteor. A férfi I. osztályú verseny I. fordulójára: Bányász A-Bányász B, Dózsa-Komló, Értékvásár-Tanárképző, PEAC-Szabolcs.

A felkészülési program

nagyjából máris kialakult a Komlói- és a Pécsi Bányász labdarúgó csapatainál. A komlóiak január 8-án reggel 9 órakor találkoznak majd 5-én kéthetes lengyel túsora utaznak. A 20-as osztályú csoportban a hét végén birtokosok. A felkészülési programról az MLSZ. Göncz István nem adni, a villámigazolást pedig a hétvégén veszi elő. Ez mint ahogy a

Bányász elnökségének véleményezését sem fogadták el Lutz és Rónai esetében. A Pécsi Bányásznál december 23-án tartották az évzárót. A keret jobbra már együtt van, 4-én kezdnek az alapozáshoz. Február 13-án a jelenleg katonai szolgálaton lévő Göbel és Szigetvári leszerelemek, s utána ők is részt vesznek az edzéseken. Villámigazolással négy játékos kerül a Pécsi Bányáshoz. A gárda egyébként Harkányban vesz részt edzőtáborozáson.

Asztalitenisz

Zentai és komlói fiatalok találkoztak a múlt szombaton a bányavárosban. A nemzetközi asztalitenisz versenyen készített felvételt Rónaszéki László.

Az általános iskolások versenye

Komlón az általános iskolások több sportágban versenyeztek az őszi idényben.

A kézilabdázók és a labdarúgók mellett megrendezték az asztalitenisz bajnokságot, a négytusa és az ügynevezett tűzharc versenyt is.

Az utóbbin 11 órs 597 fővel vett részt. A házi négytusa versenyeken 548 leány, és 620 fiú vetélkedett a helyezésekért. A kispályás labdarúgó házi bajnokságban 744 úttörő sportolhatott. A nagypályásoknál 226 pájtás indult.

Úttörő leány kézilabda bajnokság:

1. Dávidföld	4	4	—	15:4	0	
2. Gesztenyés	4	2	1	17:10	5	
3. Keleti	4	1	1	5:6	3	
4. Kenderföld	4	1	—	3	5:9	2
5. Belváros	4	1	—	3	4:17	2

Komlói párbeszéd

A STURCON

— Hé! Jóember, vigyázzon!
— En?! Vigyázzon maga, ha csöszködni van kedve. Különben is mi a fenének kiabál? Haggyon békén engem...
— De hát nem látja? Akkor kővek potyognak itt, ha valamelyik elkapja, mindjárt kezitcsökölomot köszönhet a Szent Péternek.
— Mit érdekelnek engem a kővek! Az a lényeg, hogy faárabok is potyognak. Ha jó napom van, két kocsira valót is összeheszedek. Jobban keresek, mint a TŰZÉP.
— Azért gondolkodhatna egy kicsit...
— Hogyne, hogy addig a konkurrenciát elhappolja a szajrét mi?
— Mondom gondolkodhatna afelől, megéri-e ilyen könnyelműen kockáztatni az életét.
— Ne fűzzön már szakikém! Semmi köze az életemhez, nem magától kaptam. Legfeljebb a jópám tehetne szemrehányást, ha elpatkolnék.
— No látja, milyen szomorúságot okozna a szüleinek...
— Tudja, csalámba nem új a mennykő.
— Az nem. De egy félszüllyeni homokkő innen a sturc tetejéről könnyen beleszaphat.
— Beszélhet, amit akar. Akkor se hagyom ittveszni ezt a sok jó fat.
— Hát idefigyeljen, maga öngyilkosjelölt. Ha nem hallgat a szépszóra, értesitem a rendőrséget!
— Maga aztán jó pofa. Azt hiszi, a rendőrök talán ékezősőbban a lelkeimre tudnak beszélni?
— Nem. Azok majd a zsebére fognak beszélni.
— Azán milyen alapon, hm? En társadalmilag hasznos tevékenységet folytatók itt. Ha úgy tetszik, a szocializmust építem. Arra nincs jogszabály, hogy ezért megbüntessenek.
— M... éne! Talán még kiüntetést is vár ezért?
— No kérem, azt nem. De azért... idefigyeljen... azért nagyon jócskák, ha mindjárt metálnal mégis elütne egy kő, úgy temetnének el, mint aki a munka frontján vesztette életét. És jól megbírták azokat, akik pusztulni hagytak.
— **Bermos** —

Kispályás labdarúgó-bajnokság:

1. Keleti	4	3	—	13:5	6	
2. Gesztenyési	4	3	—	13:7	6	
3. Kenderföld	4	2	—	11:8	4	
4. Dávidföld	4	2	—	9:10	4	
5. Belváros	4	—	—	4	4:20	0

Nagypályás labdarúgó-bajnokság:

1. Belváros	4	—	—	4:20	0
2. Dávidföld	4	—	—	4:20	0
3. Kenderföld	4	—	—	4:20	0

Gyakran foglalkoztat a kérdés: vajon helyesen értelmezzük-e a tömegsport fogalmát. Persze nem nyelvésztiléggel, sokkal inkább az értelemezésnek a cselekvést — ez esetben a tömegsport szervezését, irányítását, támogatását, a lehetőségek megteremtését, stb — meghatározó szerepe szempontjából érdekel a dolog.
Konkrétan arról van szó, hogy pillanatnyilag tömegsport

alatt általában a nem NB-s sporttevékenységek összességét értjük. Ha valamely fórum a tömegsportról tárgyal, rendszerint jól csoportosított, tosztszós statisztikákat terjesztnek elő, amelyek sportáganként és korosztályonként különböző bajnokságokat foglalnak magukban. S a résztvevők száma jó esetben egy-két ezer is lehet, amit gyanútlanul „tömegnek” kiálthatunk ki.
Jelenleg tehát ez a helyzet az értelemzessél, s mint bevezetőül utaltam rá, ez meghatározza, de legalábbis befolyásolja a cselekvést. Ennek megnyilvánulása az, hogy a különböző szervek — az üzemi sportkörök, a KISZ- és szakszervezeti bizottságok, de mehozték „feljebb” is — minden áron ezt a „jól szervezett”, bajnokságokba csontosított sporttevékenységet szorgalmazzák, még akkor is, ha ennek ezernyi akadály van.

Ezek után úgy tűnhetne, hogy az alacsonyabb szintű bajnokságoknak a jogosultságát vitatom, de nem erről van szó. Azt szeretném bizonyítani, hogy ez nem meríti ki a tömegsport fogalmát, annak csak egy része. S nem is az alapja, hanem átmenet a tömeg- és minőségi sport között. A tömegsportnak nem itt, hanem ott kellene kezdődnie, hogy ki-ki a szabadidejében leljeszen kötetlenül, akárcsak nem is versenyszerűen — vagy az önmagának felállított célokat versenyzve —, kedvére kielégíthesse természet mozgási igényét, lazíthassa munkában megmerevedett testét, vagy erősíthesse meglazult izmait.

A nyáron a csehszlovák sportvezetőkből álló küldöttség járt Komlón. Elsősorban a tömegsport iránt érdeklődtek, s miután megnézték a KBSK sportlétesítményeit, megkérdészték, hogy ember sportol naponta a különböző pályákon. Kiderült, hogy minden pályára szinte órától óráig van „táblázva”, különböző üzemi, vállalati csapatok veszik igénybe. „De ha valakinek kedve támad egy kicsit mozogni — firtatták tovább —, kaphat-e itt szerelést, labdát, igénybe veheti-e a pályát?” A válasz „természetesen” nemleges volt, de ezt ők egyáltalán nem találták természetesenek, s igazuk volt.
Mindenki tudja magáról, hogy a sportszerű mozgást csak az egészségi károsodás veszélyével lehet mellőzni. Természetes szükségletként minden emberben megvan ez az igény, de a pillanatnyi lehetőségek szerint csak igen kevesen elégíthetik ki. Az üzemi, hivatali sportköröknek

élvileg mindenki tagja lehet, mivel azonban ezek a sportkörök rendszerint csupán néhány szakosztályból állnak, már eleve nem tudnak „választékot” nyújtani.
A megoldás tehát az a javaslat lenne, amit a csehszlovák sportvezetők idézett kérdése tartalmazott: lehetővé kellene teremteni minél szélesebb tömegű spontán sportolásra. Ez természetesen anyagilag — mindenek előtt pályák és felszerelés — kérdése, de a megoldása sokban függ a szemlélettől, így a tömegsport értelmezésétől, jelentőségének, fontosságának felismerésétől is.
Ismeretes, hogy trösztünkkel a pályákonok eléggé sulyosak. De bizonyos, hogy ennek enyhítésére — ha ellenszolgáltatásul valóban biztosítanak a tömeges sportlehetőséget — százak társadalmi munkájára lehetne számítani. Ami a felszerelést illeti, ennek biztosítása jórészt megoldható lenne a minőségi szakosztályok által részben elhasznált sporttöltézekkel és sportszerekkel. Az ezen felül szükségesé váló — nem túl nagy — anyagi befektetés, ha nem is bevételben (bár erre is mód lenne), de ember erőben, egészségben százszorososan megérülne.

Berkics János

MECSEKI BANYASZ

A mecseki szénbányászati dolgozók neulapja Felelős szerkesztő: Gyevi Károly Szerkesztőség:

Pécs VI (Pécshány) Kórház tér 1. II. emelet Telefon: 65-28, 65-31, 18-58, 36-63 (11-85 mellék) Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat Felelős kiadó: Braun Károly Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11 Telefon: 13-32, 13-33, 60-00

PÉCSI SZIKRA NYOMDA

Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz Felelős vezető: Melles Rezső Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető a helyi postahivataloknál kézbesítőként és az üzemi sajtófelvételésként) Előfizetési díj félévre 10,30 Ft. egész évre 20,40 Ft. Megjelenik minden kedden Indexszám: 28 81

Moziműsor

PARK (Pécs)
December 28-án és 29-én: *Martin kalandos ifjúsága*. MDK film. December 30-tól január 2-ig: *Kedves családok*. Szélesvásznú, színes dán film. Január 3-án: *Kuba 58*. Kubai film. Matiné január 2-án: *Fel a fejjel!* Előadások kezdete: fél 7 és fél 9 órakor.

PETŐFI (Pécs)
December 28-án és 29-én: *Lobó, a farkas*. Színes, szinkronizált amerikai film. December 30-tól január 2-ig: *Kuba 58*. Kubai film. Január 3-án: *Kedves családok*. Színes, szélesvásznú dán film. Matiné január 2-án: *Néha barrikád*. Előadások kezdete: 4, 6 és 8 órakor.

KOSSUTH (Pécs)
December 28-án és 29-én: *Gyerekbetegségek*. Színes, szélesvásznú magyar film. December 30-án és január 1-én: *Ibolya nő*. Szélesvásznú szovjet film. Január 2-án és 3-án: *Ha ezernyi klarinét*. Szélesvásznú csehszlovák film. Matiné január 2-án: *Micsoda éjszaka*. Modern filmsorozat délután fél 3-kor. Január 3-án: *Epekedő szerelmes*. Exkluzív filmsorozat este 9 órakor. Január 3-án: *Morál 1963*. Csak 18 éven felülieknek. Délutóni előadások 10 órakor. december 28-án és 29-én: *Lobó a farkas*. December 30-án és 31-én: *A betörő*. Január 1-én: *Beata*. Január 3-án: *Babette háborúba megy*. Előadások kezdete: 5, 7 és 9 órakor.

ZRINYI (Komló)
December 28-án és 29-én: *A maffia parancsára*. Szinkronizált olasz film. December 30-án, 31-én és január 2-án: *Nem, Magyar film*. Matiné január 2-án: *Aki átmejj a falon*. Előadások kezdete fél 4 és fél 6 órakor.

FEKETE GYÉMÁNT (Pécs-Gyárvaros)
December 28-án: *A kortérem*. Szinkronizált szovjet film. Január 1-én és 2-án: *Ötödikek voltunk*. Szinkronizált jugoszláv film. Január 3-án: *Mr. Hobbs szabadságra megy*. Színes, szélesvásznú amerikai film. Matiné január 2-án: *Mindenki gyermekei*. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 óra.

A televízió műsora

DECEMBER 28, KEDD
9.00: Szünidei matiné. 1. Mindent tudni akarok. Szovjet kisfilm. 2. Rajzfilmek. 9.45: Úttörő olimpia. 10.45: Bátor emberek. Magyarul beszélt szovjet film. 17.35: Hírek. 17.40: 500 ifjúsági klubok. Közvetítés az Epitök pesterzsebeti művelődési házából. 18.10: A Magyar Hirdető műsora. 18.20: Zenés beszélgetés Hernádi Lejos zongoraművész. 18.45: Esti mese. 18.55: Rác György színházi jegyzete. 19.03: Katona József: Bánk bán. Dráma 4 felvonásban. Az I. szünetben: kb. 20.00: Tv-híradó. a II. szünetben: 20.55: Napl jegyzetünk. A III. szünetben: 21.35: Kisfilm. 22.10: Tv-híradó. — 2. kiadás.

DECEMBER 29, SZERDA
9.05: Szünidei matiné. 1. Mindent tudni akarok. Szovjet kisfilm. 2. Rajzfilmek. 3. Iskola-tv. 10.00: Úttörő Téli Olimpia. 11.00: Puskák és galambok. Magyar film. 17.00: Úttörő Téli Olimpia. Gyorskoccsolya döntők. 17.50: Hírek. 17.55: Bagolyvár. Könyvespóle. 18.25: Kibernetika a társadalom szolgálatában. 18.55: Nevelünk! Gézugruok III. rész. Amerikai burleszk-összeállítás. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. Napl jegyzetünk. 19.55: Zenélő órák. Közvetítés a Zeneakadémiáról. 21.05: Parabola. 21.25. Utazás a Föld körül. Marokkó. 22.25: Tv-híradó — 2. kiadás.

DECEMBER 30, CSÜTÖRTÖK
9.30: Szünidei matiné. Mindent tudni akarok. Szovjet kisfilm. 2. Hétmértőldes kamera. 3. Rajzok és gyerekek... 10.05: Tavasz fantaszia. Szovjet film. 15.30: Úttörő Téli Olimpia. Műkorcsolya, birkózás döntők, jégkorong bemutatómérkőzés. 18.30: Zenélő újdonságok. 18.00: Hírek. 18.05: Kisfilm. 18.25: A hét könyvel. 18.30: Beszélgetés az ember származásáról. 19.05: Teleport. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Interpelláció. 20.00: Férjek a városban. Magyarul beszélt olasz film. (14 éven felülieknek.) 21.40: Magyar Dante Album. 21.55: Tv-híradó — 2. kiadás.

DECEMBER 31, PÉNTEK
9.45: Szünidei matiné. Mindent tudni akarok. Szovjet kisfilm. 2. Csipkerózsika. Bábjáték. 10.25: Utazás a Föld körül. Marokkó. 11.25: Kisfilm. 11.45: Teleport. 15.05: Ravel: A gyermek és a varázslat. Gyermekműsor. Moszkvából. 17.15: Hírek. 17.30: Tv-bébi.

JÓSZERENCSET (Pécs)
December 28-án: *Egy kis csibész viszontagságai*. Szélesvásznú, szinkronizált francia film. December 30-án és 31-én: *A nap és az óra*. Szélesvásznú francia film. Január 3-án: *Amerikai éjjel*. Színes, szélesvásznú olasz film. Matiné január 2-án: *Talán emberek*. Előadások kezdete hétköznap 5, vasárnap 3, 5 és 7 órakor.

MESZES (Kultúrthon)
December 28-án és 29-én: *A tárgyalt*. Szélesvásznú, szinkronizált angol film. Csak 16 éven felülieknek. December 31-én és január 1-én: *Beata*. Szinkronizált lengyel film. Korhatár nélkül. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 5 és 6 órakor.

JÓSZERENCSET (Székesfehérvár)
December 28-án és 29-én: *Zöldár*. Szélesvásznú magyar film. Január 1-én és 2-án: *Mandrin kapitány*. Színes, szélesvásznú francia film. Tétélnemi sorozat január 2-án: *Hitler élete*. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 órakor.

MÁJUS 1. (Vasas II.)
December 28-án: *Pajolyar akció*. Szélesvásznú magyar film. December 30-án és 31-én: *Égbolt a sivatag felett*. Színes szovjet film. Január 1-én: *Szárnyal a dal*. Színes szovjet film. Január 2-án és 3-án: *Arzene Lupin*. Színes, szélesvásznú francia film. Matiné január 2-án: *Eltűnt egy asszony*. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 órakor.

MÁJUS 1. (Komló)
December 28-án és 29-én: *Tilos a szerelem*. Szélesvásznú magyar film. December 30-án, január 1-én és 2-án: *Megszakított repülés*. Szinkronizált lengyel film. Január 3-án: *A nap és az óra*. Szélesvásznú magyar film. Előadások kezdete: 4, 6 és 8 órakor.

KOMLÓ GESZTENYÉS
December 30-án: *Komédia a kiltncsel*. Szinkronizált csehszlovák film. Január 2-án: *Zöldár*. Magyar film. Az előadások fél 6 órakor kezdődnek.

1968. JANUÁR 1. SZOMBAT
9.58: Gyermek sportműsor. Jégkarnevál. Közvetítés Berlinből. 11.00: Mesterművek. Beethoven: IX. szimfónia. 12.00: Dobi István újévi köszöntője. 12.10: Újévi üdvölet. Magyar táncfilm. 12.15: Strauss-koncert. Közvetítés Bécsből. 14.35: Szünidei matiné. 1. Mindent tudni akarok. Szovjet kisfilm. 2. Rajzfilmek. 3. Négylabú sztrárok. A holland cirkusz műsora felvételről. 18.05: Hírek. 18.10: Forró pillanatok. Ottusa VB 1963. Filmösszeállítás. 16.40: Magyar parnasszus. A legendák Petőfi'é. 17.25: Petőfi: A helység kalapácsa. Tv-játék. 18.30: Kuba nemzet ünnepe. 18.50: A béke egy napja. A zene. A Magyar Tv kislírmje. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Kezek. mozgás. zene. 20.00: Délutáni látogatás. Magyarul beszélt nyugatnémet film. (14 éven felülieknek). 20.55: Quillton kotték. Táncczenei műsor. 22.00: Tv-híradó. 2. kiadás.

JANUÁR 2. VASÁRNAP
9.30: Szélesvásznú és Baraboly. Magyarul beszélt francia bábfilm-sorozat. 10.00: Mark Twain: Kolusz és királyfi. A Dérnyé Színház előadása. felvételről. 15.15: Vasárnap. Magyar kislírmje. 15.25: Cecebere. Magyar bábfilm. 15.45: A Magyar Hirdető műsora. 15.55: Marotta: Közvetítés. Tv-játék. 16.55: Egy kis jazz. Rita Reys énekel. 17.15: Universiade 1965. 17.50: A Barangolás vendégszereplője: André Gorog. 18.05: Nyomorultak. Magyarul beszélt olasz film VII. r. 19.00: Próta Irén. Brecht-dalok énekel. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Sporthírek. 20.00: A tízedes meg a többiek. Magyar film. 21.40: Budapest. te csodás. Zenés. táncos séta a fővárosban. 22.10: Tv-híradó — 2. kiadás.